

komunizam U XX. i XXI. stoljecu
XXI. - 02 - glava

agrarna
izbjeglica

dragutin

U

2022 - 1956 = 66

* * *

=====

* * *

=====

XXI. - 02 – glava:

[@@@_Ustase_U_Madarskoj.jpg](#)

1921__1961_Yugo-SHS_STATISTIKA_nacije-vjera.jpg

19410916__Deset_zapovijedi_Komunista.jpg

1943__Komunisticni_OF_navodila_koga_ubiti.jpg

1944_VDV3_13_Atlas.jpg

19440315_Polak_Stjenka_Dnevno_Povelje.jpg

1964_Otporas_IZMIRENJE-Pomirenje_Luburic_Stanic_Nađ_Poglavnik_Francetic.docm

19711129__Potkrajac_Josipovic_U_Karadordevu_1971.g.docm

20230225_Bozo-Simunovic-Dubrovnik_ZA DOMOVINU HRVATSKU.docm

20230412_NARODNI_ZAHTJEV_PREDSJEDNIK_MILANOVIC.docm

20230425_Pecaric-Jurcevic-Mijocevic-Filipi_ZA-DOM-SPREMNI_Ustav.docm

20230430__HUP-Dragun_BiH_cetnicko-komunisticke_torture_POVIJEST.docm

20230430__NDH_Arend_Ivezic_Rasni_Zakoni_Pecaric_Krokodilska_Diktatura.docm

20230430_Bencik_Evo_na_koji_nacin_Vlada_RH.docm

20230430_JASENOVAC_PSIHOPATSKE_ORGIJE.docm

20230501__Kocan_Mijovic_Stijepo_KOMENTAR.docm

20230502__Cro-drustvena_MREZA_pricam_ti_pricu_BADAVA.docm

20230507__HDZ_Kocan_Pecaric_Bencik.docm

20230514-FB_HDZ-Plenkovic-Pupovac_javnost.docm

20230519_Bencik_drugarica-gospođa_Zivana.docm

20230520_Bencik_Raditi_turisticki_brend_od_zlocinackog_komunistickog-rezima_i_njegova_predsjednika.docm

20230520a_Bencik_Raditi_turisticki_brend_od_zlocinackog_komunistickog-rezima_i_njegova_predsjednika.docm

20230728__Pecaric_Dvije_Godine_bez_ODGOVORA_Predsjednik-Sabor-Vlada.docm

20230916_Krsnik_Americcki_Kongres_KORUPCIJA_Plenkovic_odgovor.docm

x

=====

[@@@_Ustase_U_Madarskoj.jpg](#)

Stari Hrvatski grb u Mađarskom parlamentu.
Dokaz da su "Ustaše" odavno u Mađarskoj.

1921_1961_Yugo-SHS_STATISTIKA_nacije-vjera.jpg

**PO STATISTICI IZ BEOGRADSKE ARHIVE IZ
VREMENA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE,
NESTALO JE OD 1921 DO 1948 GODINE
1.924.304 HRVATA.
NASUPROT TOGA U ISTOM PERIODU BROJKA
SRBA JE PORASLA ZA SKORO MILIJUN, TOČNO
954.060.**

Tab. 1. Vjeroispovijest prema popisima stanovništva 1921. i 1931. godine u Kraljevini SHS i Jugoslaviji*.

Vjeroispovijest	1921.		1931.		Promjena u % 1921.-1931.
	Apsolutno	%	Apsolutno	%	
Pravoslavna	5.593.057	46,67	6.785.501	48,70	21,32
Rimokatolička	4.708.657	39,29	5.217.847	37,45	10,81
Islamska	1.345.271	11,22	1.561.166	11,20	16,05
Ostalo	337.926	2,82	369.524	2,65	9,35
UKUPNO	11.984.911	100,00	13.934.038	100,00	16,26

Tab. 2. Etnički sastav stanovništva 1948. i 1961. godine u FNRJ.

Etnički sastav	1948.		1961.		Promjena u % 1948.-1961.
	Apsolutno	%	Apsolutno	%	
Srbi	6.547.117	41,5	7.806.152	42,1	19,23
Hrvati	3.784.353	24,0	4.293.809	23,1	13,46
Slovinci	1.415.432	9,0	1.589.211	8,6	12,28
Makedonci	810.126	5,1	1.045.513	5,6	29,06
N. muslimani	808.921	5,1	972.940	5,2	20,27
Albanci	750.431	4,8	914.733	4,9	21,89
Ostali	1.655.718	10,5	1.926.933	10,5	16,38
UKUPNO	15.772.098	100,0	18.549.291	100,0	17,61

Izvor: Popis stanovništva 1948. i 1961., Savezni zavod za statistiku, Beograd, 1951.-1973.

**OVO JE JASAN DOKAZ ZA MASOVNA UBOJSTVA
NAD HRVATIMA, SVE DO 1948 GODINE KADA JE
JASENOVAC UKINUT KAO KONCLOGOR.
TAKOĐER JE DOKAZ, DA NAD SRBIMA NIKADA
NIJE POSTOJALO MASOVNO UBIJANJE JER IM NE
BI STANOVNIŠTVO NAKON DVA SVJETSKA RATA
NARASLO ZA MILIJUN DOK JE HRVATA NESTALO
SKORO DVA MILIJUNA U ISTOM PERIODU.**

(X)

23

Deset zapovijedi komunista.

Drže, propagandista, ti si jedne od najjačih erudija i zato da bi tvoja propaganda bila što jača i uspješnija, ete ti kratke slike kako mora izgledati tvoj rad.

Sjeti se uvijek da je tvoj zadatak i da ti radiš na boljševizaciji cijele Evrope. Pod bilo koju cijenu i na bilo koji način tvoj je zadatak da boljševiziraš sredinu u kojoj se krećeš. Boljševizirati, kako je tebi poznato, znači osloboditi ljudstvo ropstva koje mu je kršćanstvo donijelo tokom više stoljetnog svog nečovještva; osloboditi ljudstvo pojma vjere, pojma povjerenja, pojma privatnog vlasništva. Ali tvoj zadatak je za sada ograničen na ovih deset zapovijedi.

1. Pred tvojim još nezrelim drugovima ne iznijeti u cjelosti cilj našega rada, jer bi time mogao izložiti opasnosti sam uspjeh.

2. Boriti se protiv sviju, a naročito protiv licemjernih popova koji propovijedaju manje više istinitost naših namjera i našeg cilja. Odlučno nijekati da mi nećemo vjere, otadžbine i obitelji.

3. Salom, zajedljivošću i uopće jednim slobodnim i zadovoljnim ponašanjem, pokazati da si slobodan i da ti nijesu zato potrebne vjerske izmišljotine. Sta više, da se tako živi ugodnije, jer si slobodan da radiš sve što želiš.

4. Tvoj naročiti zadatak jest da uništavaš moral služeći se zlom, da takav nemoral usadjuješ u neiskusne i da stvaraš tako raskalašenu sredinu to jest, ono što licemjerni popovi nazivaju nemoralnošću. To je tvoj najviši zadatak... uništiti svaki moral.

5. Svim sredstvima sve više udaljavati svoje drugove od crkve, naročito prikazivajući u zlu svijetlu popove, biskupe i t.d. Klevetati i služiti se lažima. Biti će svrsishodno služiti se kakvom sadašnjom ili prošlom sablasnošću i to upotrebljavati u govorima pred svojim drugovima.

6. Druga velika poteškoća u tvome radu jest katolička obitelj. Moraš je uništavati sijajući slobodarske ideje u braku; prikazujući rastavu braka kao najčovječansku stvar u životu ljudskom; poučavajući omladinu u slobodnoj ljubavi; držeći govore protiv braka i nastojeći da mladići i djevojke budu što više moguće u zajedničkom društvu.

7. Odgajati radništvo u nepodnašanju bilo koje vlasti i u nepoštovanju a to paziti naročito na mladje kojima treba usaditi nepoštulh prema obitelji, prema poslodavcu, prema državi. Odvojiti mladost od obitelji.

Usaditi u radnika ljubav za nered, za grubu silu, osvetu i odgajati ga tako da se ne smije strašiti krvi.

9. Opetovano tvrditi načelo kako je radnik žrtva kapitalista i njihovih prijatelja vlastodržaca i popova. Radnik je najjači i prema tome on mora da vlada.

10. Budi uvijek odlučan i pri ruci svojim drugovima u njihovim malenim željama; govori mnogo i odlučno; nek te se uvijek čuje, nametni se svagdje, dobro djelo koje čine katolici nastoj sakriti ili prikazivati ga kao svoje. Prednjači svim pokretima... borba, borba, borba protiv sviju, protiv popova, crkava (bilo koje vjeroispovijesti), protiv morala. Prikazati radniku da smo samo mi slobodni i da samo mi možemo osloboditi. Ne bojati se kad bismo morali sakrivati još 20-25 godina. Naš rad se nastavlja, jer je uvijek moguće i katolici će nam pomoći pošto su neznalice, strašljivi i neradnici. Mi ćemo pobijediti. Budi jedna delija komunističkog života, dominiraj svoju okolinu. Neprijatelj br. 1. je rimska crkva i kršćanska obitelj.

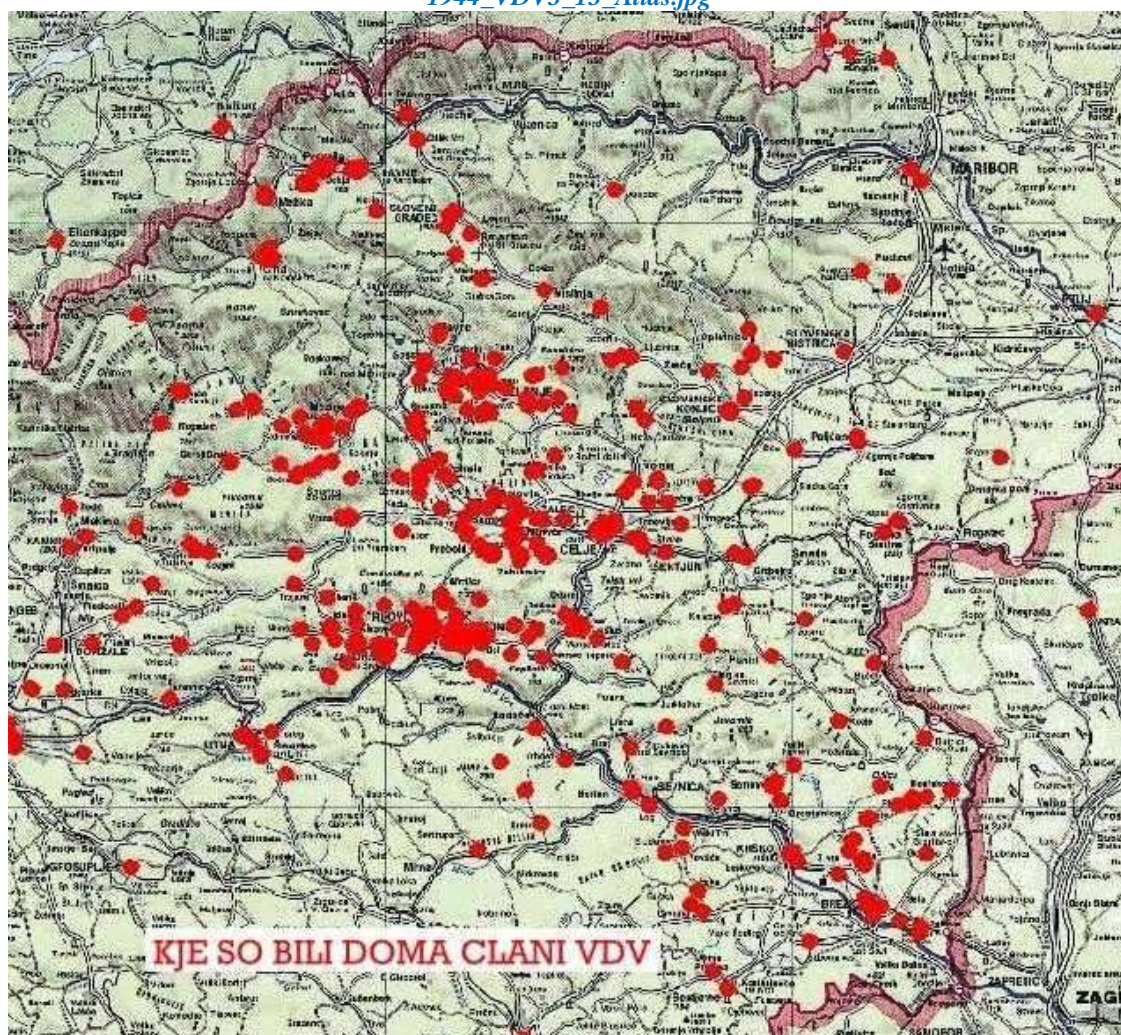
P.S. Taj papir nemoj davati svećenicima ni narodu koji nije zrio za naše ideje.

1943_Komunisticni_OF_navodila_koga_ubiti.jpg

Kar se tiče bogatinov, trgovcev, in industrialcev, ki z denariem podpirajo Osvobodilno fronto, velja zanje isto, kakor za tiste, ki so navedeni zgoraj. S tem, da so dajali denar za Osvobodilno fronto, so si hoteli rešiti kožo, a se jim ne bo posrečilo. Pobijalo se bo po spiskih. Seznam tistih, ki jih je treba likvidirati v Ljubljani, vsebuje 12000 imen. Poleg tega bo po naknadni likvidaciji pomorjenih še okrog 8000 ljudi, torej v Ljubljani-skupno 20000 ljudi. V Ljubljani bo v glavnem pobita vsa slovenska inteligenca. Praktično za pokolj je to, da je skoraj vsa v Ljubljani. Vodstvo komunistične partije Slovenije sodi, da za Slovence ne bo nikakršne škode, če bodo ostali brez inteligenca, saj bo Slovenija le kosček velike boljševiške Rusije - bo kot njena skrajna zahodna pokrajina rezervirana zlasti za bodoče sovjetske obrambne naprave. Če naš narod ne bo imel inteligenca, se bo že v nekaj letih docela vživel v boljševiško življenje in miselnost.

Izven Ljubljane bi se po sodbi Komunistične partije Slovenije moralo likvidirati še 20000 Slovencev. Pobitje 40000 ljudi, to za slovenski narod ne bo imelo nikakršnega pomena.

1944_VDV3_13_Atlas.jpg

Poveljstvo
Vojske državne varnosti
Dne 15. marca 1944.

A445780

32

DNEVNO Povelje

POVELJSTVA - VOJSKE DRŽAVNE VARNOSTI.

Prehajamo v novo dobo narodno osvobodilne borbe, v dobo graditve narodne oblasti in slovenske državnosti v okviru federativne Jugoslavije na temeljih prave ljudske demokracije.

Osnovala se je I. Brigada VDV, ki je sestavni del Narodno osvobodilne vojske Jugoslavije. Kakor je NOV glavna sila naše borbe proti okupatorju, je Vojska državne varnosti tista, ki bo obvarovala slovenski narod pred notranjimi in zunanji sovražniki.

Naša glavna naloga je neusmiljeno istrebljati notranje sovražnike, ki hočejo rušiti ali kršiti narodno oblast. Kontrolirati kraje, ki so ogroženi od nemških vojnov ter belo-plavih izdajalcev. Vršiti aretacije in preiskave ter legitimiranje sumljivih oseb. Samovoljne preiskave, aretacije, likvidacije itd., niso dovoljene, razen v najhujih primerih, če je potrebna takojšnja izvršitev. VDV ne vrši реквизиcij. Poleg teh nalog morajo čete, bataljoni, brigada VDV uničevati in izganjati okupatorja iz naše zemlje.

Naša borba zahteva najboljše borce za izvrševanje teh nalog. Zato mora biti VDV predana stvari slovenskega naroda in disciplinirana. To se ne doseže s sklicevanjem, da smo najboljši, ampak moramo s borbenostjo, predanostjo in disciplino sami dokazati. Vse naloge se morajo brezpogojno izpolnjevati. Odnosi do civilnega prebivalstva, političnih in upravnih delavcev, narodnih oblasti in NOV morajo biti dokaz, da smo resnični zaščitniki demokratičnih načel.

Vsem podoficirjem, oficirjem ter ostalim funkcionarjem NOV in VDV se mora izkazovati dolžno spoštovanje s našim vojaškim pozdravom. Vse funkcionarje narodnih oblasti se mora prav tako pozdravljati.

Vsak vojak VDV mora stremeti, da se čimbolj usposobi v taktiki vojevanja in ravnanja s orožjem, kakor tudi, da postane dober poznavalec razvoja narodno osvobodilne borbe jugoslovanskih narodov.

Tovariši borci, komandirji, komandanti, politikomisarji, hrabro izpolnjujte naloge, ki vam jih nalaga slovenski narod ter neusmiljeno uničujte vse sovražnike slovenskega naroda!

Živela Narodno osvobodilna vojska Jugoslavije!
Živel maršal Jugoslavije, tov. Tito!
Živela Rdeča Armada!
Živel voditelj in učitelj vseh zasluženih narodov tov. Stalin!
Živeli naši zavezniki!

Spart fašizmu - Svobodo narodu!

Politkomisar:

Polak Stjenka

Komandant - podpolkovnik:

Polak Stjenka
STEHR

P.S.: Prebrati pred vsami enicami VDV!

NA REDU JE: 4. JULA 2023.

Šalje: **Tomislav Dragun** <tomislav.dragun@gmail.com>

Uvaženi kolega Ante,

Dr. Franjo Tuđman zalagao se je za "**pomirbu ustaša i partizana**".

Meni je ta ideja neprihvatljiva.

Jer, **pretpostavlja da je Republika Hrvatska boljševička država, a u kojoj i ustaše imaju pravo ponešto reći.**

Moj cilj je **HRVATSKA BEZ USTAŠA I BEZ PARTIZANA.**

Hrvati su kulturan europski narod.

Hrvatim imaju HRVATSKO DRŽAVNO PRAVO.

Nama ne trebaju samokresi.

Nama ne trebaju organizirana ubojstva (13-godišnjeg GENIJALCA).

Goloruki smo pobijedili 1941. i 1995. godine.

Pripremio sam uza objavu nekoliko knjiga.

Sutra ću dovršiti knjigu o tome kako je "**naš Jožek**" postao "**Josip Broz**", a **onda i "J.B. Tito"**.

Slijede i preostale knjige o ustaškim pokretima (1 - Josip Kušević, 2- 1910 u Splitu): 3 - Ivica Frank, 4 - Ivan Bernardić i 5 - ustaški pokušaji Dre. Ante Pavelića.

Dne 4. jula 2023. -ako Bog da - izaći će poseban broj časopisa "HRVATSKA - PREDZIĐE KRŠĆANSTVA".

U njemu će biti objavljeno svih 7 državo-pravnih tužbi.

Sljedećeg dana, dne 5. srpnja 2023. godine poslat ću zahtjev Vladi Republike Hrvatske. kojim tražim da se **OBVEZATNO** u Republici Hrvatskom umjesto izraza "**Ujedinjenje 1. decembra/prosinca 1918.**") koristi izraz "**23-godišnji rat Kraljevine Srbije protiv Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije**".

Nadam se da je sada sve jasno.

Srdačan pozdrav

dr. sc. Tomislav Dragun

Regent

Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije

Milan Boban

Pozdrav svima a ponajviše onima koji će iz povijesne potrebe sve dolje niže priloženo pročitati i saznati TKO JE PISAO "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA", te saznati da to nije bio Franjo Tuđman niti itko

drugi, nego da je to bio general NDH Maks Luburić i dr. Miljeno Dabo Peranić. Nedoovolimo druge kititi tuđim perjem. Mile Boban, Otporaš.

 – DA LI JE USPJELA HRVATSKA POMIRDBA IZ 1964? – “TKO JE PISAO
 “PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA”?

[OTPORAŠ on 30. SIJEČNJA 2017. LEAVE A COMMENT – DA LI JE
 USPJELA HRVATSKA POMIRDBA IZ 1964? – “TKO JE PISAO “PORUKA
 IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA”?](#)

**TKO JE PISAO “PORUKA IZMIRENJA USTAŠA
 I HRVATSKIH I PARTIZANA”?**

dra. Millutin Dabo Peranića

Slika dra. Miljenka Dabe Peranića. Iz DRINA posvećena Dominiku Mandiću.

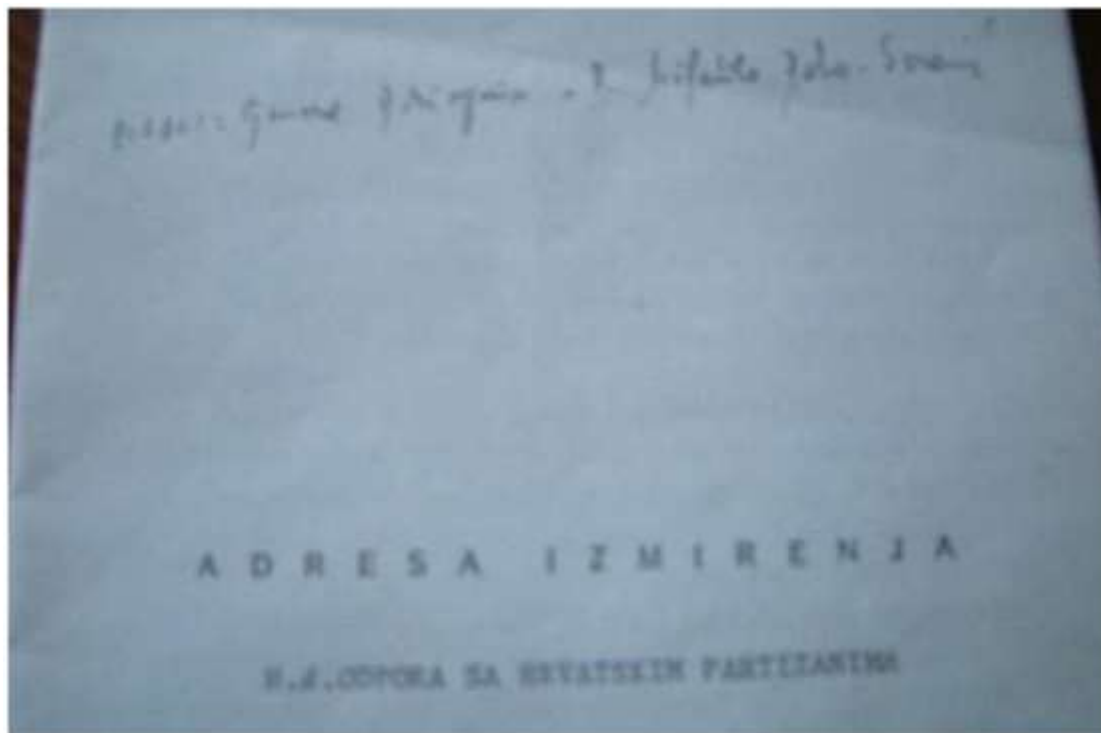
Objavio
[Otporaš](#)

–

13/01/2016

[10](#)

IZMIRENJE

*Pred sobom imam pismo kuma dra. Miljenka Dabe Peranića od 23. XI. 1990. Na kopiji **Adrese Izmirenja** se vidi rukopis dra. Miljenka Dabe Peranića gdje piše točno ovako. Prepisujem, velika slova:*

PISALI: *general Drinjanin i dr. Miljenko Dabo Peranić.*

Pošto je ovo jedan vrlo povijestni dokument koji je pridonio stopostotnom izmirenju ustaških i partizanskih sinova u borbi za ponovnu Obnovu Druge Hrvatske Države, sa dva (2) inicijala RH (1991-1995), ja bih ovo točno ovako rekao jer je to istina i ne bježimo od istine. Ja sam ovo točno prepisao iz Istarske "DRINE" br. 3-4 1964. godine, st. 18-21 a nosi naslov, Mile Boban, Otporaš.

"PARTIZANI ISTRE I DALMACIJE – NA VAMA JE RIEČ"

A D R E S A I Z M I R E N J A
H. N. ODPORA SA HRVATSKIM PARTIZANIMA

TKO JE PISAO ADRESU “PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA” (1)

by: Otopraš 8th January 2013, 14:59

*(Ustao sam se jutros rano, vrlo rano, kao i obično; sa šalicom tople kave (mogu ja reći i kafe, zašto ne) u ruci i prigledavam očima koje ću sada pismo iznijeti. Pogled mi zastade na “Fijoki”/dosije “Kum Dabo Peranić”. Uzmem i počnem pregledavati. U jednoj kuverti nekih 16 sa 25 centimetara nađoh pismo od 23.XI.1990, pisano na pisaćem stroju. Uz pismo ima i drugog priloženog materijala, ali mi je za oko zapala **IDEJA I AKT IZMIRINJA**. Mnogo puta mi je kum Peranić pričao kako je on bio taj koji je s generalom pisao **PORUKU IZMIRENJA**. Ovdje u ovom **IDEJA I AKT IZMIRENJA** dr. Peranić otkriva pojedinosti koje bi mogle zanimati mnoge Hrvate, posebice one koji se poviješću bave. Osobno pismo koje je meni pisao i poslao uz ovaj priloženi materijal nije dugo, ali ima u njemu stvari, koje mi je on pričao, a koje ću ja sada ovdje iznijeti. Kako se i po datumu može vidjeti da sam ja ovo pismo pisao na Forumu Dnevno.com 8 siječnja 2013. godine. Od tada pa do danas taj Forum na portalu Dnevno.com više ne postoji.*

*Prije nekoliko dana jedan mi se gospodin iz Hrvatske javio s molbom da ako mogu pronaći to pismo dra. Miljenka Dabe Peranića u kojem on iznosi pojedinosti: kako je došlo do **“PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA”**, da mu ga prosljedim, jer, kako taj gospodin kaže, da predaje na sveučilištu i da mu je to potrebno znati, pošto mnogi danas pričaju o **HRVATSKOJ POMIRDBI**, pa čak i Josip Manolić, **a da nitko ne spominje početnika i početne ideje Hrvatskog Izmirenja**. Sreća da sam to pismo sačuvao i, danas, srijeda 13 siječnja 2016. godine ga iznosim ovdje na hrvatskom portal Kamenjar. com. Mo. Mile Boban. Otopraš.)*

Milutin Dabo Peranić

10 Squire Avenue

East Northport

N.Y. 11731

Dragi Milane i Annie, 23.XI.1990.

Primio sam pismo sa riječima obiju Vas. Hvala. Milan spominje 4 točke, ali si zaboravio petu, onu gdje te molim da bi mi naznačiš adrese centra Otpora po svijetu da im šaljem publikacije o generalu.

Prilažem ti pregled o **ADRSI IZMIRENJA**, koju mi još treba popraviti. To je Uvod u PREDKULISNA KORAČANJA PREMA 1970-71. DO PREDSJEDNIKA TUĐMANA PREKO MAKSA.

Obrane ne želim primati preko ljudi koji se bore za Jugoslaviju. Ti ljudi za me opravdavaju strahovladu Aleksandra, ubijanja u KOLONI SMRTI, sva ubijanja i mučenja nas Hrvata preko Rankovića, Tita i njegovih ljudi-mučitelja i ubojica. Nastojat ću do njih doći drugim putevima.

Do drugog pisma ostajte mi pozdravljeni svi Bobani i Bobanići, Vaš kum Miljenko.

*(Kroz do sada iznešena **PISMA MAKSA LUBURIĆA** mnogi čitatelji su upoznati tko je Dr. Miljenko Dabo Peranić. On je bio uski suradnik generala Drinjanina od rujna 1962. pa do generalove mučeničke smrti 20 travnja 1969. Nisu mi svi detalji poznati kako je do toga došlo da se je odmah iza generalove smrti počelo sumnjati na njega, Dra. Peranića. Kako je isti bio član Glavnog Stana Otpora i velikog generalova povjerenja, automatski je bio na Udbinoj listi za likvidaciju. Zato bi bilo potrebno (po)zabaviti se svim tadašnjim izvorima oko generalova ubojstva i usporediti Ilije Stanića izjavu koju je on dao Sarajevskoj Udbi 29 travnja 1969., dakle sam 9 dana poslije ubojstva generala Drinjanina. Mo. Mile Boban, Otporaš.)*

(1) Nepoznata častna sestra, odgojiteljica djece Maksa Luburića. (2) Maks Luburić, (3) s lijeva Domagoj (1954), (4) do Domagoja Mirica (1958), (5) do Mirice Drina (1956), do Drine Vjekoslav Junior (1957)

Pukovnik HOS-a Krunoslav Batušić piše pismo na tri stranice Ratki Gagri u Toronto 24.VI.1969., dva mjeseca i 4 dana poslije generalove smrti. Između ostaloga piše i ovo u zadnjem paragrafu pisma na prvoj stranici: “...Vijest o hapšenju Stanića u Parizu, čuo sam i ja ovdje, ali ta vijest nikako nije potvrđena, doduše Željko Bebek piše u Hrv. Državi, da je Stanić odputovao nakon atentata u Pariz i ovdje se priča, da Stanić piše pisma iz Pariza da on nije ubojica i da on ne želi nositi tu ljagu na sebi radi drugih, koji su to počinili...” Važno će biti ovdje navesti, kao vremenski dokumenat, šta o tome kaže Dr. Dabo Perenić u svojoj knjigi **“PIGIBIJA GENERALA LUBURIĆA”** str. 175 :

Stanić mi se ponovo javlja pismom. 30. lipnja Stanić je još u Paris-u,...a na strani 176...Istog dana kada je stavljeno na poštu Stanićevo pismo za mene, 2 Svibnja, “netko” je na istoj pošti, Rue des Pyrennees, Paris 20 stavio oko pedne i razglednicu upućenu našem Glavnom Povjereniku za Njemačku, Iliji Vučiću, a na pošti Rue du Louvre, Paris 1, za Glavnog Povjerenika za Skandinaviju, Stipa Mikulića. Dopisnice su sve bez nadnevka. Poštanski žigovi određuju datume i satove odaslanja. Evo sadržaja svih triju dopisnica:

(Napomena:

Budući sam zašao u ovo opisivanje Ilije Stanića “lutanja po Parizu”, potrebno će biti iznijeti neka saznanja do kojih sam došao ili predodžbe koje bi mogle poslužiti razotkriti donekle ove spletko i zagonetke oko ubojstva jednog Hrvata i jednog genijalnog hrvatskog vojničkog stručnjaka generala Vjekoslava Maksa Luburića. Hvala svima na strpljenju! Mo. Otporaš.)

by: Otporaš 8th January 2013, 16:59

TKO JE PISAO ADRESU “PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKI PARTIZANA”? (2)

1. Stipi MikulićuČ (strana 176.)

“Dragi Stipe. Tebi je sasvim jasna situacija. Uvjeren sam da ni Ti ne vjeruješ u ono što se priča i piše za mene. Ti znaš ko je ono učinio, a mene optužuju. Htjeli su me izigrati, ali im neće uspjeti. Ja imam sve dokaza protiv njih. Ti si mi dobar prijatelj pa znaj da ću im se osvetiti. Da imam novca najradije bi do Vas u Švedsku ali ću za sada ostati ovdje. Javi mi se na: Poste restante, Paris VIe. Mnogo pozdrava Stipi od prijatelja! Ilija Stanić! Bog i Hrvatska!”

2. Iliju Vučiću:

“Dragi imenjače: (strana 176.)

Evo me u Francuskoj. Sad su svi digli ruke od mene, a do jučer svi su obećavali brda i doline. Ti znaš o čemu se radi, pa ako mi ovdje ne pomognu, dolazim kod Tebe.

Piši mi: Poste restante, Paris VIe.

Voli Te Tvoj jaran

Ilija Stanić”

3. Dabi-Peraniću: (strana 177.)

” Dragi moj profesore!

Već tri dana lutam i pokušavam da Vas sretnem, ali bez uspjeha. U Vaš stan ne smijem da me neko ne vidi. Ostavljen sam na cjedilu, molim Vas

pomozite. Najbolje da se sutra ili preksutra vidimo na ovom mjestu kod Tornja koje sam obilježio sa X. Čekam Vas u 19 h.

Ako mi ne pomognete ja ću reći novinarima sve što znam i tako doći do novca!

Primate mnogo pozdrava od Vašeg Ilije! Doviđenja! ”

(Ove tri razglednice kojih sadržaj Dabo Peranić ovdje donosi, trebalo bi vrlo dobro proštudirati, i tek tada bi se došlo do slijedećeg zaključka:

ilija stanic u Madridu

Prvo (1) da je Ilija Stanić uistinu došao u Pariz poslije ubijstva generala Drinjanina. Ova slika Ilije Stanića je slikana u Madridu 17 ožujka 1967. Tako piše pozadi slike koju je on poklonuo svoje prijatelju T.J.

Drugo (2) kako je Željko Bebek mogao napisati u novini Branka Jelića “Hrvatska Država” “...da je Stanić oputovao nakon atentata u Parizu...”

ako on za to nije ništa znao, onda se postavlja pitanje: odkud je Željko Bebek mogao znati da je on, Ilija Stanić otišao u Pariz?

Treće (3) da je jugoslavenska Ambasada u Parizu bila upletena u urotu oko ubojstva generala Drinjanina.

Četvrto (4) kada je Ilija Stanić u rujnu mjesecu 1968. bio u Parizu i dobio od francuskih vlasti privremeni boravak na mjesec dana, i kako ga je hitno nestalo iz Pariza, još hitnije je stigao kod generala.

Peto (5) Ilija Stanić je poslije ubojstva za sigurno bio u jugoslavenskoj Ambasadi u Parizu, gdje se je s nadležnima dogovorio kako će ovi slati u njegovo ime pisma i razglednice istaknutim Hrvatima.

Šesto (6) Ilija Stanić je bio kod Sarajevske Udbe 29/30 travnja 1969. kojoj je sa svojim ponosom, ponosom Ilije Stanića, dao detaljan i opširan izvještaj o ubojstvu Maksa Luburića.

Sedmo (7) Službenici jugoslavenske Ambasade u Parizu su u ime Ilije Stanića iz Pariza slali razglednice i pisma u njegovo ime kako bi na taj način mogli optužiti Dra. Peranića da je on bio upleten u generalovo ubojstvo, jer Ilija se nalazi u Parizu u kojem je živio i Dr. Peranić.

Osmo (8) u Dra. Peranića se nikada nije sumnjalo niti posumnjalo, sve dok se ubojica Ilija Stanić nije pojavio u Parizu odmah poslije ubojstva..

Deveto (9) to je bila Udbina svrha slanja tih razglednica i pisama upravo iz Pariza kako bi se sumnja proširila što brže na Dra. Miljenka Dabu Peranića, i

Deseto (10) na svu žalost i našu hrvatsku sramotu, ta sumnja se je tako brzo širila i proširila svijetom, da me je moj kum Peranić već u srpnju te godine (1969.) obavijestio o tim sumnjama...Mo. Mile Boban, Otporaš.)

by: Otporaš 8th January 2013, 22:25

TKO JE PISAO ADRESU “PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA”? (3)

IDEJA I AKT IZMIRENJA, piše Dr. Miljenko Dabo Peranić

Oko Božića 1946. su nas sve političke zatvorenike prebacili u KULU u Staroj Gradiški. Bio je pojačan nadzor prema nama, ali je otvorenost istomišljenika ostala ista – premda postroženim šaputanjem ispod glasa.

Četiri kuta naše sobe (koju smo nazivali “soba dra. Opica” po našem supatniku dru. Opicu, profesoru Prirodoslovno-matematskom Fakultetu u Zagrebu) su sakupljala najprivržljivije od četiri “stranke” zatvorenika: HSS, Ustaša, partizane (prestupnike!) i kriminalce. Malobrojni od ove posljednje dvije grupe su vršili “nadzor” nad hrvatskim patriotima.

Bio sam u 23-oj godini života. Privlačio me kut dvaju mladića ispd 20 godina. Gledali su me simpatično i sa osmjehom oko usnica, kao da su znali da sam bio suđen kao “klero-fašista”; oni su bili iz Maksove Obrane.

Ušao sam u njihov kut kao treći član. Govorili su mi o Obrani i o Maksu. Tu sam po prvi puta čuo za Maksovo ime, jer nisam imao prilike kao fratarski gojenac čitati novine za NDH niti govoriti o politici, premda mi žarila hrvatska krv iz dječaćkih dana za ubojstva Radića, Aleksandrove strahovlade i priprema za izbore 1935 g. Odmah me srce odvelo u Maksove redove; i kada sam 1954 g. dospio u emigraciju, poduzeo sam sve da me lično Maks pozove k sebi. Moje su pripreme za taj poziv trajale sedam godina, i kada je primio moje povjesne knjižice, među njima i onu o Iranskoj Hrvatskoj, Maks je bio ushićen: “Dosta je nama tog slavjanskog masla” (*Pismo 26.XII.62...*) (*Knjižice koje je prof. Peranić napisao IRANSKA HRVATSKA br. 1. 1962. i REGUM CHROATORUM br. 4 iste godine u Parizu, osobno sam mu pomagao slagati slova na njegovom malom stroju kojeg je imao u svome stanu. Na moj nagovor on je poslao, ili bolje rečeno ja sam te knjižice poslao generalu Drinjaninu u ime Peranića...Mo. Otporaš.*) Prvi sam ga puta posjetio Svibnja slijedeće 1963.

Odkrio sam mu patriotsku zakulisnost određenih hrvatskih komunista. U nešto je i sam vjerovao, ali su ga oduševila njihova predkulisna koračanja u određenim prilikama, kao poplavi Zagreba, otvoranju renoviranog Hrvatskog Kazališta u Zagrebu, sa hrvatskim metropolitom i hrvatskim komunistima u prvom redu, “stanovištu” Golog otoka, desetkovanju hrvatskih komunista u vezi sa likvidacijom Hebranga, patriotizam (šutljivi patriotizam) hrvatskih studenata, itd.

I on je kao i mnogi na odgovornim mjestima u Hrvatskoj mislio na **IZMIRENJE**. Maksu je to bilo zacrtanije u mozgu nego ostalima, jer je živio u Španjolskoj, i pod dojmom “Doline Palih” (La Vale de los

Caidos), gdje je General Franco izgradio grobnicu za sve pale u građanskom ratu, frankiste i antifrankiste. *(Zamislimo se sada malo ovdje. Kako bi to bilo divno da vlada RH na čelu sina partizana Ive Josipovića, izda proglas da će vlada dignuti spomenik svim onim Hrvatima koji su pali u obrani Hrvatske i za Hrvatsku Državu, na tlu Hrvatske, bez obzira kakovu je odoru vojnik nosio i pod kakovim znakovljem se je borio! To bi bio kraj svih natezanja, svih svada oko toga tko je bio na pravom a tko na krivom putu. Mene su jučer s jednog poznatog hrvatskog foruma, kako su rekli, “trajno izbacili”, jer sam veličao ustaštvo, a ja samo u mojim opisima citirao nekoliko Poglavnikovih izreka, počevši još od davne 1926 godine. I to je sloboda mišljenja, govora i pisanja! To je upravo to što je general Drinjanin i htio: pomiriti i ljevicu i desnicu, i baš upravo poradi toga je i došla **ADRES: PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA.** General je prvi rekao da: Svaki onaj koji zagovara ustaško partizanski rat, je izdajnik hrvatske stvari. Mo. Otporaš.)*

Počeo mi je govoriti o izmirenju Ustaša sa Hrvatskim Partizanima i hrvatskim komunistima. Razgovarali smo. Analizirali sve. Već sam godinu dana bio njegovim suradnikom u OBRANI i DRINI. Odlučili smo ići do kraja. “Napast će Te emigracija da si me prevario – reče – jer ideju IZMIRENJA ne će nitko dugo prihvatiti. Odbacit će Te – i moglo bi se dogoditi (da me moji askari ne ostave) da Te i ja javno odbacim, ali ćemo i dalje biti skupa i skupa raditi za našu Hrvatsku, kojoj smo do sada dali sve od sebe što smo mogli. “Ne pitam Te da li se slažeš s time što sam rekao, jer onaj koji voli Hrvatsku radi što mu govori razum a ne srce.”

Razišli smo se u ideji IZMIRENJA.

by: Otporaš 9th January 2013, 00:35

TKO JE PISAO ADRESU “PORUKA IZMIRENJA” USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA? (4)

27.X.63. General mi šalje članak koji je trebao uvesti u to **IZMIRENJE**, i veli: “članak kojeg ti prilažem trebao je biti uvodnik nove Jadranske-Dalmatinske “Drine”, i trebao je biti objašnjenje o posebnom problemu i uzrocima postanka dviju Jugoslavija savezno sa posebnim stanjem u Dalmaciji, pol. NDH., *(po svoj prilici bi ta riječ “pol.” mogla značiti “politika” NDH., mo)* Talijana, partizana itd. i naravno, pogled u budućnost na planovima Odpora, nastojeći pokrenuti i bivše ustaše i

bivše partizane za Hrvatsku Državu na svehrvatskoj i vojničkoj bazi, jednoj, koja može pokrenuti mase i elite za revolucionarnu borbu i uskladivši stanje sa svijetom u kojem moramo živiti itd.

Ja molim u prvom redu Tebe osobno, da nam najhitnije daš svoje mišljenje, osobito u duhu pisma, koje prilažem...Cilj je zaista pokrenuti nove duhove, spasavajući sve čiste vrednote, bez hipoteke prošlosti, bez vrijeđanja, bez osvete, bez kompleksa, čista srдца, čistih ideja za budućnost.”

Nemam ni taj članak ni popratno pismo, jer sam mu bio povratio i jedno i drugo, izrazivši moje ne slaganje sa sadržajem članka. *(Moglo bi se sada postaviti pitanje, sada pok. Miļenki Dabi Peraniću, kako je došlo do citiranja generalova pisma ako ga nisi imao dok si ovo pisao. Mo. Otporaš.)* Napisao ga je bio Željko Bebek, namještenik Drinapress-a (1), koji je pisao o stvarnosti Istre i Dalmacije po politici učitelja i profesora “bratstva i jedinstva”, naravno prosrpski i antihrvatski. Maksu sam to rekao i telefonski, te me je zatražio to napisati mojom glavom. Prihvatih.

Dva tjedna kasnije mi već traži moj rad:

“Drina je skoro gotova, te je najhitnije potrebno da pošalješ Tvoj rad o Istri, jer inače morat ćemo obustaviti i početi drugu stvar.” (Pismo 11.XI, 63.) Moj se rad, logično, oduljio, jer je trebalo donijeti i povijest Istre. Uskoro dobiva prvi dio, a kroz desetak dana i kraj, koji je u stvari **ADRESA IAMIRENJA.**

“Dobio sam evo i svršetak članka. Krasno. Hvala Ti topla na svemu. Ovaj mi je svršetak zaista drag. Zahvali se svima na suradnji. Ovo će biti zaista dostojno naših namjera i žrtava. Ja ću sve to tako uvrstiti i bit će sigurno nešto najboljega što se u emigraciji tiskalo.”

Srcu mi godilo generalovo priznanje mojoj **ADRESI IZMIRENJA** “Krasno...Ovaj mi je svršetak zaista drag.” Tiskao ju je kao uvodnik Istarske DRINE, Madrid 1964, Godina XIV. Br. 3-4, tsr. 18-21.

---

(1) Pismo 6.VI.64.: “Bebek nije kod mene više. On je bio pisac onog članka što ste ga cenzurirali. Odonda je samo spavao, ljenčario i morao sam ga baciti van.”

(Tako piše moj kum dr. Miljenko Dabo Peranić neni u pismu od 23.XI.90. Dok ovo pišem pregledavao sam kopije pisama generala Drinjanina koje je on pisao svojem suradniku Dru. Miljenki Dabi Peraniću. Nađoh kopiju tog pisma i zbilja, general je to pismo pisao 6.VI.64. rukom, olovkom na dvije stranice. Na drugoj stranici, predzadnji paragraf je gornji opis. Ja ću samo nadodati zadnji red kojeg je pisac Peranić ispustio, a taj je: "...Sada je negdje kelner u Benidormu kod Lončarića..." Mo)

*(Nadodajem danas, 13 siječnja 2016. godine da se ovo generalovo pismo nalazi u knjigi **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIČA"** NA STRANICI 345/346, mo. Otporaš.)*

by: Otporaš 9th January 2013, 05:14

TKO JE PISAO ADRESU "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA"? (5)

Prva reakcija u emigraciji na Istarsku DRINU i ADRESU IZMIRENJA:

"Istarska DRINA je polučila efekt koji smo očekivali. Bili smo dapače pesimisti. Istina, moji prijatelji iz raznih brloga pišu mi o komešanju i spremanju dialektičara "pravovjernih", kao i naših stranačara, ali se boje da će samo pojačati pozitivan efekt, koji smo postigli...I kako ne, uvodnik je bio kruna svemu, a to je svakako Tvoja zasluga." (Pismo Travnja 66.)

Zagreb ostao vedrog i optimističkog lica prema IZMIRENJU i meni (x), a (y) me pozvao raditi u domovini, jer da je meni mjesto tamo, a ne u emigraciji. *(Božo Vukušić u knjigi **"Tajni rat Udbe protiv hrvatskog iseljeničtva"**, treće dopunjeno izdanje donosi na stranici 261 kako je "saradnica Irma" ukrala Peraniću za vrijeme boravka u Parizu materijale koji sadrže tajne kodove po slovima tko je tko, fotografije, pisma itd. Zato ovaj gore u zaporkama (x) i (y) su možda jednih od tih tajnih kodova. Mo. Otporaš.)*

"Nema sumnje: između hrvatskih komunista koji se bore protiv svakog Beograda – i "Ustaša" koji se tuku među sobom za vodstvo "Fata Morgane" *(optička varka u pustinjama usljed pregrijanog zraka, ili miraža, mo)* – Odpor će ići s komunistima za Crvene granice na Drini". (Pismo 10.VII.66.)

PROTIVNICI I SLJEDBENICI

“Komentara ima mnogo i svake vrsti. Mnogi bi htjeli da sada partizani postanu Ustaše. To je primitivizam. Ali je većina prihvatila naše ideje kao jedino ispravne. I svećenika među njima ima, starih boraca i ustaša”.
(Pismo 12.VII.66.)

Međutim:

“Tetka Danica (*tako bi general (po)nekada nazivao hrvatskih Franjevacu novinu iz Chicaga, koje je ime bilo DANICA, mo.*) (Ilinić) otvorila paljubu na suradnju...” (Pismo 19.X.66.)

Pa dalje:

“Prilažem Ti DANICU: Dakle ostali smo sami i ne samo to, nego je počela kampanja “od uha do uha” i od “tikve do tikve”. Stare se.onje se udružile. Krnjević i drugi upozoruju da je prerano....Pernar (*stari pristaša HSS, mo.*) se pretvorio u mirotvorca: valjda ne bute dečki prljali ruke s puškama, nauka braće Radić mi partiri... Se.onja. Srbi su ga htjeli ubiti slučajno uz Radića, a za vrijeme NDH. intervenirao za zlato, za bogate židove, za one koji su nabijali kan.u i b.zili se po čoškovima bijeloga grada, dok su se ustaše i partizani borili za ideal, ideal kakvi god bio, ali ideal.” (Pismo 31.X.66.)

(x) i (y). Još nije vrijeme otkriti ličnosti.

Dragi Milane,

No ideja previrlja **IZMIRENJA** je išla i dalje naprijed kao i do sada; pa i oni koji su je napadali konfisciraju politiku tog **IZMIRENJA generala Luburića**. (Svako je konfisciranje neljudsko, ali ne kada se radi o uspjehu HRVATSKE DRŽAVNOSTI.)

Zakulisna koračanja su došla do 1990 g. **ADRESA IZMIRENJA** je ostvarena poslije 24 g., – 21 godinu poslije Generalove pogibije. Sljedbenici **ADRESE IZMIRENJA** su ostvarili tu njezinu ideju previrlju i uzdigli Dra. F. Tuđmana na kormilo Republike Hrvatske:

DRINA 1964: “Sada kada nas bije ista prekodrinska ruka, protiv koje sam se borio kao Ustaša, a moj brat kao Domobran, zaboravimo prošlost: ja skidam sa čela “U”, kao što Ti odbacuješ petokraku, te budimo samo vojnici za Hrvatsku Državu.”

VEČERNJI LIST, 26.II.1990: “PRVI OPĆI SABOR HRVATSKE DEMOKRATSKE ZAJEDNICE.” “...ovdje su sakupljeni “sinovi i kćeri hrvatskih domobrana, hrvatskih partizana i hrvatskih ustaša, kojima je zajednički cilj pobjediti”.

“Budimo samo vojnici za Hrvatsku”, kojima je zajednički cilj pobjediti”.

I pobjedili su.

Da nije hrvatski vojnik iz NDH, bivši Ustaša i bivši Domobran, prihvatio Maksovo IZMIRENJE i glasovao za hrvatskog Partizana generala Tuđmana, ovaj ne bi bio izabran Predsjednikom REPUBLIKE HRVATSKE.

Vjerujem da General mirno počiva vječni san s ponosom na čelu noseći sa sobom u grob pobjedonosnost svog IZMIRENJA,

ustaško-partizanski Maks, general Drinjanin.

Kraj ovog pisma.

(Eto, tako piše prof. Dr. Miljenko Dabo Peranić o svojem Glavnom Zapovjedniku Hrvatskog Narodnog Otpora, generalu Drinjaninu. Mo. Otporaš.)

Otporaš/Kamenjar.com

Podijeli s prijateljima:

- [Facebook](#)

[WhatsApp](#) [E-pošta](#)

facebook komentari

Marketing

Prethodni članak [TOMAC: Predsjednica odlaskom u Vukovar sjajno odbrusila Milanoviću i Pupovcu](#)

Sljedeći članak [Jandroković: Ostojić ne bi trebao preuzeti Odbor za unutarnju politiku](#)

NE PROPUSTITE!VIŠE OD AUTORA

Iz Otporaševe torbe

General Nađ pomaže Pupovcu da konačno ne ponavlja više od polustoljetnu srpsku laž

Iz Otporaševe torbe

Na današnji dan 1959. godine umro je Ante Pavelić

Iz Otporaševe torbe

Pred zoru 27./28. prosinca poginuo je krilnik Jure Francetić

Mijo Potkrajac**Priloženo sam dobio da prosljedim onima koje bi ovo trebalo zanimati**

*Pročitao sam sve ali kako nemam **HIPOTEKE KRIVNJE** za grijehone onih koji su zločine činili i vršili nad hrvatskim narodom, ne mogu dati opširniji opis na pročitani sadržaj osim reći da su tito i svi tadašnji titovci krivi za sve te zločine; kao što su krivi i svi današnji titovci koji šutnjom opravdavaju te titove zločine, tako da su po onoj logici koja kaže "ili vreću držao ili u nju sipao, podjednako si kriv". Tako su danas krivi i oni koji svojom šutnjom odobravaju sve te zločine. Tu se trebaju javiti Ivo Josipović i svi oni koji njemu daju za pravo da je on u pravu što brani one koji su ubijali Hrvate. Ivi Josipović brani svoga oca pokolje i zločine koje je u ima "Smrt Fašizmu, Sloboda Naroda" počinio nad Hrvaticama i Hrvatima i nad cijelim hrvatskim narodom.
PoZDrav svima.*

Miljo.**Nastavak govora Ante Josipovića u Karadorđevu 1971. godine.**

“...Tu imamo niz problema s kojima se partijska organizacija de fakto nije uhvatila u pravi koštac. A recimo otvoreno i Savez komunista nije imun od svih tih negativnih pojava koje imamo na Sveučilištu.

Nijednog momenta, moram reći, kod mene nije bila dilema, a vjerujem ni kod ostalih drugova koji su radili na tome da mi na Sveučilištu imamo jedno jezgro također organizirano, koje je neprijateljski raspoloženo prema politici Saveza komunista.

Uz to, odmah moram da kažem, da smo konstatare u dosadašnjim našim diskusijama da je na primjer izbor Čička naš poraz, naša slabost. Isto tako ne može biti dilema i da dio studentskog rukovodstva koji danas djeluje na Sveučilištu također nije na liniji Saveza komunista.

I ovaj štrajk izbio je zato što smo mi tako slabi, što nismo dovoljno brzo djelovali, što nismo brzo nagomilane probleme rješavali, a ne toliko što nam nije bila jasna situacija na Sveučilištu.

Mi smo pred izbijanje štrajka upravo imali zakazan sastanak na kojem smo trebali da donesemo i odluku oko ovog dijela studentskog rukovodstva koje djeluje na suprotnim pozicijama, međutim, štrajk je izbio

Kvalifikacije toga su date. Ja mislim da smo mi u ocjenama tih događaja jedinstveni. Tu nema spora o tome da se u pozadini nalaze mračne neprijateljske snage koje vuku konce.

O tome su pred neki dan javno govorili drug Jakov, drugarica Savka, drug Miko i drugi rukovodeći kadrovi u Savezu komunista Hrvatske.

Dakle, nije problem u ocjeni. Problem je sada u identifikaciji tih koji vuku konce i našoj akciji koju moramo sasvim konkretno dogovoriti i poduzeti mjere bez oklijevanja.

Ovo sadašnje rasčišćavanje političkim sredstvima mislim da je dobro. Mi smo ipak, ne znam kako će se stvar dalje odvijati, ali prema elementima s kojima sad raspoložemo, političkim sredstvima uspjeli to nekako da suzbijemo.

Ali, naravno, ovo je samo jedan val u planovima koje oni imaju. I slijedeći valovi će uslijediti ukoliko mi ne budemo tu sasvim određeni. Ja mislim da mi imamo i snaga i volje da te stvari skinemo s dnevnog reda.

Dalje, slijedeće pitanje na kojem smo zakazali, koje od naših posljednjih razgovora s Vama nismo riješili jeste kompleks problema iko Matice, štampe i nekih časopisa.

Drug Joža (Vrhovec) je od strane Izvršnog komiteta bio zadužen da spremi te materijale i prijedlog za Izvršni komitet i da o tome raspravimo i donesemo odluku.

Mi to do danas nismo uspjeli. Dobro bi bilo da to ubrzamo da vidimo što nam je dalje činiti. Slijedeće pitanje o kome sam htio nešto reći jeste ova situacija u rukovodstvu SK Hrvatske. Iz svega ovoga što sam govorio donekle se daje i odgovor na to pitanje.

Ne treba se zavaravati, postoje razlike. Razlike u mišljenjima meni su normalne. Nije u tome problem. Jer, u fazi kad mi diskutiramo o zaključcima koje donosimo normalno je da bude razlike. Za mene je jako važno da smo mi ipak ove zaključke u Centralnom komitetu donosili jednoglasno. Problem nastaje ovo što su drugovi govorili u provođenju tih zaključaka.

Mi moramo biti tu daleko poslovniji, organiziraniji, određeni, bez velikih priča i govora moramo bolje rasporediti posao, probleme brže rješavati, kontrolirati izvršavanje usvojenih zaključaka.

Usljed različitih interpretacija pojedinih stavova došlo je i do međusobnog nepovjerenja. Postoji nepovjerenje i za mene je to nešto najozbiljnije i najteže u ovoj situaciji.

Postavlja se pitanje kako to prevladati. Moram reći odmah, da mi je bilo strano i da sam se i kao čovjek i kao komunista bunio na ove prozivke koje su uslijedile.

Ja sam o tome razgovarao sa drugovima i razmišljao sam o tome, upozoravao na posljedice.

Mi smo otvorili jedan širok dijapazon političkog djelovanja, to je istina, jedan demokratski dijalog, jedno komuniciranje sa masom građana, sa članstvom Saveza komunista i meni je normalno da u tom jednom masovnom komuniciranju ima i pojedinih izleta, neprihvatljivih izjava, ne primanja određenih stavova pojedinaca itd.

Ali, istina je to da se čovjek ne može oteti dojmu da su ove prozivke sve masovnije te da su inicirane iz krugova koji imaju neprijateljske pobude.

Pomalo se čovjek zbuni, kad pogleda ove prozivke onda u Hrvatskoj najviše ima šovinista i unitarista, najviše ljudi koji su na pozicijama tuđim Savezu komunista, (**šovinistima smatra sve nacionalno osviještene Hrvate, a unitaristima valjda četnički nastrojene hrvatske Vlahe, op. A.**).

To nije u redu. Ja ovdje ne želim govoriti da ima razlika u mišljenjima i ne samo u mišljenjima o sporednim stvarima, nego i krupnijim pitanjima u nekim drugim republikama.

Ja o tome ne želim govoriti i ne znam puno o tome. Ali je činjenica da ovakvih prozivki i ovakvih kvalifikacija tamo nema. Ja mislim da sve nas obavezuje da se mi i nad tim zamislimo i da učinimo ono što je moguće učiniti da to nestane.

Ovdje je bilo govora i o Izvršnom komitetu i odnosima u njemu. Ja sam mišljenja da nije samo problem, pa ni glavni problem u izvršnom komitetu.

I, molim lijepo, mislim da bi to trebalo imati u vidu. Stoga mislim da narušeno povjerenje u cijelom ovom štabu koji je ovdje prisutan treba jačati i razlike prevladavati. Jer, različita mišljenja, razlike koje postoje u Izvršnom komitetu donekle su refleks stanja i izvan Izvršnog komiteta, stanja između najodgovornijih kadrova u Hrvatskoj.

Istina je to da je na terenu tu i tamo pokazano određeno nepovjerenje prema članovima Izvršnog komiteta i prema Izvršnom komitetu. Mislim da se s pravom postavlja pitanje zašto je to tako.....(*dalje blebeće iste one prazne komunističke fraze koje je već desetak puta "morao reći"*).

...Neki drugovi su govorili o diskusiji druga Duška Dragosavca na 22. sjednici CK SK Hrvatske. O tome ću reći nekoliko riječi. Mi smo neposredno red sjednicu Centralnog komiteta pročitali referat drugarice Savke i iznesli što smo mislili o njemu. Osnovno dogovor za koji sam se, to (opet!) Moram reći, osobno uvijek zalagao bio je da se okrenemo prema budućnosti, prema onome što stoji pred ovim Savezom komunista, da se angažiramo na glavnim pitanjima društvenog i privrednog razvoja i da usporedo s time energično pridemo konkretnom suzbijanju neprijateljskog djelovanja te da u tim konkretnim akcijama vidimo tko će se kako ponašati i gdje postoje razlike. Moram (opet!) Reći da kad smo raspravljali konkretne probleme na pr. Na ZTP, Belju itd. Da razlika de fakto među nama nije ni bilo...

Ja mislim, da ne dužim, da iz ocjena političkog stanja i političkih kretanja u Hrvatskoj iz ocjene u kojoj će svakako biti sadržano i organizirano neprijateljsko djelovanje, mo moramo izvući sasvim konkretne zaključke. Nužno je realizirati ono što smo se dogovorili da će učiniti Izvršni komitet, ali je potrebno da to učini svaka organizacija.

Prema tome ja bih pledirao da tako radimo. Mislim da imamo snage. Važno je da znamo i da ne zaboravimo činjenicu da neprijatelj radi i da je organiziran. Stoga moramo biti sasvim konkretni i decidirani ne samo kod ocjene pojedinih žarišta neprijateljskog djelovanja već i mjerama za njihovo suzbijanje.

Ovo što se desilo na Sveučilištu, ako mogu tako reći, je dobro u nesreći. Ja mislim da je to jedna veoma jasna indikacija koja može otvoriti oči svakom onom pojedincu koji je imao iluzija da nema takvog neprijateljskog organiziranog djelovanja, da to djelovanje postoji.

I mislim da je došlo vrijeme da sada kad se ta situacija malo smiri idejno i politički Savez komunista obračuna sa protivnicima našega kursa razvoja (!) i da se jedan broj ljudi otkloni iz političkog života... (pobije, op.a.)”

Nikome nije potrebno tumačiti da je taj njegov “neprijatelj” velika većina hrvatskoga naroda pa nema potrebe o tome govoriti.

A njegovo bezvezno teljuzganje o “demokratskom dijalogu i ekonomskoj stabilnosti” u komunističkom jednopartijskom sustavu mora biti smiješno i za najgluplje jugonostalgičare.

Tu “ekonomsku stabilnost”, čiji je ”top economist” bio J.B.Tito, vrlo jasno je opisao predsjednik Centralnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije, razočarani Jugos Stipe Šušter u svom govoru na “Tribini omladine” u Sarajevu u svibnju 1989. godine, gdje je uz ostalo rekao i ovo:

“Gradilo se u ovoj zemlji previše i mnogo, bez sigurnog tržišta, napamet, na ledinama. Glavno je bilo da se ugleda dimnjak i da se dobije bilo kakvo radno mjesto, a nije propadalo ništa osim sitnih pogona, sva tzv. Velika industrija i privreda je spašavana socijalizacijom gubitaka, štampanjem novca i svim oblicima fiktivnog poslovanja. Naravno, tu je onda i veliki dug.

Kao što znate, uspjeli smo reprogramirati značajan dio naših dugova. Mnogo veći problem od njihovog vraćanja je taj što Jugoslavija nema što izvoziti na svjetsko tržište, a nismo još likvidirali višak agrarne radne snage klasičnog tipa, a pristigle su i nove generacije koje su dobro obrazovane

(u školama “radnika i seljaka”, op. a.) i neće da idu u rutinske teške poslove, posebno za ono za što su se obrazovale.

Negdje oko milijun i sto hiljada sada traži posao, a stvarni je broj, zbog duplih i troduplih evidencija negdje osamsto do devetsto hiljada. Tome treba dodati nekoliko stotina hiljada gastarbajtera te prema procjenama i analizama naših ekonomista bar milijun i po tehnološkog viška u privredi i društvenim djelatnostima.

To znači, kada bi se ta radna snaga odпустиła, produktivnost rada i nacionalni dohodak ne bi pali....”

Pa kako je to moguće? U državi u kojoj su, kako govore jugonostalgičari “svi imali posao i plaćeni godišnji odmor na moru”, milijun ljudi traži posao, milijun i pol onih koji rade odpuštiš i to nema nikakva odraza na proizvodnju? Znači da oni koji su i “radili” nisu za mizernu plaću, koju su ponekad i primali, ništa proizvodili pa njihovo odpuštanje nije imalo nikakva efekta na “produktivnost rada i nacionalni dohodak”. Ah, pa to vam je socijalistička ekonomska stabilnost.

Kad su domino efektom 1989. godine komunističke vladavine u Europi počele jedna za drugom padati najviše su strahovali oni na najvišim pozicijama. Najviše su strahovali oni koji su za vrijeme svoje vladavine počinili najstrašnije zločine, a svi znamo da su to bili jugokomunisti poput Ante Josipovića.

Tako Borisav Jović piše da mu se prestrašeni jugoslavenski ministar obrane general Veljko Kadujević u siječnju 1990. potužio riječima: “Visićemo po banderama!”

Nu kako znamo, Ante Josipović, Jakov Blažević, Milka Planinc i drugi nisu se trebali previše bojati. Čim im je pod tabanima postalo vruće oni koji su zajedno s njima trebali vijesti na banderama odmah su se priključili Tuđmanovoj “Pomirbi” i kao “veliki pomirbenjaci” opet sjeli na sve glavne pozicije nove državne uprave, a mnogi od onih koji su njih trebali vješati na bandere, kao Ante Paradžik, Blaž Kraljević, Miro Barešić i drugi, završili su ako ne baš na banderama onda izrešetani strojnicama u raznim dobro namještenim sačekušama. O tome drugi put.

O tome drugi put.

20230225_Bozo-Simunovic-Dubrovnik_ZA DOMOVINU_HRVATSKU.docm

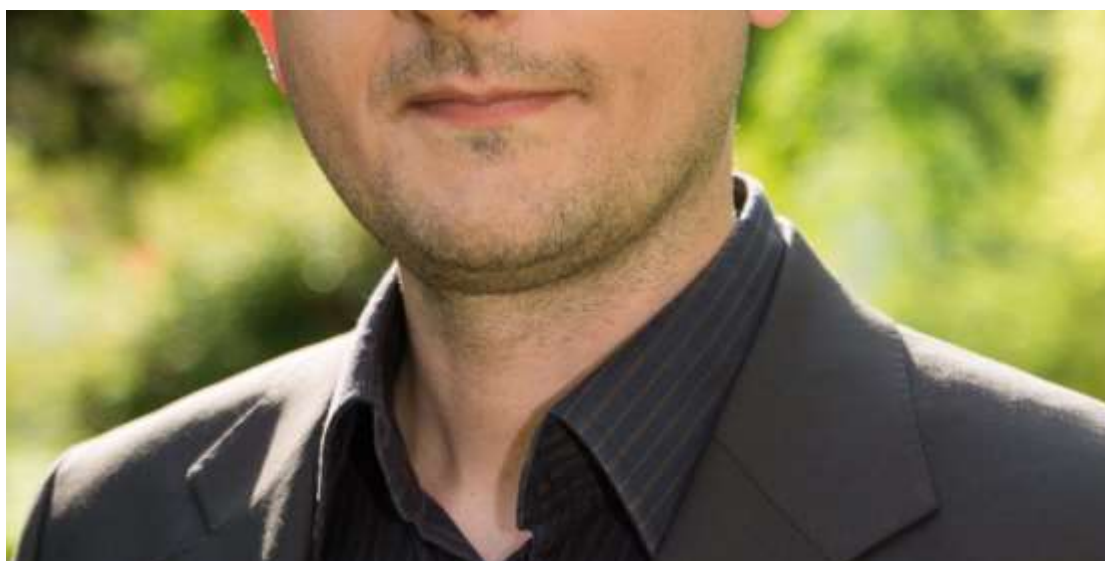
2023-05-18

ZA DOMOVINU HRVATSKU !

25 veljače, 2021(3)

<https://bezcenzure.hr/toptema/za-domovinu-hrvatsku/>

<https://otporas.com/s-istinom-na-cistac-pripremio-dostavio-i-poslao-27-veljace-2023-bozo-bozidar-simunovic/>

“Kako je masonerija prevarantski i tiranijski unistavala Hrvatsku u 20. stoljecu, i kako ju dan danas brutalno gusi i zeli skroz ugusiti”

Hrvatski gradjani jos uvijek ne kontaju tko nam je stvarni neprijatelj broj jedan; a to je sotonsko-fasisticka masonerija!

Dakle, taj brutalni tiranijski fasizam nad nama, nad cijelim covjecanstvom sprovode psihopatski sotonisti – udružene okultne kriminalne mafije prve klase:

CRNO PLEMSTVO – pogotovo zlocinacki udruženi klanovi **Windsor & Pallavicini & Massimo**, zatim **ILLUMINATI 13** – pogotovo zlocinacki udruženi klanovi **Rothschild & Rockefeller**, potom **KOMITET 300** (medju kojima je i hrvatski vrhovni vladar *Karl von Habsburg od Austrije*, a kojemu vec desetljećima direktno sluze hrvatski masoni *Ivan Simonovic* i *Vladimir Drobnjak!*), te i njihovi derivati – njihove izvrshne brigade: **Bilderberg grupa** (ciji je clan i *Ursula von der Leyen!*), **Rimski klub** (ciji je clan i hrvatski akademik *Ivo Slaus!*), **Trilateralna komisija** (ciji su clanovi i *Franjo Lukovic* i *Kolinda Grabar-Kitarovic!*), **Vijeće međunarodnih odnosa, Svjetski ekonomski forum, UN, NATO, P2 masonska loza Vatikana, Militarni Malteski red**, sve internacionalno umrežene masonske loze, sotonisticka armija skrivenih upravljacka iza kulisa – “**duboka drzava**”, ... – linkovi za detaljnije istrazivanje ove prvoklasne tematike: shematski prikaz masonerijske hijerarhijske piramide moci na planetu Zemlji:

+plus evo jedne klucne informacije iz obavjestajnog izvora iz Izraela:

“**NOVI SVJETSKI POREDAK** je praznih fondova. Zato je MI5 (Britanska tajna sluzba – ista ona koja je izvršila sofisticirani atentat na Lejdi Dianu u Parizu) laboratorijskim inženjeringom kreirao COVID-19 uz operativno-financijsku pomoc *Rockefeller-a, Jacob-a Rothschild-a, Gates-a, Soros-a, Bezos-a, Musk-a*. Napravili su virus koji mutira. Naprosto kao kopija koncepta *Microsoft-ovih* virusa da bi onda stalno prodavali skupe lijekove.

Apostolos Tzipitis od Grcke je imenovan za izvrshnog Generalnog direktora **ILLUMINATI**-ja (direktno od britanske kraljice *Elizabete II*, odnosno od njenog supruga *Princa Filipa* od Grcke, i od njihovog sina *Princa Charles-a*, to jest od Windsor mafije). *A.T.* je istinski mason sa znanjem i stilom, i ima oko 2 miliona masona pod svojom komandom, te je spreman preuzeti Europu.”

Dakle, oni zele sprovesti svoju fasisticku tiraniju – **VELIKI RESET** – sotonsku totalitarnu **JEDNU SVJETSKU VLADU** – kroz njihovu **AGENDU 21** u 2021. godini. Ali; **No pasaran!** Sada ce ih savladati **21. udarnicka bojna**, odnosno **narod(i)!!!** Oligarhijske elite se sada mora zaustaviti pod svaku cijenu kako bi spasili sebe – covjecanstvo! Mi smo naprosto jaci jer nas je 99%, dok je njih elita 1%. Samo im se trebamo, bez STRAHA, masovno prestatu pokoravati – i tada ce oni izgubiti kontrolu i moc nad ljudima covjecanstva! Tada ce prestatu fasizam, i poceti ce sloboda i prosperitet svim ljudima dobre volje!

Ljudi, vrijeme je za ustanak u borbi za vlastitu slobodu! Doslo je konacno vrijeme da “pometemo” te proklete korumpirane kriminalce iz hrvatske vlasti. Te masonsko-sistemske stetocine iz udružene zlocinacke organizacije trebamo odmah uhapsiti, osuditi na *Tribunalu Pravde* i zakljucati ih u zatvore – jer su pocinili *zlocine protiv covjecnosti!* Jer nas zlotvorski i diktatorski unistavaju!

Vrijeme je za budjenje iz duboke hibernacije! SLOBODA JE U NASIM RUKAMA!

ISTINA CE NAS OSLOBODITI !

Internacionalno umrezeni masoni, sa njihovom glavnom centralnom masonskom lozom u Londonu, iz duboke sjene ili iza debelih zavjesa, kao “duboka drzava”, negativno upravljaju sa Republikom Hrvatskom – preko infiltriranih fosiliziranih “yu-komunista i bivsih UDBA-sa”, te i preko europske masonerije iz Bruxelles-a (fasisticka tvorevina EU; Europska komisija), Beca, Pariza i Londona – koji svi skupa, kao “udruzena kontinentalna zlocinacka organizacija prve klase” sve vise i vise oduzimaju Hrvatskoj, kao i mnogim drugim zemljama, slobodu i suverenost sve dok Hrvatska postepeno izbljedi s politicke karte svijeta. To je zlo i naopako!

Nemojmo zaboraviti da je ta prokleta sotoniska europska masonerija na silu namontirala tvorevinu Jugoslaviju, te da je Josip Broz Tito bio veliki europski mason (bio je medju glavnim masonima u Europi) s kojim su vladali europski masoni. Mora biti svima jasno da je jos davno masonerija osmislila i sprovela u praksu *komunizam* s ciljem diktatorskog vladanja nad masama ljudi i nad izmanipuliranim i prevarenim narodima.

Dakle, prijasnja Kraljevina SHS, potom Kraljevina Jugoslavija i SFR Jugoslavija je masonska tvorevina koju su na silu i tiranijski namontirali “vrhovni zapovjednici” britanska kraljevska kruna i njihovi vazali Rothschild-i, te i austrijski prijestolonasljednik *Otto von Habsburg* (koji je jedan od glavnih tvoraca masonerijske *Pan-Europske unije*, odnosno danasnje fasisticke tvorevine *Europske Unije* – s kojom upravljaju zli vladari-sotonisti iz sjene – KOMITET 300, a celnica Europske komisije *Ursula von der Leyen* je clanica zloglasne mafijaske organizacije “*Bilderberg grupa*”), dakako, uz suradnju lokalno-regionalne kraljevske familije *Karadjordjevic* iz Beograda. Da bi ti sotonisti – “globalni faraoni” CRNO PLEMSTVO i ILLUMINATI, te i njihovi “vazali” KOMITET 300 sa njihovom “operativnom armijom” internacionalno umrezenih masonskih loza i masona, te i drugih njihovih masonerijskih organizacija poput Ujedinjenih naroda, i dr. – totalno vladali sa jugo-istocnim Balkanom okoristili su se prastarom metodom; ZAVADI, PA VLADAJ. Tako je ta sotoniska masonerija u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini podmuklo i zlo-namjerno lukavo podsticala podjelu hrvatskog naroda na dvije suprotne grupe; patriotske *domobrane* (da pruzaju otpor tim dusmanima) i komunisticke *partizane* (da *de facto* nesvjesno, ali mnogi od njih i svjesno sluze tim sotoniskim dusmanima masonima). Tako da se vlastiti narod medjusobno masovno kolje, a izmanipulirano od inozemne masonerije, dok ti stvarni organizatori iz sjene, “europski vrhovni vladari” i njihovi “vazali” masoni, lako vladaju tako nekoherentnom, krhkom i slabasnom Hrvatskom.

Takodjer, nikako nemojmo zaboraviti da su ti yu-komunisticki masoni (Yu-komunisticki rukovodioci i UDBA-si!) brutalno mucili i mrcvarili, ko Isusa, naseg blazenog (za mene svetca!) Alojzija Stepinca, te da su svim silama zeljeli unistiti katolicku crkvu u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini!

Masoni su najbrutalniji sotonisticki zlocinci!!! Masoni se direktno klanjaju i podredjuju Sotonii!!! Zato sotonisti masoni, kao i sam Sotona, mrze djecu Bozju!

U suvremeno doba, u zadnjih 30-ak godina, su nas europski “faraoni” i njihovi “vazali” masoni unistavali i pljackali na najbrutalniji nacin. Najprije su nam iz europskih centara moci namontirali stravicni domovinski rat da nas razore (po vrhovnoj naredbi iz Londona od sotonistista kraljice Elizabete II i prijestolonasljednika princa Charlesa), a onda zatim, preko svojih pokornih vojnika insajdera ex-yu-komunista i bivsih UDBA-sa masona i korumpiranih beskickmenjaka-politicara, poltrona i marioneta – koji su infiltrirani u sve strukture vlasti u mladoj

Republici Hrvatskoj, su nas sustavno ekonomski pljackali i unistavali, te tako totalno izranjavali i oslabili Hrvatsku, a da vecina Hrvatica i Hrvata, koji ne misle intelektualno i logicki svojom glavom, to nije niti shvatila!

Na ucjenjivacko-diktatorski nacin su natjerali korumpiranu i nesposobnu vlast Republike Hrvatske da predaju sve velike hrvatske banke direktno u ruke *Rothschild*-a, neprikosnovenih monetarno-financijskih vladara Europe, te i druge strateske hrvatske kompanije poput; Hrvatskih telekomunikacija – koje su danas Hrvatski (Deutsche) telekom, INA-u, Plivu, mnoge mliječne industrije i poljoprivredna gospodarstva, i dr. u ruke stranaca – inozemnih masonerija!

Najgore je to sto su korumpirani kriminalci politicari, nasi unutarnji neprijatelji, prakticki donirali hrvatske banke i ogromne novce bankaroidima i financijskoj mafiji – *Rothschild*-ima!!! Naime, Hrvati su krvavo stvarali i platili hrvatske banke, u 90-tima sanirali ih sa ogromnim kapitalom od kojih 70-tak milijardi Hrvatskih kuna, da bi onda korumpirani i nesposobni unutarnji neprijatelji u tadasnjoj vlasti Republike Hrvatske prodali, odnosno *de facto* donirali te nase hrvatske banke za 5 milijardi kuna, plus i sve ogromne dividende u zadnjih 20-ak godina koje su isisali iz Hrvatske, inozemnim *Rothschild*-ovim bankama, odnosno direktno dusmanima *Rothschild*-ima! To su pravi veleizdajnici!!!

I sada *Rothschild*-i, a pogotovo glavni sef *lord Jacob Rothschild*, i europski “vrhovni vladari” – CRNO PLEMSTVO i ILLUMINATI, KOMITET 300 i njihova operativna vojska; masoni – u potpunosti negativno vladaju monetarno-financijski i u svakom pogledu sa Hrvatskom i unistavaju zivote hrvatskih gradjana.

I najzad su nas manipulacijski i prevarantski navukli, “ko posrljale guske u maglu”, u fasisticko-tiranijsku tvorevinu Europsku uniju da nas potpuno sotonisticki porobe i podrede njima zlim sotonistima iz sjene, europskim “vrhovnim vladarima” i masoneriji, s krajnjim ciljem postupnog nestanka Hrvatske s politicke karte Europe i svijeta!

Andrej Plenkovic i Davor Bozinovic su masoni u francuskoj masonskoj lozi VELIKI ORIENT, a koja je direktno podredjena centralnoj masonskoj lozi u Londonu. Dok je kao diplomat radio u hrvatskoj ambasadi u Parizu *Andreja Plenkovica* su vrbovali masoni i uspjesno regrutirali u europsku masoneriju. Dakle, *David Rene de Rothschild* direktno komandira *Andreju Plenkovicu* sto da cini protiv nase domovine Hrvatske i protiv nas naroda! Takodjer, europska masonerija naredjuje i masonu *Gordanu Jandrokovicu* i mnogim drugima u strukturi vlasti.

Plus, u 2020. i 2021. g., masoncuge *Andrej Plenkovic*, *Davor Bozinovic*, *Vili Beros*, *Krunoslav Capak*, i njihova suradnica “kurtizana” *Alemka Markotic*, te i drugi njihovi kolaboracionisti, nakoceni “stetocine”, iz sistema “duboke drzave” su podmiceni korumpirani placenici-veleizdajnici s ciljem da narod lazu, varaju, krađu i brutalno muce i maltretiraju i *de facto* unistavaju!

U Hrvatskoj ima oko 800 masona koji su rasporedjeni po mocnim pozicijama hrvatske drzavne i lokalne vlasti, i po kljucnim hrvatskim institucijama, kao sto su; Ustavni sud RH, Vrhovni sud RH, zupanijski sudovi, u medicinskim ustanovama, u HAZU, zatim u glavnostrujaskim medijima, u velikim korporacijama i bankama, i tako dalje ... i svi oni besprijeckorno poslusno izvrsavaju zapovijedi iz masonerijske hijerarhijske piramide moci! Za primjer; pokojni zlotvor i veliki mestar mason *Marijan Hanzekovic* je bio sef masonske loze u Hrvatskoj koja je podlozna centralnoj masonskoj lozi u Londonu, te je svojevremeno kriminalnim radnjama stvorio kontrolirano medijsko carstvo “HanzaMedia” za propagandno obmanjivanje,

zataskavanje istine i laganje hrvatskog naroda, te je i sa svojim odvjetničkim društvom, u korist masonerije, brutalno godinama cerecio i pljackao stotine tisuca hrvatskih gradjana kroz tiranijsko-monopolno i nemilostdno-nasilno vršenje ovrha nad unesrecenim ljudima nakon stravicne, od svjetske masonerije isplanirane i namontirane, europske ekonomske krize u 2008. i 2009. godini i tokom ekonomske recesije koja je trajala sluzbeno 6 godina u Hrvatskoj. Inace, *Marijan Hanzekovic* je bio i clan zlotvorsko-masonerijske globalne *Trilateralne komisije*, ciji su clanovi i mason *Franjo Lukovic* (dugovjecni Rothschild-ov bankar i generalni direktor Zagrebacke banke) i *Kolinda Grabar-Kitarovic*. Tak da se istina zna!

Po toj matrici “duboke drzave”, zlotvora masona ima posvuda i u drugim zemljama. Pri tome je vrlo vazno za napomenuti da je ta zlotvorska masonerija za vlastite kontrolirane interese kroz povijest namontirala mnoge ratove u svijetu, ukljucivsi i *Napoleonske ratove*, i *Prvi svjetski rat*, i *Drugi svjetski rat*, a prije tridesetak godina i nase “balkanske” ratove! Tako da se jasno zna tko nam je zapravo pravi neprijatelj – ta MASONERIJA!

Osvrnimo se malo i na sadasnja dogadjanja.

Prava istina o aktualnim cjepivima je razotkrivenje o Sotoninoj zamci, a o cemu glavnostrujaski mediji (kojih je oko 95%) moraju da cute uz stravicnu cenzuru nevidjenih razmjera ili su cak u sluzbi fasisticke propagande, jer im je tako striktno naredjeno od masonerijskog sistema! Mnogi nikako ne smiju govoriti nista kriticki i pravedno sa zdravom savjescu protiv zle dogme koju je nametnula sotonsko-tiranijska globalna masonerija (koja je, metaforicki receno, ujedno i u ulozi svojevrzne globalne UDBA-e) i njihovi poltroni i marionete – korumpirani politicari i podmiceni korona-sadisticki stozerasi, a koji svi zajedno kao sindikat udruzenih zlocinackih organizacija unistavaju nas narod i individualne ljude.

Medjutim, hvala Bogu, postoje i neovisni, nepotkupljivi i istinski istrazivacki novinari, nekorumpirani intelektualci i pravi mediji (oko 5% od sveukupnih medija) koji prenose pravu istinu.

Dakle, nema dileme, cjepiva su obmana, zla podvala i “sotonska zamka” – prepuna su stetnih nano-cestica. Znanstvenici iz oblasti nano-fizike i medicinske biologije su vec razotkrili istinu. A zapravo se radi o genetskom tretmanu, a ne cjepivima. Stravicno negativne posljedice kod vakciniranih ljudi ce se manifestirati u razdoblju od prvih 15-ak mjeseci do 5 ili 10 ili cak 15 godina kada se taj “vrag” aktivira u tijelu, i to u vidu paralize dijelova ili cijelog tijela, teskih alergijskih upala organizma, autoimunih bolesti, do mentalnih bolesti kao sto su autizam, manijakalne depresije, suicidalne pobude, Parkinsonova i Alzheimerova bolest, sa muckim fatalnim krajem – tegobnom smrtni. U velikom postotku kod masa cijepjenih ljudi. Vec do sada je zabiljezeno u svijetu oko 700 slucajeva brzo manifestiranih smrti zbog primanja aktualnih cjepiva!

Mi prosvjeceni i altruisticni SVJETLOSNI RADNICI vec 11 mjeseci upozoravamo masovno ljude da nece ubiti ljude virusi, vec vaccine! I onda nas za uzvrat mnogi primitivni ljudi vrijedjaju etiketiranjem da smo mi “teroristi” i “teoreticari urota”. A zapravo smo, poput ljudskih andjela cuvara, istinski spasioci ljudskih dusa.

Ovo isplanirano ludilo sa laboratorijski-inzenjerski produciranim virusicima i vakcinama nece tek tako prestati. Stovise, u javnost je procurio novi masonski scenarijski dokument *Bloomberg zaklade* (Michael Bloomberg je veliki mason, te bivsi gradonacelnik New Yorka, i clan globalnog Komiteta 300). Dakle, otkriven je jos jedan planski dokument KOMITETA 300 – Dokument *Bloomberg zaklade*: The

SPARS PANDEMIC 2025 – 2028. Vrlo sličan Dokumentu *Rockefeller zaklade* iz 2010. g. o predviđenoj korona-pLandemiji (za 2020 i 2021).

A *Rockefeller* i *Bloomberg* se ne sale kada prave scenario o budućoj globalnoj pLandemiji ludila za ljude-ovce!

Trenutno ludilo na svijetu je zato što je otprilike oko 70-80% običnih ljudi na planetu Zemlji mentalno retardirano, s kvocijentom inteligencije osrednje oko 0.8 ili čak i manje, te koji nemaju intelektualnih i duhovnih kapaciteta dostojno razvijenog čovjeka. I to jako dobro znaju svjetski vladari – masonerija iz sjene – koji onda takvo stanje masa ljudi-ovaca brutalno zloupotrebjavaju u svoju pohlepnu korist stvaranja sve veće i veće fasističko-tiranijske moći nad takvim krhkim i slabasnim čovječanstvom. Ti zli, psihopatski, sadističko-tiranijski globalni vladari i njihovi vazali i masonske sluge su odradili svoj naum preko njihovih propagandnih instrumenata – glavnostrujaskih medija (televizije, radija, internetskih portala i novina, koji su 95% u masonerijskom vlasništvu ili pod masonskom kontrolom) za velike obmane masa ljudi-ovaca, odnosno kroz **“pranje mozгова sa centrifugom na 1 400 okretaja u minuti”**. I to je to.

Namontirana korona-pLandemija i posljedično stravična ekonomska recesija su nama inteligentnim, te intelektualno i mentalno i duhovno razvijenim i prosvijecenim ljudima u 2020. g. i 2021. g. zapravo razotkrili, pokazali i dokazali brutalnu stvarnost da na planetu Zemlji živi oko 70-80% ljudi-ovaca, koji *de facto* ugrožavaju i retrogradno uništavaju civilizaciju čovječanstva. Da nije bilo (zapravo dobro doslog) *korona-pLandemija* ludila mi prosvijeceni nikada i nikako to ne bismo mogli uvidjeti i postati svjesni očajnog stanja čovječanstva. U svakom zlu ima nešto i dobro. Dakle, do 2020. g. smo svi skupa živjeli u totalnoj iluziji da je sada čovječanstvo visoko razvijena civilizacija. A iz priložene aktualne situacije u cijelom svijetu 2020. i 2021. g. dokazano vidimo da fakat nije.

Masonerijski cilj globalne okultne oligarhije i njihove podane internacionalne masonerije je, prvo; sofisticirano potamaniti što veći broj milijardi običnih ljudi (ili kako ih ta sotonjska elita još naziva: “*beskorisne izjelice*”) na planeti, i drugo; preostale ljude koji prezive treba svim mogućim sredstvima porobiti i pretvoriti ih u kontrolirano-poslušne robove-robote.

Čuveni **George Orwell** je svojevremeno izjavio:

“U vremenima velike obmane ISTINA je jedini revolucionarni akt.”

Dakle; ISTINA CE NAS OSLOBODITI!

Pa, dragi Hrvaticice i Hrvati; imate li vi uopće oči i ista mozga u glavi?! Zasto dozvoljavate da nas sve skupa ti sotonisti uništavaju? Dajte se već jednom probudite iz duboke hibernacije i totalne EU-masonske iluzije, te krenite u stvarno oslobodjenje domovine Hrvatske od pravih dušmana – masona!

Da nas nije ta prokleta masonerija tlacila i uništavala desetljećima danas bi Republika Hrvatska bila apsolutno slobodna, neovisna i izrazito bogata država poput, na primjer; Švicarske! A ovako kao rezultat sotonjskog djelovanja masonerije na Hrvatsku i u Hrvatskoj (kao unutarnji neprijatelj br. 1) imamo raseljen hrvatski narod po dijaspori u cijelom svijetu, uništenu i opljačkanu ekonomiju, uništena sela, srozano katolicanstvo i socijalno-moralno razvaljeno društvo bez integriteta u Hrvatskoj u 21. stoljeću! Totalno ranjena i slabasna Hrvatska. Treba stanje stvari potpuno shvatiti dubinski u strukturi i u srži stvari, a ne samo površinski sagledavati situaciju!

Zato se moramo boriti da vratimo nasu slobodnu i zaista neovisnu domovinu Hrvatsku, dok jos nije prekasno!

Dakle, kao sto je i *dr. Franjo Tudjman* mudro pozivao, Hrvati se najprije moraju iznutra ujediniti, da vise nema samoubilackih unutarnjih podjela u hrvatskom narodu. A to znaci vrlo naporan posao dobronamjernog razgovora, preobrascenja i prosvjecivanje yugo-nostalgicara u Hrvatskoj da se vrata na originalni postulat zivljenja kao pravi ljubitelji svoje neovisne domovine Hrvatske. Tek onda mozemo krenuti pravo ujedinjeni Hrvati u ciscenje, oslobadjanje (od neprijatelja masona!) i stvaranje zaista nezavisne i potpuno slobodne i ekstra prosperitetne drzave Hrvatske! Inace, u suprotnom, ce se nastaviti degradacija Hrvatske u propast.

I, takodjer, ne zaboravimo iz Ivanovog evandjelja, iz Biblije:

ZVIJER 666 (Sotona) je najbijesniji pred zoru. (A sada se uskoro blizi ta nasa zora – dolazak naseg ljubljenog mesije Isusa Krista – sto i sam Sotona dobro zna, pa stoga u sadasnje vrijeme najjace luduje i bijesni.)

Mi, Bozja djeca, DJECA SVJETLA cemo definitivno na kraju poraziti DJECU TAME. I Sotona ce biti porazen!

Tko je cvrsto uz Boga taj je spasen!
Bozidar – Bozo Simunovic iz Dubrovnika

[20230412_NARODNI_ZAHTJEV_PREDSJEDNIK_MILANOVIC.docm](#)

2023-04-12

Udruženi građani Republike Hrvatske

PREDSJEDNIKU REPUBLIKE HRVATSKE,
Zoranu Milanoviću

PREDMET:

- 1. ZAHTJEV** za izmjenu Zakona o prekršajima javnog reda i mira, odnosno ukidanju pojedinih članaka tog zakona, a koji članci predstavljaju komunističku ideologiju prethodnog uređenja SFRJ-a.
- 2. ZAHTJEV** za neprihvatanje prijedloga MUP-a za izmjenu gore navedenog Zakona s obzirom da ne predstavljaju vrijednosti demokratski uređenog društva.

Gornje zahtjeve podnosimo mi građani, narod Republike Hrvatske, prema članku 2. stavku 4. te podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske.

Poštovani Predsjedniče Milanoviću,

Mi, slobodni građani Republike Hrvatske, ovim Vam putem podnosimo gore navedene zahtjeve, te Vam izražavamo našu duboku zabrinutost zbog prijedloga Nacrta gore navedenog zakona od strane MUP-a.

Nevjerojatno je da najviši predstavnici ministarstva unutarnjih poslova nikada nisu izrazili zabrinutost da se u demokratskoj Republici Hrvatskoj još uvijek primjenjuje zakon koji potječe iz uređenja bivše SFRJ, odnosno **iz komunističkog sustava vrednota koji nije priznavao niti dozvoljavao slobodu govora i mišljenja, odnosno demokraciju.** Taj je zakon, u svom nepromijenjenom sadržaju, na snazi od 1977. godine s nekoliko 'kozmetičkih izmjena', koje izmjene su se bavile isključivo izbacivanjem članaka koji su se odnosili na državna tijela bivše SFRJ. Ostale izmjene nastupile su isključivo radi valute koja je bila u uporabi u određenom periodu u Republici Hrvatskoj.

Tragično je, da usprkos jasno izraženoj volji građana, kako je to zapisano u izvorišnim osnovama Ustava RH, st. 1. podst. 12, gdje je zapisano da su hrvatski građani **odbacili komunistički sustav vrednota** „... *na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.) ...*”, da, ne samo što su još uvijek na snazi neki zakoni iz tog društvenog uređenja, nego da se sustavno, od strane raznih državnih organa u cijelosti zanemaruje demokracija, vladavina prava, sloboda, jednakost, temeljna ljudska prava, i ostale vrednote koje su **temelj za tumačenja Ustava RH**, i to prema članku 3. Ustava:

„Sloboda, jednakost, nacionalna ravnopravnost i ravnopravnost spolova, mirotvorstvo, socijalna pravda, poštivanje prava čovjeka, nepovredivost vlasništva, očuvanje prirode i čovjekova okoliša, vladavina prava i demokratski višestranački sustav najviše su vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava.”

Mi, kao slobodni, jednaki i ravnopravni građani Republike Hrvatske, ovim putem izražavamo svoju veliku zabrinutost zbog tog prijedloga Nacrta s obzirom da predlagatelj prijedloga (MUP) još uvijek, u našem demokratski uređenom društvu **najtežim prekršajima protiv javnog reda i mira smatra slobodu govora i mišljenja, te slobodu kritiziranja državnih službenika! To pripada komunističkoj jednostranačkoj ideologiji**, a takve odredbe su zabranjene u demokratski uređenom društvu! Ove predložene izmjene o uvođenju drastičnih novčanih kazni više slični na zabranu slobode govora 'neposlušnim' građanima nego želja za javnim redom i mirom, kao što je to bio slučaj sa komunističkom ideologijom i uređenjem.

Sukladno gore navedenom, mi građani Republike Hrvatske, na temelju Ustava članak 2. stavak 4. podstavak 1. zahtijevamo brisanje sljedećih članaka iz Zakona o prekršajima javnog reda i mira:

1. Članak 5. st. 1. i 3.

Tko na javnom mjestu izvođenjem, reproduciranjem pjesama, skladbi i tekstova ili nošenjem ili isticanjem simbola, tekstova, slika, crteža remeti javni red i mir, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 20,00 do 150,00 eura ili kaznom zatvora do 30 dana. (nove predložene kazne su 700,00 do 4.000,00 eura).

(...)

Tko tiskane ili snimljene stvari raspačava na neuobičajen nametljiv ili drzak način, te time remeti mir građana, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 20,00 do 150,00 eura. (nove predložene kazne su 300,00 do 2.000,00 eura).

St. 1. - Koji su to točno tekstovi, skladbe, simboli, slike i crteži koji se mogu smatrati da remete javni red i mir? **Tko o tome odlučuje? Tko ima legalno i zakonsko pravo u demokratskom društvu o tome odlučivati?** Svakoga se može prekršajno kazniti na osnovu ovog članka i to je neprihvatljivo!

St. 2. - Što se točno smatra neuobičajeno nametljivim i drskim načinom raspačavanja tiskanih ili snimljenih stvari? **Tko odlučuje o tome što je drsko i nametljivo? Tko ima legalno i zakonsko pravo o tome uopće odlučivati u demokratskom društvenom uređenju?**

2. Članak 6.

Tko se na javnom mjestu ponaša na naročito drzak i nepristojan način vrijeđajući građane ili narušavajući njihov mir, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 20,00 do 170,00 eura ili kaznom zatvora do 30 dana. (nove predložene kazne su 700,00 do 4.000,00 eura).

Što se to smatra 'naročito drskim i nepristojnim ponašanjem'? **Tko o tome odlučuje? Tko ima legalno i zakonsko pravo odlučivati o tome što će se u našem društvu smatrati 'naročito drskim i nepristojnim' ponašanjem?** Postoji kazneni zakon zbog uvrede časti, te također i članak 323a. Kaznenog zakona koji se bavi ovim pitanjem, **ovo je samo prenijeti prekršaj iz komunističkog sustava!**

3. Članak 16.

Tko izmišlja ili širi lažne vijesti kojima se remeti mir i spokojstvo građana, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 20,00 do 100,00 eura ili kaznom zatvora do 30 dana. (nove predložene kazne su 700,00 do 4.000,00 eura).

Tko ima legalno i zakonsko pravo odlučiti koje su vijesti lažne? Tko je u Republici Hrvatskoj iznad Opće deklaracije UN-a o temeljnim ljudskim pravima? Nitko! Nitko nema prava i to prema članku 30. gore navedene Opće deklaracije, te prema članku 20. Ustava RH na bilo koji način ugrožavati bilo koje utvrđeno temeljno ljudsko pravo!

Članak 30. Opće deklaracije:

„Ništa se u ovoj Deklaraciji ne može tumačiti tako da podrazumijeva pravo bilo koje države, grupe ili osobe da poduzmu bilo koju aktivnost ili izvrše bilo koji čin usmjeren na uništenje ovdje utvrđenog bilo kojeg prava i sloboda.”

Ustav RH, Članak 20.

„Tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, osobno je odgovoran i ne može se opravdati višim nalogom.”

Sloboda mišljenja je temeljno ljudsko pravo.

Članak 19. Opće deklaracije:

„Svatko ima pravo na slobodu mišljenja i izražavanja; to pravo uključuje slobodu zadržavanja mišljenja bez uplitanja i slobodu traženja, primanja i širenja informacija i ideja putem bilo kojeg medija i bez obzira na granice.”

Ustav RH, Članak 40.

„Jamči se sloboda savjesti i vjeroispovijesti i slobodno javno očitovanje vjere ili drugog uvjerenja.”

Nas, slobodne građane RH, izuzetno interesira odnosi li se ovaj zakon na sve, kako je to utvrđeno u članku 14. Ustava RH s obzirom da najviše lažnih vijesti šire određeni političari te javni službenici putem javnih medija, određeni navodni 'stručnjaci' iz nekog područja, pa čak i sami mediji.

Ustav Članak 14.

„Svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom i socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju, ili drugim osobinama.

Svi su pred zakonom jednaki.”

Podliježu li gore navedene osobe ovim rigoroznim kaznama i koliko će MUP na dnevnoj bazi primati prekršajnih prijava zbog lažnih vijesti koje oni šire? **Kada se podnose prekršajne prijave: kada su lažne vijesti dokazane ili kada se 'sumnja' da je neka vijest lažna?** Što se događa kada je velikom broju građana narušen osjećaj mira i spokoja zbog lažnih vijesti koje se vijesti promoviraju 'kao istina', a zna se da je laž?

Kojim bi se mjerilima službene osobe vodile, ukoliko bi ovaj članak uopće mogao biti dijelom zakona u demokratski uređenom društvu, prilikom određivanja 'stupnja' drskosti, vrijeđanja ili narušavanja mira ili iznošenja lažnih vijesti? **Tko ima pravo, legalno i zakonsko pravo, određivati stupanj drskosti?** Netko bi rekao da je to sudačka odluka, a mi građani tvrdimo da bi onda svaki sudac mogao prema svom vlastitom nahođenju, a ne na temelju zakona, odlučivati o tome! To nije pravda niti pravednost, nego diskriminacija jer će se za isto prekršajno djelo donositi u cijelosti različite presude, **ovisno o osobnom subjektivnom mišljenju suca.**

Primjer: zadnjih nekoliko tjedana vodi se 'bitka' između vjernika koji mole na trgovima i onih koji vjericima njihovo Ustavno pravo osporavaju? Vjernike vrijeđa ponašanje prosvjednika protiv molitve, a prosvjednike vrijeđaju riječi molitve molitelja. Obje grupe iskazuju svoje ustavno pravo: molitelji ustavno pravo iz članka 40. „*Jamči se sloboda savjesti i vjeroispovijesti i slobodno javno očitovanje vjere ili drugog uvjerenja.*”, a prosvjednici iskazuju svoje ustavno pravo iz članka 42. Ustava „*Svakom se priznaje pravo na javno okupljanje i mirni prosvjed u skladu sa zakonom.*”

Što se događa ukoliko članovi obje grupe smatraju da su 'oni drugi' u prekršaju članka 6. Zakona o prekršajima protiv reda i mira? **Tko ima legalno i moralno pravo odlučiti tko je u pravu? Nitko! U demokratskom društvu imamo slobodu mišljenja i ponašanja sve dok slobode i prava drugih ljudi time nisu ugrožena.**

Želimo sada navesti samo dva vrlo blaga primjera između bezbroj koje možemo uzeti u obzir kad se radi o našoj državi i širenja laži i neistina od strane i medija i državnih službenika!

24 sata 25.11.2022. „*Bivša ministrica Gabrijela Žalac potrošila je 23.750 kuna iz EU fondova u zagrebačkoj gostioni Šarm. Za taj se novac u Šarmu može pojesti oko 215 kilograma čevapa*”

No, što o tome govori naš premijer u Indexu od 25.studenog 2022. „*Plenković: Nitko nije imao takvo znanje i kvalitetu kao Žalac. Bila je sjajna.*”

U ovoj izjavi premijera radi li se o 'jako drskom ponašanju' i 'lažnim izjavama, odnosno vijestima' koje su uznemirile jako veliki broj građana? Dan nakon uhićenja Gabrijele Žalac, 11. svibnja 2021., Plenković je pred novinarima branio članicu predsjedništva HDZ-a i bivšu ministricu. A što reći o vijesti s Tportala?

Josipa Rimac, Jutarnji list: 31.03.2023.

Stočar koji je podmićivao Josipu Rimac nagodio se sa USKOK-om: „Dao sam 15.000 eura, a za nju sam pripremio 25 krava.“

Imaju li građani pravo prekršajno prijaviti:

1. Za laž ili lažne izjave premijera Plenkovića (i sličnih) jer ih je javno hvalio, a ta pohvala se pokazala kao laž?

2. Za remećenje javnog reda i mira, jer smo mi imalo moralni i poštenu ljudi doživjeli stres tim otkrićem istine?

Što ako se nešto u početku osudi kao laž, a kasnije se pokaže da je istina? A što ako se nešto na početku smatra istinom, a kasnije se pokaže kao laž? Tko je legalno i zakonski ovlašten odlučiti što je laž ili istina? Ovo je problem o kojem izgleda predlagatelj Nacrta (MUP) nije razmišljao, kao ni o tome da MUP, prema Općoj deklaraciji UN **nema pravo kršiti temeljna ljudska prava**. Kako ćemo znati da li je ovaj stočar rekao istinu? Što, ako je recimo, ovu vijest ekipa na vlasti doživjela sa šokom? Ne zbog istine što vjerojatno jest, nego jer se radi o njima - priuštilo im je patnju i duševnu bol? Da li bi se to moglo smatrati ugrožavanjem javnog reda i mira, ili se barem tako opravdati? Budući da bi čitajući tu vijest velik broj ljudi doživio stres, da li bi to moglo biti opravdanje za one na vlasti za kažnjavanje i stočara i medija koji je objavio ovu vijest?

Da li je MUP-u cilj ostvariti savršeni red i mir? Ili možda na ovaj način uvesti neku vrstu policijske države, policijsku diktaturu kao što je to bio slučaj u komunističkom uređenju?

Uzmimo na primjer Boga koji je stvorio cijeli svemir. No unatoč tome što se zove SVE-MIR prilično je kaotičan, skoro da nigdje nema mira. Priroda na našem planetu uzrokuje poplave, suše, oluje, imate otrovne biljke od kojih, ne znajući to, neki ljudi umru. Od potresa pogine stotine tisuća ljudi. I naravno da se ne zaboravi, političari izazivaju ratove u kojem bespotrebno umiru milijuni ljudi.

Da li MUP želi nadmašiti Boga, ili možda postati 'bog i batina' demokratski uređene Republike Hrvatske? Ili MUP možda više i ne služi građane RH nego jednu nevladinu organizaciju kao što je to Svjetski ekonomski forum? Hoće li se ovo legalno i zakonito uvjerenje nekih ljudi

proglasiti 'lažnom vijesti' te proganjati one građane koji vjeruju da Svjetski ekonomski forum upravlja EU komisijom, a EU komisija upravlja Hrvatskom putem hrvatskih službenika koji upravljaju javnim tijelima?

Nas, na desetke, ako ne i na stotine tisuća građana RH, **užasno uznemirava najava premijera da je cilj potpuna digitalizacija Hrvatske**. Kojim pravom digitalizira nas slobodne građane **kada nam se ustavom jamči sloboda**? Da li je lažna vijest da se putem digitalizacije želi uvesti totalitarizam i sveopća kontrola svih građana lijepe naše domovine? Da li je svrha uvođenja drakonskih kazni kako bi se narodom vladalo strahom od istih, ili će se i to kazniti kao širenje lažnih vijesti? Da li bi se to moglo nazvati terorizmom prema članku 97. Kaznenog zakona? Samo pitamo.

Što preostaje građanima da se prekine ovo zastrašivanje? Kome da se obratimo za pomoć, s obzirom da ponašanje javnih službenika i državnih organa svakodnevno ugrožavaju naš mir? **Moramo li mi građani to vječito trpjeti? A kažu da im je cilj javni RED i MIR.**

Iz dosadašnjeg iskustva vidimo da su iz usta političara izašle bezbrojne laži i prazna obećanja, 'oplemenjeni' bezbrojnim pljačkama, a nabrajati više i ne možemo zbog obima lopovluka. **Vladajući nas godinama drže u stalnom strahu i brizi, a oni nam, kao, žele donijeti savršeni red i mir.**

MUP u svom nacrtu naglašava da se prekršaji ponavljaju zato što kazne nisu visoke, a nas građane interesira kako su suci do sada uopće i mogli na bilo koji način kažnjavati prema gornjem zakonu, s obzirom da je visina kazni bila iskazana u nepostojećoj valuti, u njemačkoj marki, sve do 31. prosinca 2022. kada se je uveo euro, o čemu je bilo odlučeno 28. rujna 2022. godine? Za nekoga, kao npr. Ministra MUP-a, 20,00 – 170,00 eura i nije neki novac, **ali ljudima koji jedva preživljavaju od svojih mjesečnih primanja, ti iznosi su jako visoki.**

Mi, građani i narod Republike Hrvatske, smo jedini nosioci vlasti u demokratski uređenoj državi (Ustav, Članak 1. st. 2. „*U Republici Hrvatskoj vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu kao zajednici slobodnih i ravnopravnih državljana*”), postajemo jako zabrinuti svim tekućim događanjima, a naročito zbog događanja u protekle tri godine, tijekom kojih godina smo se osvjedočili da velika većina saborskih zastupnika ne vrši svoju zastupničku dužnost, nego su se pretvorili u diktatore zaboravljajući da im je dužnost zastupati interes i dobrobit svojih birača, na što su i prisegli! Tzv. 'vladajuća stranka' koja nije dobila niti 15% glasova svih birača RH, zajedno sa svojim 'koalicijskim partnerima', koji su prevarili svoje birače kada su ušli u koaliciju s 'vladajućom strankom', ponašaju se u cijelosti suprotno od temeljnih demokratskih načela, toliko su se 'razbahatili' da više ne smatraju potrebnim da sami poštuju Ustav RH i zakone. Mi, slobodni građani **postajemo izuzetno uznemireni i u cijelosti gubimo svoj mir zbog ovako bahatog, diktatorskog ponašanja premijera Andreja Plenkovića i njegovih jednako bahatih ministara, te velike većine saborskih zastupnika.**

4. Članak 17.

Tko omalovažava ili vrijeđa državne organe odnosno službene osobe prilikom vršenja ili u vezi s vršenjem službe ili njihova zakonita naređenja, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 20,00 do 100,00 eura ili kaznom zatvora do 30 dana. (nove predložene kazne su 700,00 do 4.000,00 eura)

Ovaj članak je vrhunac komunističkog jednonumlja i kontrole slobode mišljenja i govora! Znači, sljedeći put kada javno kažemo da je premijer lažov, korumpirani političar, hoće li nas se kazniti za to, naravno maksimalnom kaznom? **To je u demokratskom društvu zabranjeno!** Imamo pravo na svoje mišljenje te stoga i reći da je netko korumpirani političar, a ukoliko nekoga to vrijeđa i može dokazati da nije istina, onda nas imaju pravo tužiti za uvredu časti! **To je demokracija! A gornji članak je iz komunizma, kao i sva ostala tri koja smo gore naveli!**

MUP, u Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, na drugoj stranici navodi sljedeće:

„I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).“

Nevjerojatno je da se u gornjem obrazloženju MUP-a navodi Odluka Ustavnog suda Republike hrvatske 5/2014, koja se odnosi na promjenu ustava prema provedenom referendumu o unošenju novog stavka u članak 62. Ustava RH. **Kakve veze ima ta Ustavna odluka sa zahtjevom MUP-a da se izvrše tražene promjene visina kazni?**

Nadalje, prema članku 127. Kaznenog zakona **zabrana slobode govora i izražavanje misli je kazneno djelo.**

*„Povreda slobode mišljenja i izražavanja misli
Članak 127.*

(1) Tko uskrati ili ograniči slobodu govora ili javnog nastupa, slobodu tiska ili drugih sredstava priopćavanja ili slobodno osnivanje ustanova javnog priopćavanja, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko naredi ili provodi cenzuru, ili novinaru protupravno uskrati ili ograniči slobodu izvještavanja.“

Znači, imamo Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira, u kojem zakonu postoje članci koji se smatraju kaznenim djelima prema Kaznenom zakonu članak 127, radi se naročito o članku 5. st. 1 i 3, te člancima 16 i 17. Odnosno, da pojasnimo, kada građanin ili policijski službenik podnose prekršajnu prijavu protiv slobode govora i mišljenja (gore navedeni članci) **oni time čine kazneno djelo prema članku 127. Kaznenog zakona, a ujedno krše i članak 20. Ustava RH i druge navedene međunarodne ugovore i sporazume.**

Prema članku 2. stavku 4. i podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske: *„Hrvatski sabor ili narod neposredno, samostalno, u skladu s Ustavom i zakonom, odlučuje:*

– o uređivanju gospodarskih, pravnih i političkih odnosa u Republici Hrvatskoj;“

stoga ili Hrvatski sabor **ili narod samostalno i neposredno** (pod potpuno jednakim uvjetima: samostalno i neposredno, **bez ikakvog posrednika**) mogu odlučivati o uređivanju gospodarskih, pravnih i političkih odnosa u Republici Hrvatskoj.

Dakle, izmjena zakona jest potrebna i hvala MUP-u na tome što su izmjene zatražili jer su nam na taj način ukazali na taj zakon **i na neprihvatljivost pojedinih članaka koji potječu iz ideologije komunističkog sustava. Nadalje, izuzetno je opasno i ukazuje na nesposobnost službenika ministarstva unutarnjih poslova u obavljanju njihovih zadataka u demokratski uređenom društvu s obzirom da su, i dan danas, naklonjeni komunističkim ideologijama i metodama, te u skladu sa svojim vlastitim komunističkim ideologijama predlažu određene promjene u visini kazni. Izuzetno je opasno za demokraciju imati osobe s komunističkim inklinacijama na tako važnim položajima.** MUP predlaže maksimalne kazne zbog iskazivanja mišljenja govorom, slikom, crtežom, tekstom, muzikom, simbolom kojim se remeti javni red i mir, **a to je temeljno ljudsko pravo u demokratski uređenom društvu, u društvu u kojem se jamči Ustavom i međunarodnim zakonima, te Općom deklaracijom UN-a neograničena sloboda govora i mišljenja, pa je stoga i kazneno djelo!** Je li to moguće?

Nadalje, članak 21. st.1. i 3. Opće Deklaracije UN-a o ljudskim pravima naglašava:

„1. Svatko ima pravo sudjelovati u upravljanju svojom zemljom neposredno ili preko slobodno izabranih predstavnika.“

S obzirom da je Ustavno i prirodno utemeljeno pravo naroda, odnosno građana, Republike Hrvatske sudjelovati u upravljanju svojom zemljom, neprihvatljivo je da se volja naroda u cijelosti već desetljećima zanemaruje. **Stoga mi građani Republike Hrvatske tražimo od vas, kao Predsjednika Republike Hrvatske, ne samo da ne odobrite ovaj zahtjev za izmjenu spomenutog**

zakona, odnosno uvođenja drakonskih kazni, **nego da zahtijevate od Ustavnog suda da počne raditi svoj posao.**

1. Ustav mora biti u skladu sa Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima,

Izvorišne osnove:

„Države stranke ovoga Pakta, smatrajući da je, u skladu s načelima proglašenim u Povelji Ujedinjenih naroda, priznanje prirodnog dostojanstva te jednakih i neotuđivih prava svih članova ljudske obitelji temelj slobode, pravde i mira u svijetu, priznajući da ta prava proizlaze iz prirodnog dostojanstva ljudske osobe, priznajući da se, u skladu s Općom deklaracijom o ljudskim pravima, ideal slobodnih ljudskih bića, koja uživaju građansku i političku slobodu i koja su pošteđena straha i nestašice, može postići samo ako su stvoreni uvjeti u kojima svatko uživa svoja građanska i politička prava, kao i svoja gospodarska, socijalna i kulturna prava, smatrajući da je dužnost država pod Poveljom Ujedinjenih naroda, opće promicanje i poštivanje ljudskih prava i sloboda, vodeći računa da pojedinac, osim odgovornosti prema drugima i prema zajednici kojoj pripada, istovremeno mora težiti promicanju i poštivanju prava priznatih u ovom Paktu, suglasne su u sljedećim načelima: (...)

II DIO, Članak 2. Točka 2.

2. Tamo gdje to još nije uređeno postojećim zakonima ili drugim mjerama, svaka država stranka ovoga Pakta se obvezuje da će, u skladu sa svojim ustavnim postupkom i odredbama ovoga Pakta, poduzeti potrebne korake kako bi se usvojile zakonske i druge mjere prijeko potrebne za ostvarivanje prava priznatih u ovom Paktu.

Članak 5.

1. Ništa se u ovom Paktu ne smije tumačiti tako da podrazumijeva pravo neke države, grupe ili pojedinca da poduzmu bilo koju akciju ili izvrše bilo koji čin kojim se poništava neko od ovdje utvrđenih prava i sloboda, ili ograničava u većoj mjeri nego što je to Paktom predviđeno.

2. Nije dopušteno nikakvo ograničavanje ili derogiranje temeljnih ljudskih prava koja su priznata ili koja prema zakonu, konvenciji, propisima ili običaju postoje u nekoj državi stranci ovoga Pakta, pod izgovorom da ovaj Pakt ne priznaje takva prava ili da ih priznaje u manjem opsegu.

Ustav mora biti u skladu sa Općom deklaracijom UN-a o temeljnim ljudskim pravima i Općom deklaracijom UN-a o bioetici! Svi zakoni, prema Ustavu članak 5. moraju biti u skladu sa Ustavom. **Gore navedeni članci spornog zakona potječu iz komunističkog sustava i takvi zakoni ne mogu biti primijenjeni u demokratskoj Republici Hrvatskoj, a naročito to što nisu u skladu sa Ustavom Republike Hrvatske.**

Nadalje, postalo je novonormalno da tijela koja imaju obvezu služiti narod u cijelosti zanemaruju zakone prilikom obveznog uključivanja javnosti u donošenju zakona. Smatramo izuzetno zabrinjavajućim što navedeno savjetovanje nije u skladu sa Zakonom o pravu na pristup informacijama (članak 11. stavak 3.) **prema kojemu su tijela javne vlasti dužna provesti savjetovanje s javnošću u pravilu u trajanju od 30 dana**, osim u slučajevima kad se savjetovanje provodi sukladno propisu kojim se uređuje postupak procjene učinaka propisa, što ovdje nije slučaj. **Predlagatelj je savjetovanje sa zainteresiranom javnošću sa zakonom propisanih 30 dana skratio na 8 dana sa istekom roka koje pada na nedjelju te državni blagdan!**

Ne samo da su nezakonito skratili vremensko trajanje mogućnosti sudjelovanja javnosti, nego su i diskriminirali veliki broj građana jer nije omogućen drugi način sudjelovanja osim putem e-savjetovanja, odnosno nigdje ne možemo naći informaciju kako se mogu uključiti ljudi koji ne znaju, ili čak i ne žele svoje mišljenje dijeliti na danoj web stranici e-savjetovanja. Na koji email ili poštansku adresu mogu ti ljudi svoje mišljenje poslati? Jedini zaključak kojeg možemo izvući jest da je cilj u cijelosti smanjiti utjecaj javnosti na općedruštvene interese, te manipulacijama i kršenjem

velikog broja zakona onemogućiti građanima Republike Hrvatske utjecati na ishod kojeg oni žele postići.

S nadom da se mi, građani i narod Republike Hrvatske, možemo osloniti bar na Vas, predsjednika RH i Vrhovnog zapovjednika hrvatske vojske, očekujemo da ispunite svoju predsjedničku dužnost i zaštitite građane Republike Hrvatske od neprijatelja ove lijepe zemlje na bilo koji potreban način.

S poštovanjem,

Udruženi slobodni građani

Prilog:

1. Preuzeti pojedini komentari građana Republike Hrvatske na predložene izmjene s web stranice e-savjetovanje

[20230417__Pecaric-HannahArendt--dragovoljac_Yudi_Zidovi.pdf](#) (knjiga 152 stranica)

20230508

http://www.safaric-safaric.si/zds@@/@/@21_komuni-02/20230417_Pecaric-HannahArendt--dragovoljac_Yudi_Zidovi.pdf

**UVODNI TEKST
HANNAH ARENDT I MLADEN IVEZIĆ O
RASNIM ZAKONIMA U NDH**

Na društvenim mrežama niz komentara izazvao je tekst:

RASNI ZAKONI U NDH U KOMENTARU ČUVENE
SVJETSKE PUBLICISTICE, ŽIDOVKE HANNAH ARENDT

30 travnja, 2023

Na današnji dan 30. Travnja 1941. Godine uvedeni su rasni u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. O provođenju rasnih zakona u NDH pisala je slavna židovska filozofkinja, profesorica, doktorica Hannah Arendt. Hannah Arendt rođena je u Njemačkoj 1906. Godine, doktorirala je filozofiju na Heidelbergu, surađivala s poznatim filozofom Martinom Heideggerom.

**NAGRADA GOJKO NIKOLIŠ
ZA ANTIFAŠIZAM**

Onjen Kraus, laureat – 2023.

**Nikoliš izravno
spominje i zaposjedanje
"klinike na Rebru i Sjemenište na Šalati"**

GOJKO NIKOLIŠ
načelnik saniteta
pri VŠ NOV-e i Partizanskih odreda Jugoslavije,
kada iz svih je zgb. bolnica (polovica 1945.) odvedeno
4.791 ranjenika i smaknuto u i oko Zagreba
'bez ikakva suđenja i po popisima koje su sastavljali Ozna
i područni partijski komiteti'

Gojko Nikoliš, Memoari ..., 1981.

Andželko Mijatović, Vjesnik, 5. srpnja 2005.

**OČEVI I
ANTIFA-DJECA**

**NE BOJTE SE ANTIFARI!
MOJI SU NONIĆI BILI ČETNICI,
AND VATER USTASCHA.**

IVO BOŽIDAR KRAUS
državni odvjetnik nakon II. svjetskog rata;
sudjelovao u komunističkim montiranim
procesima, kojih je žrtva bio i
blaženi kardinal STEPINAC.

EUGEN PUSIĆ
ustaški natporučnik i vojni sudac
koji sâm „odlično poznaje zakone
i pravilno ih primjenjuje“.

Večernji list, 10. XII. 2011.

ZDS I PISMA PREDsjedNICIMA USTAVNOG I VRHOVNOG SUDA

Oko drakonskih kazni za ZDS sve je jasno zahvaljujući Bujici. Prvo je prof. dr. sc. Josip Jurčević upozorio kako se ZDS ne spominje u nijednom zakonu RH pa i u ovom o drakonskim kaznama, a jučer je puštena snimka Kajtazija koji je prije godinu dana najavio odluku Hrvatskog sabora: **BUJICA OBJAVILA SNIMKE KAJTAZIJA I PUPOVCA, KOJE UPUĆUJU NA TO DA JE PROGON HOS-a I 'ZDS' POMNO ISPLANIRAN: Prije godinu dana u Jasenovcu najavili su drakonske kazne - a sada su to i ostvarili?!**

<https://www.facebook.com/bujicavelimirbujanec/>

U toj sluganskoj hrvatskoj politici izuzetna je i uloga pravosuđa. Zato ovdje dajem dva otvorena pisma o ZDS koja su bila upućena predsjednicima Ustavnog i Vrhovnog suda RH.

Pismo Predsjedniku Ustavnog suda napisao sam ja. Upozoravam na činjenice da je isto o čemu je govorio u Bujici prof. Jurčević, kao što možete vidjeti u mom pismu, govorio i hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Rendić-Miočević koji je upozoravao *kako je ZDS danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*. To je potvrdio i Ustavni sud u dokumentu koji je dano kao prilog tom pismu gdje Sud govori o svojim odlukama o tome, a ne ono što se od takvog suda očekuje O ZAKONSKIM ODREDBAMA KOJI UPOZORAVAJU NA TO. Drugim riječima i Vrhovni sud je neizravno potvrdio isto što je danas upozorio prof. Jurčević, a mnogo ranije prof. Rendić-Miočević.

OTVORENO PISMO PREDsjedNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni'. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske."

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu. Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi: ...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni" kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhohofašistički je poklik. Vi ste dr. znanosti! Tvrđite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrđite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH. U knjizi dr. sc. Marija Jareba Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva Ustaško-domobranskog pokreta. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija (UHRO) i organizacije Hrvatskoga domobrana. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijekom tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu".

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona).

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

*Priopćenje VS RH.***USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE**

Broj: SuP-O-12/2020
Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK SUDA
dr. sc. Miroslav Šeparović

Zanimljiv je naslov mog pisma na portalu narod.hr (6-lipnja 2020):
AKADEMIK PEČARIĆ ŠEPAROVIĆU: 'POZDRAV ZDS DATIRA OTPRIJE NDH –
TVRDIJE LI DA JE POSTOJALA JOŠ 1932. GODINE?'

Drugo pismo je napisao Mario Filipi Predsjedniku Vrhovnog suda. Ono je posebno značajno jer DOKAZUJE da značaj ZDS u hrvatskom narodu traje TISUĆU godina. Time je sramota sluganstva hrvatskih vlasti još sramotnija.

MARIO FILIPI

OTVORENO PISMO DOBRONIĆU

Štovani g. Dobronić

Nije mi običaj na ovakav način komunicirati s predstavnicima najviše vlasti jer je moj stav da su oni prolaznici kroz povijest, a istina ostaje vječno. No sada činim iznimku. Razlog je i u naravi Vaše nove funkcije i u načinu na koji ste se odmah u prvim danima od imenovanja upustili u političke, ne pravne, rasprave o materiji koja je vrlo osjetljiva i glede koje bi svatko na visokoj poziciji morao dobro razmisliti koje će riječi upotrijebiti. Riječi koje ste Vi upotrijebili mogu dovesti do dramatičnih događaja ako ih dosljedno prenesete u odluke suda kojemu predsjedate. Molim Vas da imate strpljenja i ovaj dopis pročitate do kraja (ako uopće dođe do Vas), jer Vam želim priopćiti važne informacije koje Vam vjerojatno nitko do sada nije dao.

Riječ je o Vašim stavovima o sloganu „Za dom spremni” kojeg bez rezerve nazivate „pokličem”, iako je on mnogo više od toga. Ako su moje informacije ispravne, Vi ste izjavili da su „pod tim pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga, na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati”, kao i da je taj slogan „nedopustiv u bilo kojoj prigodi”.

Moram Vas podsjetiti da ste Vi jedna od najviše rangiranih osoba u državi. Vaša je pozicija usporediva s pozicijom predsjednika Republike, predsjednika Sabora ili premijera. Zato svaka Vaša riječ ima golemu težinu koja može bitno utjecati na političku situaciju u zemlji. Čitajući Vaše riječi, ako ste doista to rekli, sledio sam se pri pomisli da jedan sudac, pravnik i još na najvišem položaju, izgovara tako ideološki obojene riječi koje se gotovo ne razlikuju od stavova ekstremnih komunista, Srpske pravoslavne crkve i pročetničkih čelnika Srbije.

*Slogan „Za dom spremni” mnogo je stariji nego što mnogi misle, uključujući i Vas. Hrvati kroz cijelu svoju povijest njeguju umijeće mirnog suživota s drugima i nenapadanje drugih. Dolaskom na ovo mjesto gdje danas stoji naša domovina, Hrvati su, primivši kršćanstvo, sklopili s papom neku vrstu sporazuma kojim su se obvezali da nikada ne će ratovati izvan svoje domovine. Za uzvrat papa im jamči da će ih u slučaju napada neke vojske na Hrvatsku štiti svojom molitvom koja će zazvati Božju pomoć u očuvanju Hrvatske. Prema Porfirogenetu bili su to papa **Agaton** i hrvatski knez **Porga** negdje oko 680. godine. Neki povjesničari smatraju da je to moglo biti i kasnije u doba nekog drugog pape i kneza, ali bit je ista.*

Principa sklopljenog u to davno vrijeme Hrvati se uz neke iznimke iz ranijih vremena drže sve do danas. Dokaz tome su branitelji i politička vlast u doba srpske agresije, kada naša vojska nije ni centimetra izišla iz tzv. „avnojske” Hrvatske kojoj je taj Avnoj amputirao nekoliko vitalnih dijelova. Nisu čak ušli ni u one dijelove koje je čak i Avnoj ostavio Hrvatskoj, ali su se komunistički političari „drugarski” dogovorili da Hrvatsku dodatno osakate (dio Srijema i dio oko Bihaća 1946. godine).

To suzdržavanje od agresivnih ratova prema van imalo je visoku cijenu. Nije bilo stoljeća u kojemu Hrvati nisu masovno ginuli braneći svoju domovinu. Ta mučna vjekovna obrana stvorila je u svijesti i emocijama Hrvata osjećaj svetosti obrane doma kao svetinje za koju je vrijedno umrijeti. Zato je u raznim inačicama slogan „Za dom spremni” nastao nevjerojatno rano.

*U mjestu Punat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest **Rado Žic Mikulin** zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni” pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta. Ovako glase stihovi u originalnoj puntarskoj čakavici i „prevedeno” na ovaj naš današnji novoštokavski jezik.*

Prva strofa:

*Ormanci zi brodi smo strašnih
Ča dušmanu škujaju bok*

*Mornari smo s brodova strašnih
Što dušmanu probijaju bok*

*Za dom vavik smo spravnii
Na suvruga delat naskok.*

*Za dom uvijek smo spremni
Na neprijatelja učiniti naskok.*

Peta strofa:

*Za dom vavik smo spravnii
Ko triba i život dat
Aš vavik va boju jutu
Brata brani brat.*

*Za dom uvijek smo spremni
Ako treba i život dat'
Jer uvijek u boju ljutom
Brata brani brat.*

Sedma strofa je ponovljena prva.

Gospodin Žic Mikulin je tu pjesmu i otpjevao, tako da znamo i melodiju. Ona je objavljena u knjizi o najstarijoj povijesti Hrvata kako ju je narod zapamtio. Knjiga nosi naslov „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“. Knjiga je izašla 2019. godine u Zadru. Žic Mikulin osobno svjedoči da je pjesmu čuo od svog prastrica kada je imao 15 godina, dakle 1950. godine, a on ju je opet naučio od svojih djedova iz 19. stoljeća i još dublje u prošlost.

Pjesma je morala biti napisana onda kada su postojale ormanice, a to znači u srednjem vijeku, jer kasnije se ti brodovi više nisu gradili. Ustaše nikako nisu mogli smisliti takvu pjesmu jer uopće nisu znali što su ormanice. Punat nikako ne možemo ocijeniti kao „ustaško“ mjesto, jer je u doba kraljevine Jugoslavije bio u odličnim odnosima s kraljem Aleksandrom, pa se je neko vrijeme u čast kralja zvao Aleksandrovo. Njegovi žitelji muškarci u većem broju su 1941. otišli u – četnike jer su vjerovali da je to jugoslavenska vojska. Na posljertku, u vrijeme rata Punat je bio pod okupacijom Italije.

*Sličan slogan javlja se kod **Nikole Šubića Zrinskog**. Upotrijebio ga je čak i **Ivan pl. Zajc** u istoimenoj operi. Tamo doduše nema odziva „spremni“ jer umjetnička konstrukcija marša „U boj, u boj“ ne može sadržavati odziv zbog ritma i slogova. Ali nemojte sumnjati je li odziva bilo. Isti slogan pojavljuje se kod vojnika bana Jelačića. Posebno se intenzivira u 30-tim godinama 20. stoljeća prilikom pobune poznate kao „Velebitski ustanak“, a nalazimo ga i na zastavi iseljenih Hrvata u Argentini.*

Vlasti NDH taj slogan ugrađuju u svoj pozdrav. Nisu ga izmislili jer im je od ranije bio poznat. I baš zbog te činjenice on postaje „ustaški“ i mnogi uključujući i Vas ga žele po svaku cijenu ukloniti iz javnog života. Pa što su to tako strašno učinili ustaše da ih treba zajedno s njihovim pozdravom ukloniti i o njima zboriti samo ekstremno negativno?

Pojam „povampireni ustaški zločinac“, „zloglasna NDH“, „grozni ustaški ubojice“ i sl. plod su namjerno bujne mašte komunističkih propagandista. Kao „dokaz“ za takve epitete su 700.000 ubijenih ljudi u Jasenovcu, 30.000 bačenih u jamu na Velebitu, 10.000 pobijene kozaračke djece i tome slično.

A koja je stvarna istina o tim događajima?

Prema istraživanjima utemeljenima na dokumentima iz arhiva u Zagrebu i Beogradu broj umrlih od svih uzroka u Jasenovcu ne prelazi 1.700 osoba ukupno. Od toga je velika većina umrla od tifusa. Famosna „masovna strijeljanja“ odnosila su se na izvršenje smrtnih kazni na temelju presuda prijekog ratnog suda i to samo za dokazana masovna ubojstva civila. „Žrtve“ su bili najkrvoločniji četnički i partizanski komandanti.

U Šaranovoj jami na Velebitu koju su komunisti zvali jama Jadovno nema ni jedne kosti čak ni od životinja. Jama je snimljena iznutra i snimke je na internetu mogao vidjeti svatko.

U Sisak i Jastrebarsko dovezena su gotovo mrtva djeca koju su hrabri partizani ostavili u šumi i pobjegli. Bilo ih je oko 12.000. Krajnjim naporom liječnika i časnih sestara spašeno ih je oko 85%. Ipak nije bilo pomoći za 1.150 djece. Nikome nije palo na pamet ubiti dijete jer to je ideja koja može nastati samo u teško oboljelom umu. Da su se ustaše htjeli „riješiti“ djece nisu ih trebali ubiti. Trebali su samo pričekati još nekoliko dana. Nakon toga mogli su iz šume pokupiti samo mrtva dječja tijela.

Takvih izmišljotina ima još mnogo. To ne znači da su ustaše bili svetci. U ratu ne postoji vojska čiji pripadnici ne čine zločine. Odoru redovito oblače i kriminalci kojima je zločin jedini cilj. Ali svaki zločin treba sagledati realno, bez „maštanja“ ili umnožavanja žrtava. Iako taj dio povijesti još nije realno istražen, već se sada može reći da slikovito rečeno ako komunistički zločini imaju veličinu kamiona, četnički kombija, ustaški zločini imaju veličinu dječjeg „autića“ za igru. Na listi najvećih masovnih ubojica Tito je 10 – 14. kako na kojoj listi s procijenjenih 500.000 do 2 milijuna žrtava. Ni na jednoj listi nema imena Ante Pavelića.

S takvom bilancom zločina crvena zvijezda je „civilizacijski i moralno prihvatljiva“, kokarda je u Beogradu opće prihvaćena, a vjekovni hrvatski slogan „Za dom spremni“ treba izbaciti.

Na kraju u zaključku želim naglasiti da je „Za dom spremni“ milenijski hrvatski politički i vojni program obrane doma bez napada na tuđi dom. To je potvrđeno i u Domovinskom ratu. Pod sloganom „Za dom spremni“ branili smo se, a ni u trenutku pobjede nismo ni koraka iskoračili preko nepravedne „avnojske“ granice.

Budete li zatvarali domoljube koji se ne žele odreći svog vjekovnog slogana, morati ćete sagraditi neke nove zatvore jer ima nas mnogo. A na kraju, tko se mača lati od mača gine. Batina ima dva kraja. Nitko ne zna kada će ga zadesiti onaj deblji.

Ovo pismo napisano je kao otvoreno. Moja je želja da dopre do što većeg broja ljudi.

Mario Filipi

<https://narod.hr/hrvatska/hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu-predsjedniku-vrhovnog-suda-radovanu-dobronicu>

Vjerojatno će netko pomisliti da sve ovo nije ništa novo i da je sve to opisao kineski filozof i ratnik Sun Tzu:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

Međutim ovo u RH se doista ne može podvesti pod to jer je Sun Tzu govorio:

- (i) o pobjedi BEZ rata, a kod nas se to događa poslije veličanstvene pobjede u ratu pa je sam Slobodan Milošević usporedio svoju vojsku sa zečevima;
- (ii) u tu skupinu onih koji su zaslužni za pobjedu fašističkog agresora u miru, a koji je izgubio vojni dio sukoba, uključeni su najviši predstavnici vlasti u državi.

Josip Pečarić

[20230430__HUP-Dragun_BiH_cetnicko-komunisticke_torture_POVIJEST.docm](#)

2023-04-29

Bilješke iz knjige - Salih Jalimam:

POLITIČKI OSUĐENICI U KAZNENO-POPRAVNOM DOMU U ZENICI 1845-1954.g.

Po zanimanju je struktura također bila različita: u zatvoru su se nalazili **poznati književnici³⁰, glumci³¹, profesori³², učitelji, inženjeri³³, slikari, muzičari**, i ljudi svih vrsta zanimanja i profesija. „Bilo je bolesnih i zdravih, inteligentnih i tupavih, apatičnih i neobuzdanih, uniformisanih i civila“³⁴ i vjerskih službenika svih konfesija.³⁵

(...)

U 1950. godini, 5. i 6. maja na području Cazina i Velike Kladuše, dogodila se poznata Cazinska buna. Učesnici u buni su bili seljaci koji su se pobunili zbog omraženih otkupa, radnih obaveza, seljačkih radnih zadruga, poreza i drugih nepravilnosti koje je jugoslavenska vlast nametala seljacima.

„Represija koju su poduzeli organi narodne vlasti NR BiH ogledala se u slijedećim oblicima: **likvidacija (fizička ubojstva), hapšenja, suđenja, konfiskacija imovine i protjerivanje**. Kako se završila i **kako se morala završiti ova teško kažnjiva kulačko-zelenokadrovska komedija o preuzimanju vlasti**, to je već poznato.“

U kaznenom zavodu u Zenici, iz sačuvane arhivske dokumentacije, evidentirano je da je kaznu zatvora izdržavalo 268 učesnika Cazinske bune.²⁷

A u toj „kulačko- zelenokadrovskoj komediji“ protjerano je 115 porodica sa 777 članova; **osuđeno je na smrt 14 lica**, na 20 godina 41 lice, na 19 godina 3 lica, na 18 godina 34 lica, na 17 godina 18 lica, na 16 godina 23 lica, na 15 godina 29 lica, na 14 godina 7 lica, na 13 godina 2 lica, na 12 godina 16 lica, na 11 godina 2 lica, na 10 godina 10 lica, na 9 godina 2 lica, na 8 godina 8 lica, na 7 godina 3 lica, na 6 godina 5 lica, na 5 godina 8 lica, na 4 godine 5 lica, na 3 godine 3 lica. Dakle, 240 lica je osuđeno na 3.308. godina zatvora; 354 lica su kažnjena kaznom zatvora po Zakonu o krivičnim djelima protiv naroda i države, od 6 mjeseci do 2 godine, a na društveno koristan rad u trajanju od 2 godine kažnjeno je 175 lica. Dakle, **kažnjeno je 1.546 lica** (od toga je 11 nebošnjaka) „zbog učestvovanja u kulačko-zelenokadrovskoj komediji“.

(...)

„Represija koju su poduzeli organi narodne vlasti NR BiH ogledala se u slijedećim oblicima: **likvidacija (fizička ubojstva), hapšenja, suđenja, konfiskacija imovine i protjerivanje**. Kako se završila i **kako se morala završiti ova teško kažnjiva kulačko-zelenokadrovska komedija o preuzimanju vlasti**, to je već poznato."

(...)

15 - Slavko Grubišić, Nad ponorom pakla. Svjedočanstvo o komunističkim zločinima, Zagreb, 2000., 119-120 "**U gluho doba noći kod mene je upalo nekoliko krvnika. Bez ikakvih pitanja, skočili su na mene i počeli me tući šakom i nogama**. Kad su me potpuno savladali i oborili, napustili su ćeliju. (...) Uslijed svih tortura bio sam već izgubio orijentaciju, nisam više znao ni koje je doba dana i godine."

16 - Kaznu zatvora (u KPD Zenica - op. t.d.) su izdržavali i slijedeći franjevci: fra Alojzije Ćosić: **MB. 6300, fra Ljubo Hrgić, MB.222, fra Emil Miličević: MB.6458, fra Ljubo Sović: MB. 3090, fra Mirko Ćosić: MB. 3136, fra Zorko Čolić: 3744, fra Mirko Brandić: 3892 (Umro u bolnici Doma 5. VI 1947. god.), fra Valerije Volder: MB. 2216, fra Ljudevit Brlić: MB. 1323, fra Karlo Grbavac: MB.6573, fra Bosiljko Gubić: MB. 4360, fra Nikola Ivanković: MB. 4798, fra Krešimir Idžaković: MB.887, fra Anto Kozina: MB. 2218, fra Anto Kobarić: MB.3078, fra Luka Komljenović: MB. 6167, MB. 2814 (Premješten u Sremsku Mitrovicu 27. IV 1950. god. Prilikom transporta vozom poginuo), fra Honorije Ćilić, don Mitar Papac: MB. 6686, fra Dominik Ćosić: MB.3729, fra Božo Ravlić: MB. 5331, fra Tvrtko Ban: MB. 5313 (Osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina. Osuđen je što je: "Od četvrtog 1946. godine bio u vezi sa odmetničkom grupom Šimića dajući joj izvještaje o političkoj situaciji bodreći je da izdrži, kupio priloge, dopisivao se, znao za povezane pomagače i neprijavljeno oružje u samostanu." Početak izdržavanja kazne: od 28.VII 1946. Otpušten nakon isteka kazne 28. VII 1954. godine), fra Alojzije Misilo: MB. 5313 (Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina. Osuđen je zbog toga što je: "U 12. mjesecu 1945. godine u govoru u Vojkovcu pozivao indirektno na obaranje države i poretka. Nagovorio Anu Nupić da stupi u vezu sa odmetnicima, pjevao ustaške pjesme i pomagao odmetnike na razne načine." Početak**

izdržavanja kazne: od 22. V 1946. Otpušten (pomilovan) 1. VI 1951. god.), fra Božo Pavlović: MB.5331 (Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina. „U martu mjesecu 1946. godine primio u kuću 7 odmetnika i u petom mjesecu 1946. god. dva puta se sastao s njima, dao im dva litra rakije, razgovarao o političkoj situaciji, 14. VII 1946. god. opet se sastao sa njima." Početak kazne je 6. VIII 1946. Otpušten kući 29. XI 1949. godine), fra Damjan Rozić: MB. 5490 (Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina. „U desetom mjesecu 1945. godine sastao se sa odmetnikom Kapulićom Mirkom, davao mu savjete i lijekove i sa drugim banditima se sastajao, pomagao im za križiće i medalji-ce te rakije i hrane. Početak kazne je 5. II1946. Otpušten kući 27.I1948. god.), fra Miroslav Milošević: 3683 (Osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 godina. „Znao za rad fra Krune Mikulića, da izrađuje letke, od istoga dobivao letke i dalje ih davao itd." Početak izdržavanja kazne je od 1.II1946. Premješten u KPD Stolac 2. XI 1946. god.), fra Mirko Magzan: MB. 3122 (Osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 12. god. „Kao sveštenik širio među borcima JA neprijateljsku propagandu i među katoličkim masama pozivajući ih na odmetanje u šumu itd." Početak izdržavanja kazne je od 9. XI 1945. Pušten sa izdržavanja kazne 9. XI 1950. god.), fra Kruno Miklič: MB. 3681 (Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina. Kriv je što je: „U ljeto i jesen 1945. god., saznajući zarad križarskih organizacija, nastojao istu oformiti u Varešu, širio lažne vijesti o progonu crkve i Hrvata, te o potrebi prikupljanja priloga za one u šumi. Pred izbore umnožavao i dijelio letke protivnarodne sadržine." Početak kazne je od 12.1 1946. Kraj kazne je 12 I 1954godine.) PROVINCIJALAT HERCEGOVAČKIH FRANJEVACA: 1. fra Božidar Ćorić: MB.1338/A, 2. fra Ivan-Miljenko Placid: MB.1145, 3. fra Mirko Ćosić: MB. 3136, 4. fra Želimir Zadro: MB.555/1,5. fra Vlado Vlašić: MB. 4053/A, 6. fra Didak Burić: MB.4383/A (817/B), 7. fra Bonicije Rupčić: MB. 4386/A, 8. fra Drago Stojić: MB.3971/A, (1127/1), 9. fra Marijan Zubac: MB. 3224/A, 10. fra Krsto Ravlić: MB. 2996/A, 11. Bosiljko Vukojević: MB. 4384/A...

(...)

12 - Milovan Đilas, Tamnica i ideja, Beograd, 1989., 62 (Prema svjedočenju Munira Gavrankapetanovića, dr. Zdravko Šutej sa jednom daktilografkinjom radio je dane i dane u "Staklari" na **spisku onih koji su ubijeni 1945. i 1946. godine. Morao je za njih sastaviti optužnice i presude.**"Jasno, **sve fiktivno, jer su ljudi već istruhli pod zemljom.**Trebalo je upravi zatvora ili nekom drugom da se pravno sankcionišu ta ubistva." F. Đidić - E. Hečimović, Robija hitnje. Stradanje Muslimana u zeničkom kraju 1945-1987., Zenica, 1991., 99

(...)

Kaznena prijava protiv mr. sc. Andreja Plenkovića, Branke Gabrijele Vojvodić i Roberta Šveba - zbog veleizdaje i zlouporabe službenog položaja

URED
REGENTA KRALJEVINE HRVATSKE, SLAVONIJE I DALMACIJE
Hrvatski Nacionalni Projekt: "Utvrđenje ništetnim svih
sudskih postupaka pokrenutih i vođenih protiv Hrvata u ime
Federalne Države Hrvatske"

Zagreb, 27. travnja 2023.

Broj: 181.15/2023

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE
HRVATSKE
Glavni državni odvjetnik
 Zagreb – Gajeva 30.a

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
 Zagreb – Trg Sv. Marka 6

Na znanje:

PREDSTAVNIŠTVO EUROPSKE KOMISIJE u Republici Hrvatskoj, **OGNIAN ZLATEV**, voditelj, Zagreb - Kuća Europe, Augusta Cesarca 4-6

Predmet:

Kaznena prijava protiv **mr. sc. Andreja Plenkovića**, Zagreb, Trg žrtava fašizma 4, **Branka Gabriela Vojvodić**, Zagreb, Marulićev trg 6 i **Robert Šveb**, Zagreb, Prisavlje 3 – radi veleizdaje,

zlouporabe službenog položaja i protupravnog stjecanja imovinske koristi.-

Ad 1.-

Dne 13. travnja 2023. godine, br. 18.6/2023, poslao sam **Branki Gabrieli Vojvodić i Robertu Švebu** pismo pod

- 2 -

naslovom „**Boljševička medijska blokada i manipulacija s javnim informacijama u Republici Hrvatskoj**“ kako bih ih upozorio da oni – **po nalogu mr. sc. Andreja Plenkovića, dezertera Domovinskog rata** – izlučuju iz javnog doseg a sve informacije, koje se odnose na nacionalno definirane sudske postupke sljedeće tematike:

„Aristocid hrvatskih elita“ –

- **Kraljevina Hrvatska, Slavonija i Dalmacija nikada nije ušla u državnu zajednicu s Kraljevinom Srbijom,**

- **Kraljevina Srbija, tijekom okupacije Hrvatskih zemalja, prisvojila je Srijem, dio hrvatskog državnog područja,**

- **Komunistička Partija Jugoslavije ne postoji od 1932. godine, a Peta zemaljska konferencija KPJ nikada nije održana,**

- **„Komandant TITO“, alternativno „naš Jožek, Zagorac“ međunarodni je agent i nije ni kakvoj svezi s Josipom Brozom iz Kumrovca,**

- **pripadnicima hrvatskih elita suđeno je 1945. i sljedećih godina u ime Federalne Države Hrvatske, koja nikada nije postojala,**

- **na vojnim sudovima koje je osnovao izvjesni „komandant TITO“,**

- **uključujući i zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca,**

- 3 -

a u interesu **Republici Hrvatskoj i Europskoj Uniji neprijateljskih država: Republike Srbije i Ruske Federacije,** čime su počinili **kazneno djelo veleizdaje.**

Ad 2.

Osim toga ovi osumnjičenici zlouporabljaju službeni položaj kako bi:

(1) **omeli sudski postupak na Općinskom sudu u Zlataru, kojega sam pokrenuo protiv Hrvatske Demokratske Zajednice i njenog predsjednika,**

(2) **nastavili pljačku preko športskog ustroja GNK „Dinamo“, koji se lažno predstavlja kao NK „Dinamo“,**

(3) **prisvojili sredstva Europskih fondova** (primjer: Mate Rimac i sl.).

Ad 3.

Molim da me se uredovno sasluša, prije ili nakon što navedene inkriminacije potanje elaboriram.

Ad 4.

Tražim da se mr. sc. Andrej Plenković, Branka Gabriela Vojvodić, i Robert Šveb suspendiraju na uredovnim položajima gdje se sada nalaze, sve dok pravomoćno ne okončaju navedeni sudski postupci.

- 4 -

Ad 5.

Sebe pak – dr. sc. Tomislava Draguna – mogu predstaviti ovako, te demantirati laži koje o meni pronose Stjepan Mesić i mr. Andrej Plenković:

a) naobrazba

- diplomirao sam na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu,

- magistrirao sam monetarno-kreditne probleme na Ekonomskom fakultetu u Skopju,

- doktorirao sam na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu,

- ovlaštenu sam financijski revizor

b) djela

- objavio sam 1.500 radova,
  - među njima **230 autorskih i 21 uredničku knjigu**,
  - obavio sam preko 200 revizijskih postupaka financijskih izvješća trgovačkih društava,
  - izradio sam preko 30 investicijskih programa,
- c) poslovne aktivnosti u tijeku
- izdajem i uređujem 6 časopisa,

Otac sam poginulog hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata.

Da još i ovo: Prof. dr. sc. Dragica Kozarić Kovačić iz Kliničke bolnice „Dubrava“ u Zagrebu po nalogu Stjepana **proglasila me je 2006. godine neubrojivim** i poslala u Psihijatrijsku bolnici „Vrapče“.

- 3 -

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun

Regent

Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije

(...)

Pismo za: HRVATSKI ZAVOD ZA SOCIJALNI RAD - Područni ured Dubrava, poslano putem "Hrvatske pošte"

Ivica Jonjić <svijonjicizajedno@gmail.com>

Poštovani g. Dragun. Neznam koliko vam znači ali moju podporu za vaš rad i borbu imate. Ovdje se, unutar grupe, nalaze mnogi koji neznaju, koji ne razumiju, ne briga ih, rade prikriveno na razbijanju Hrvatske i Hrvata ili nisu uobće zainteresirani za boljitak Hrvatske! Nažalost, previše se zla nakotilo na ovom svetom Hrvatskom ozemlju zadnjih 100-njak godina! Nu. Mi Hrvati nismo plod, mi smo sjeme pa ćemo obstati unatoč njihovim podlom igricama!

Stoga. Samo napried. Ne odustajte. Već ste ih itekako "nagrizli" i to im smeta. Mi Hrvati ćemo preuzeti Hrvatsku, htjeli to oni ili ne! Hrvatska je bila, jest i biti će naša hrvatska Hrvatska uz poklič:"Za dom! Spremni! Brat uz brata, Hrvat uz Hrvata pa što dragi Svevišnji Bog da i sreća junačka!".

I da. Neka pati koga smeta. DaBogda od smetnji zadobio zapletaj crieva!

G. Matijeviću, g-đo Klarić,
Možda će Vas i ovo uzbuditi!

dr. sc. Tomislav Dragun

URED
REGENTA KRALJEVINE HRVATSKE, SLAVONIJE I DALMACIJE
Hrvatski Nacionalni Projekt: "Utvrđenje ništetnim svih
sudskih postupaka pokrenutih i vođenih protiv Hrvata u ime
Federalne Države Hrvatske"

Zagreb, 28. travnja 2023.

Broj: 181.16/2023

HRVATSKI ZAVOD ZA SOCIJALNI RAD
 Područni ured Dubrava
 Anica Katačić, voditelj
 Zagreb – Dubrava 49
korisnik116@socskrb.hr

Tatjana Katkić Stanić, ravnatelj
 Zagreb – Trg Nevenke Topalušić 1

Na znanje:

Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
 – **Marin Piletić**, ministar, Zagreb, Ulica grada Vukovara
 78, kabinet@mrosp.hr

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE, **Glavni državni**
odvjetnik, Zagreb – Gajeve 30.a

HRVATSKI SABOR, **Predsjednik**, Zagreb – Trg Sv. Marka 6

PREDSTAVNIŠTVO EUROPSKE KOMISIJE u Republici

Hrvatskoj, **OGNIAN ZLATEV**, voditelj, Zagreb - Kuća Europe,
 Augusta Cesarca 4-6

Predmet:

Šestojanuarsko terorističko rješenje Hrvatskog zavoda za
 socijalni rad br. 534-116-11/11-22-03 od 21. travnja 2023.-

- 2 -

Jučer sam dobio **šestojanuarsko terorističko rješenje** Hrvatskog
 zavoda za socijalni rad, Područni ured Dubrava, br. 534-116-11/11-
 22-03 od 21. travnja 2023. godine, kojega je potpisala izvjesna
 Anica Katačić, voditelj, **kojim me „lišavate poslovne**
sposobnosti“, kako biste **spriječili učinci mojih tužbi protiv**

Hrvatske Demokratske Zajednice i njenog predsjednika – dezertera Domovinskog rata – mr. sc. Andreja Plenkovića.

Sram vas bilo **solunaško-boljševička bando!**

Smjesta povucite predmetno rješenje i javno mi se ispričajte.

Ne povučete li predmetno rješenje do 4. svibnja 2023. godine,
odmah ću protiv:

Marina Piletića, Tatjane Katkić Stanić, Anice Katačić i Tee Branković Ustamujić

poduzeti sljedeće:

1. podnijeti tužbu za naknadu štete – na 20 milijuna kuna,
2. podnijeti kaznenu prijavu zbog veleizdaje i neprijateljskog udruživanja,
3. podnijeti zahtjev za brisanje iz državljanstva Republike Hrvatske,
4. pokrenuti inicijativu za otkaz radnog odnosa.

Ovaj slučaj, povezan s terorističkim aktivnostima Republike Srbije i Ruske Federacije, te njihovom agentsko-špijunskom mrežom, **cjelovito ću prikazati u časopisu „HRVATSKA – PREDZIĐE KRŠĆANSTVA“, koji se distribuira veleposlanicama u Republici Hrvatskoj.**

- 3 -

U pravitku:

Kaznena prijava protiv polupismenog mr. sc. Andreja Plenkovića, **inicijatora i operativnog vođe predmetne banditske skupine**, br. 181.15/2023 od 27. travnja 2023.

Rješenje Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Dubrava, br. 534-116-11/11-22-03 od 21. travnja 2023

dr. sc. Tomislav Dragun

Regent

Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije

(...)

BLEDOLIKI U SRPSKOM SVETU, prva priča

Šalje: Tomislav Dragun <tomislav.dragun@gmail.com>

Date: pet, 28. tra 2023. u 14:39

Subject: BLEDOLIKI U SRPSKOM SVETU, prva priča

To: Ivica Jonjić <svijonjicizajedno@gmail.com>

RAT HRVATSKOM IMENU I NARODU

Ivan A. Milićević, „Hrvatska misao“, Sarajevo, broj 11-12, studeni-prosinac 1944.

Već sam negdje upozorio u javnosti na veliku zemljovidnu .kartu, priloženu kalendaru „Vardar“ za godinu 1906. Taj kalendar izdavao je glavni odbor „Kola srbskih sestara“ u Beogradu. Kalendar je imao veliko-srbsku tendenciju. Samo pak društvo imalo je svojih pododbora, koji su djelovali po uputama glavnog odbora u Beogradu.

„Vardarova“ karta izrađena je prema granicama, koje su bile 1906. godine, a prikazuje sve zemlje odnosno države na balkanskom poluotoku. Sama karta vrlo je liepo izrađena, a bojama je točno označeno, što spada kojoj državi. Tu je bila iztaknuta turska carevina, koja je dopirala do blizu Vranja u Srbiji; na karti je označeno bojom da Sandžak pripada Turskoj. Prema Bugarskoj je Turska graničila s Despoto-dagom do u Crno More južno od Burgasa, a s Grčkom južno od Zeusova Olimpa u krivoj crti na zaton Artu. Na karti je i kneževina, kasnije kraljevina Crna Gora, a južno od Crne Gore Arbanaška, za onda još turska. Tu je označena kao habsburškoj monarhiji spadajuća Herceg-Bosna s Dalmacijom, Hrvatskom, Slavonijom i Istrom te slovenskim krajevima. **Srbija je isto tako vjerno prikazana; ona se onda protezala od Stare Planine na iztoku, do Drine na zapadu, te od Vranja na jugu do Smedereva ili Dunava na sjeveru.**

Ovo je dosad sve dobro i vjerno. Ali sada dolazi ozbiljno: **sve od izdanaka Alpi pa preko čitava Balkana velikim je slovima izpisano „Srpske zemlje“ sve do Soluna.** Vidi se, da je tek vrlo dobar.

Nu nije to tek „Vardarov“ slučaj.

II.

I poznati javni radnik, pisac i profesor beogradskog sveučilišta već umrli dr. Jovan Cvijić „znanstveno“ potvrđuje ono, što misli i želi „Kolo srbskih sestara“ u Beogradu.

Dr. Jovan Cvijić je u tom pogledu provodič, a to dokazuju sve njegove radnje i kartografije. Evo da se poslužimo njegovim promičbenim djelcem „Aneksija Bosne i Hercegovine i srbski problem“, koje je odtiskano u „Državnoj štampariji“ u Beogradu 1908. Ovom promičbenom djelcu priložene su dvie karte: jedna nosi napis „Carte ethnographique de la nation Serbe“ (to će reći: **narodopisna karta srbskog naroda**), a druga je izišla pod imenom „Skica teritorialne garancije i komunikacija“.

Prva nas karta zanima.

Na karti je obuhvaćena Koruška, Istra, **Hrvatska (s nadpisom pri vrhu neposredno pod Zagrebom)**, Slavonija, Banat, Bačka, Bosna, Hercegovina, Crna Gora, Srbija, Stara Srbija (od Sandžaka do Velesa i Strumice) pa Macedonija.

Prva je karta izašla na francuzkom jeziku, jer dr. Cvijić kaže u svom predgovoru, da je „ova razprava“, naime promičbena knjižica, „spremljena za stranu publiku, a srpski se štampa vrlo malo izmenjena“. Dr. Cvijić donosi u toj svojoj radnji pod naslovom **„Stanovništvo srpskog jezika“ u Srbiji, Crnoj Gori, Bosni i Hercegovini, Banatu, Bačkoj i Baniji s Riekom, Hrvatskoj i Slavoniji, Dalmaciji, Istri, Staroj Srbiji (s novopazarskim Sandžakom, Kosovom i Metohijom do Šar-planine), skopskoj oblasti te Macedoniji**, gdje da ima svega 9,656.200 Srba, dok „od ovog broja čine katolici 2,915.000.“

U opazci iznosi „pouzdanu podatke“ Lubora Niederla, da u Americi i ostalom svijetu ima 250.000.

„Ako se gornjem broju dodadu“ i ovi, „onda danas ima oko 10 milijuna Srbo-Hrvata“.

III.

Nu malo kasnije u glavnom tekstu veli: „Naroda srpskoga jezika ima oko deset milijuna“ te dodaje, da on po broju dolazi na treće mjesto među Slavenima.

Dr. Cvijić veli, da je „prvi književni spomenik srpskog jezika postao u Bosni 1189. godine“, a to je poznato pismo bana Kulina. On veli, da je jezik Hercegovine uzeo „osnivalac srpskoga književnoga jezika i novije srpske literature Vuk Karadžić za književni jezik srbskog naroda“, i da je taj isti jezik usvojen za književni jezik „katolika ili Hrvata“ još u prvoj polovini 19. vieka. „Narod Bosne i Hercegovine predstavlja jedan od etnografski najsvežijih i najjačih delova srpskog naroda“.

Dosta je i to, što navedosmo, da se vidi, kako su srbski učenjaci pisali ni ne poznajući do u tančine predmet, o kome pišu. I prije **hrvatskog poznatog pisma Kulina bana od 1189. ima još starije pismo na bašćanskoj ploči, koju je oko godine 1100.** dao uklesati opat Dobrovit, da ovjekovječi dar kralja Zvonimira za vrieme opata Držihe. **Nama pak Hrvatima nije bio potreban Vuk Karadžić, jer smo mi imali sjajnih djela na hrvatskom jeziku,** što zahvaljujemo starim dubrovačkim Hrvatima, Hektoroviću i mnogim drugim književnim radnicima iz Bosne i Hercegovine i ostalih hrvatskih krajeva.

Naš Kačić je pisao i pjevao tako, da ga hrvatski narod i sada čita — a sigurno Kačić nije živio u Karadžićevo vrieme, već preko stotinu godina prije Cvijićeve Vuka.

Dr. Cvijić iztiče, da se „srpski narod odlikuje dobrim osobinama, koje su proizvod mnogobrojnih faktora, kao patriarhalnoga života, iztočnjačkih uticaja, **pravoslavne vjere,** istorijsko-političkog života“, a to da su u nekoliko i osobine rase.

Razumijemo stoga, za što **odaje nezadovoljstvo s hrvatskim imenom, — koje mu smeta.**

Veli, da su Srbi uvijek imali svoje narodne ideale, kao da i drugi narodi, a među njima i hrvatski, nemaju tih narodnih ideala!

IV.

Iztiče, da su u Dalmaciji „uiek mnogi katolici bili isto tako jaki predstavnici težnje za nacionalnom samostalnošću kao i pravoslavni“.

A tko je paktirao s talijanaškom skupinom protiv hrvatskih težnja?

To dr. Cvijić prešućuje ili ne zna!

Obara se na bivšu monarhiju, da „radi jedan zločest posao“ u oblastima, koje drži pod svojom vlašću, naime da razvija vjersku netoleranciju i odtuđuje dva diela istog naroda.

A sam dr. Cvijić u svojim radovima i u promičbenoj knjižici čini baš ono, što podmeće bivšoj monarhiji. On radi u duhu i po uputama Vuka Karadžića, Ilije Garašanina, Nikole Pašića i svih mlađih srbijanskih naraštaja, a to je duh veliko-srbstva i svetosavski pravoslavlja. I dok dr. Cvijić bivšu monarhiju podvaljujući okrivljuje radi katoliciziranja, ne znamo šta bismo rekli za onaj pokušaj, da **Beograd gradi sjajnu pravoslavnu crkvu na Visu, gdje nije bilo ni jednog pravoslavca**, i da šalje svog popa na Pelješac, da čini promičbu za pravoslavlje.

Uz put se dr. Cvijić obara na bivšu monarhiju jer da je ona uzrokom izseljivanja muslimana počevši od 1880. pa dalje, a ne zna da su premnogi muslimani izselili, potaknuti izpod žita od svetosavskih pristaša Tako je bilo u Bosanskom Novom i drugdje. Imamo dokaz za to: muhurleisanu pritužbu od 1883. proti Cvijićevih istovjernika, koja je uperena protiv poimence nabrojanih ljudi, koji **nagovaraju muslimane na izseljenje samo u svrhu, da pokupuju njihove posjede**. A šta znači **nasilno pohrišćavanje muslimana u Srbiji?**

Nakon 1919. na novo prokriomčarena i skalupljena „država Srba Hrvata i Slovenaca“, kasnije nazvana „Jugoslavija“, odnosno oni, kojima smo bili izručeni kao hrvatski narod, i poštanskim žigovima pokazuju ono, što veli „Vardareva“ i Cvijićeva zemljovidna karta.

V.

Makar da je po zlu glasu poznati vidovdanski ustav propisivao, da su oba pisma jednakopravna, ipak poštanski žigovi na svim poštama imali su odozgor ćirilicu a odozdo latinicu i samo najviše u jednoj petini pošta latinica je bila na prvom a ćirilovica na drugom mjestu. Pošte su se dale također u službu „ideala srpskih“!

Nikola Pašić, prolazeći kroz Sarajevo 1918. u teško izgovorenom kratkom govoru pozdravio je „**sve Srbe triju vjera**“, naime muslimane, katolike i pravoslavne. Bilo je veliko uzrujanje i Pašić se izgovorio odnosno za nj drugi, da mu se je to „slučajno omaklo“. Ali mogao se Pašić i neprati, **jer su daleko učeniji ljudi iz Srbije to mislili i govorili.**

Dr. Jovan Skerlić, profesor sveučilišta u Beogradu, pišući o srbskoj književnosti ugarskih pravoslavaca, **kada govori o hrvatskoj književnosti, on ju ne nazivlje hrvatskom, već ličkom, slavonskom, dubrovačkom, dalmatinskom i bosanskom.**

Sve, sve, samo ne hrvatskom!

Čini se da su svi proučavali Simu Lukina Lazića, urednika „Vrača pogađača“, koji je u svojoj najsrbskijoj knjizi našao trag srbskom imenu u Maloj Aziji i u **Sibiru, tvrdeći, da je to izkvareno ime za „Srbin“.**

I tko da nabroji „učene“ Srbe, koji se boje spomenuti ime Hrvat?

Tako su se odgajali srbijanski đaci, srbijansko občinstvo.

Stojan Novaković, član Kr. srbske akademije, u svojim „Balkanskim problemima“ donosi podatke, kako **Srbija nastoji da posrbi Macedoniju**, dok u toj obilnoj knjizi veli to, da su se Beograđani oprli naredbi kneza Miloša Obrenovića, da se slavi Savindan, kao da su znali, da je prije toga natrag nekog vremena bečki car nametnuo Srbima proslavu Savin-dana.

VI.

Stojan Novaković je prigodom proslave „Prosvjete“ bio u Sarajevu, te je govorio. u pravom srbskom duhu, ma da se je mogao sjetiti, **kada mu je đaće — današnji član hrvatske akademije i historičar Hamdija Kreševljaković — u Sandžaku na upit rekao, da u Bosni žive Hrvati, i da je i on Hrvat.**

U kratko rečeno:

Srbi ne trpe Hrvata!

A nije ih trpjela ni država SHS, kojoj smo bili dodani, zahvaljujući Versaillesu, kao roba, kojom se nagrađuju prijatelji, odnosno pazami predmet. Stoga se je počelo zabranjivati hrvatsko ime kao naroda u obće.

Uz put je vriedno spomenuti, da je u Bosni i Hercegovini bilo zabranjivano hrvatsko ime i za vrieme, kada su Bosna i Hercegovina bile pod upravom austrougarske monarhije, ma da je žiteljstvo, barem ono autohtono, muslimani i katolici, hrvatske narodnosti.

U Zagrebu je sjedio kao ban grof Dragutin Khuen-Hederwary, Madžar, dok je vrhovnu upravu nad Bosnom i Hercegovinom vodio Benjanin pl. Kallay de Nagy Kalio, isto tako Madžar. **Grof Khuen je stvarao Srbe** i oni su mu bili po vremenu izdašna podpora. Da ipak jednoga od njih dobije kao oporbenjaka, **dao je izabrati Paju Jovanovića, koji je usred Zagreba pokrenuo svoj „Srbobran“, narodnim zastupnikom u hrtkovačkom** (Sjećate li se nedavne akcije Vojislava Šešelja u Hrtkocima? – op. t.d.) **izbornom kotaru.**

To je bilo u smislu madžarskih težnja, kao i to, da se stuče stranka prava, kao predstavnica hrvatske državnosti.

Dakako, i Kallav je tako radio u Herceg-Bosni, jer je Madžarima bila u najvećoj mjeri zazorna hrvatska misao i hrvatska državnost.

VII.

Prije Khuena bilo je pravoslavnih protojereja i pravoslavnih stanovnika, koji su dobrim dielom **došli amo za vrijeme Turaka i poprimili hrvatski jezik, te dielom potječu od bivših katolika, koji su mjestimično prešli na pravoslavlje uslied nestašice katoličkog svećenstva ili povodom uvađanja gregorijanskoga kalendara.**

Tako je dosta pravoslavnih **došlo u ove strane i pred stotinu godina za obradu zemlje**, pošto je domaći elemenat opao ili uslied pomora ili uslied toga, što je u ratovima težačka snaga poginula i iztriebljena. **Za primjer navest ćemo Sarajevsko polje, gdje su živjeli i o zemlji radili samo muslimani i katolici. Muslimani izginuše u ratovima, a katolici primiše pravoslavlje, jer ne imadoše dušobrižnika.**

Pravoslavni u Hrvatskoj užoj, osjećajući se Hrvatima, pred nekih petdeset godina (oko 1900. dakle daleko prije Dr. Ante Pavelića – op. t.d.) **baviše se mišlju, da bi se proglasila hrvatska pravoslavna crkva. Velik broj bijaše pravoslavnih Hrvata, što je onda bilo propušteno, to je sada uzakonjeno.**

Prema tome Srbija nema šta tražiti u ovim stranama.

A kada je krivnjom **neznalica Versailleskim ugovorom hrvatski narod prepušten — a da se nije ni pitao — pod vlast beogradsku**, taj je Beograd iz početka odmah počeo zazirati od imena hrvatskoga. Tečajem vremena od samih dvadeset godina

dana, zabranjeno je bilo spominjanje hrvatskog imena kao i za vrijeme Kallayeve ere.

Hrvatsko primorje pro-zvaše sjeverno i južno primorje, dočim se dopuštalo govoriti nova Srbija i stara Srbija.

U prvoj polovici godine 1934. umro je **hrvatski pjesnik, orientalist i historičar dr. Safvetbeg Bašagić-Redžepašić**. Tom je zgodom izišao muslimanski književno-zabavni list „Novi Behar“.

VIII.

Ovaj list je donio i sažalnice svih najviših hrvatskih ustanova i korporacija, koje žale gubitak toga hrvatskog velikana. Nu beogradska cenzura — jer je Beograd davao upute, šta se ima plieniti — jednostavno je precrtala hrvatsko ime.

Rahmetli Abdurahman Mešić, kao urednik „Novog Behara“, sačuvao je taj trobroj lista s prvim zaplijenjenim odtiskom i odtiskom nakon zapljene, da se vidi, šta i kako se je tu vršljalo protiv hrvatskog imena.

Nu nije to samo „Novi Behar“ doživio.

Isto je tako čitava vojna povedena i protiv lista „Napredka“, glasila hrvatskoga kulturnog društva Napredka. Glasilo „Napredak“ br. 11—12 od 1934. je prava slika haranja.

U članku „Moram i ne smijem drugačije“ brisano je ime Hrvat i hrvatski na pet mjesta.

Dr. Josip Cinoti napisao je stručni sastavak „Humanist dr. Juraj šizgorić“ (1477.), u kome veli:

„Marko Marulić, koji se prvo oslobodio latinštine i počeo da piše hrvatskim jezikom“. Nu tu je pogriješio naš dragi prijatelj dr. Josip Cinoti, što je Marku Maruliću podmetnuo, da je pisao hrvatski, **jer beogradski cenzor, veli, da je pisao naški**, ma da je Marko Marulić tiskao 1521. svoje djelo „Istorija svete udovice Judite u verzih hrvatski složena“.

Beogradski cenzor morao je cenzurirati samog Marulića, kad je **spomenuo u svojoj „Juditi“ strašno ime hrvatski!**

O Baziliju Senjaku, koji je u svoje vrijeme umro, veli se, da se je „među Hrvatima“ odlikovao i želi mu se „laka hrvatska gruda“!

Sve je to beogradska cenzura brisala, jer se je Senjak „među nama“ odlikovao, pa mu zato bila **lahka naša zemlja!**

IX.

I moj stari prijatelj i pisac Martin Mikulić morao je podneti precrtavanja. Spominjući ga u rubrici „Napredkova kulturno-poviestna zbirka“ napisah, da „zaslužuje“, da se bar spomene u povodu stogodišnjice hrvatske književnosti. Hvala Bogu, te ja nisam izostavio onaj pridjev hrvatska, jer bi se starac mrtav u svom grobu na Trnu kod širokoga Briga okrenuo.

Hrvatsko ime, hrvatska sviest i najodlučnije htienje za oživljen je hrvatske državnosti smetalo je Srbiji kao i Austro-Ugarskoj. Sva je prilika, da je Srbija crpila svoje znanje i ravnanje u Beču, Budimpešti i u Sarajevu, kako se ima vršiti zabranjivanje hrvatskog imena.

Evo dokaza!

Ja sam u 10. broju glasila „Napredka“ godine 1932. napisao sastavak pod naslovom „Kako je Austrija »stvarala« i »milovala« Hrvate“. Fra Grga Martić, rodom iz Hrastovače posušškoga kraja (kotara Ljubuškog), rođen 21. siečnja 1822., proslavio je 14. siečnja 1895. zlatni svećenički jubilej. Zvali su ga kao pjesnika hrvatskim Homerom. I narodne hrvatske pjesme je sabirao s fra Ivanom Franjom Jukićem, i izdao ih iza prve polovine prošlog vieka. Ove su narodne pjesme bile riedkost. Martić je dozvolio Marku Šešelju, da izda drugo izdanje tih pjesama, koje je izišlo tiskom don Frane Milićevića u Mostaru. Nešto iz zahvale za to, a pogotovo radi inoga pjesničkog rada Martićeva, Marko Šešelj mu je po narodnu spjevao pjesmu prigodom njegova zlatnog jubileja. Pjesmu je dao odtisnuti u Sarajevu u „Tiskari Bosanske Pošte“, i nosi nadpis:

„Njegovoj Prečastnosti Starini O. Fra Grgi Martiću, Hrvatskom Omiru, posjedniku željezne krune III. stepena, vitezu reda F. J. I., posjedniku osmanl. Medžidije ordena i t. d., i t. d., prigodom svećeničkog jubileja dne 14. siečnja 1905.“

Šešelj je dao da se odtisne samo jedan primjerak njegove pjesme Martiću stoga, što mu je kao starcu lakše bilo pročitati odtisnutu čestitku nego li rukom pisanu.

X.

Nu tiskara je bila obvezana, da svaku tiskanicu podnese cenzuri, pa je tako odpremila cenzuri i Šešeljevu prigodnicu pjesmu fra Grgi Martiću. I cenzor je po uputama, što ih je imao s višeg mjesta, savjestno pročitao i proučio tiskanu pjesmu. Izvornik cenzurirane pjesme čuva se u Napredkovoju kulturno-historijskoj zbirci. **Cenzura je brisala svaki spomen hrvatskog imena.**

Dva zadnja deseterca također su brisana, kao i četiri sliedeća odsječka:

**Osvetom se zlotvoru prieti,
Željnu roda slomiti jedinstvo.**

Ne mogu podnieti ni spominjanje hrvatskog duhovnog jedinstva, koje ili je plašilo kao težnja svega hrvatskog naroda, liepo izražena u preostala dva zadnja stiha. Hrvatski je narod od uvijek težio, da se ujedini, i baš u vrijeme, kada je Marko Šešelj spjevao pjesmu, sjedinio se čitav narod u stranci prava, koju je predvodio umni dr. Ante Starčević. I baš tom dru Anti Starčeviću je bivša Austrc-Ugarska putem svoje vlade u Sarajevu izkazala svoje odlikovanje na taj način, da je njegovu sliku (fotografiju) metnula kao prvu u knjigu političkih sumnjivaca, koji se imadu odmah uhapsiti, ako priedu preko granice u Bosnu i Hercegovinu. I pravaškim novinama je bio oduzet postdebit za sve vrijeme od okupacije pa nadalje.

Ostali rukopisni dopunjci, koji se vide na slici, pisani su rukom Marka Šešelja u nakani, da se nadopuni ono, što je cenzor precrtao.

I ovaj cenzurirani primjerak je jedan dokaz više, kako nas je austro-ugarska ekspozitura „milovala“ tako, te nam ne bi dala ni na javu izaći. Ta njezini su organi po svoj zemlji progonili naše ljude — i muško i žensko — i hapsila ih za to, jer bi se u danim prilikama **izjavili, da su Hrvati.**

XI.

Poznato je, da su godine 1886. građani mostarski — a među njima i Marko Šešelj — **u velikim hrpama dopali zatvora samo radi toga, što su se izjavljivali Hrvatima**, i da su stražari i oružnici na najsuroviji način napadali nezatvorene žene i kćerke zatvorenih, **ne će li naći u njihovim njedrima — sakrivene hrvatske trobojnice!**

Onih kritičnih dana je žena Marka Šešelja imenom Delfa rođena Mihajlović-Konjevod otišla k onodobnom okružnom predstojniku Sauerwaldu i pitala ga, **za što joj je čovjek zatvoren**. Sauerwald joj je rekao:

„On je zatvoren, što kaže, da je Hrvat, ali ovdje ne smije biti Hrvata, već se moramo zvati Bošnjaci.“ (Pozdravite mi Bakira Izetbegovića! – op. t.d.)

Na to će Delfa Šešelj Sauerwaldu:

„Šta smo mi krivi, što smo Hrvati? Onda i mene zatvorite, jer sam i ja Hrvatica.“

Kako se je pak cenzura vladala prema pojedinim novinama, ne treba ni spominjati. O tome govore progoni listova, što ih je don Frano Milićević izdavao u Mostaru, a i **preuzvišeni nadbiskup vrhbosanski dr. Ivan Šarić** (sada mu Tomislav Tomašević, zagrebački gradonačelnik, oduzima uličicu - op. t.d.) može dosta reći kao nekadašnji urednik „Vrhbosne“.

Ovo je poviest, prikazana onako, neuljepšano i jednostavno, jer sam ju i sam pratio iz Sarajeva, a kad bih došao u Mostar preko praznika, saznao sam sve potanje. I na očigled samo tih činjenica, kako je moralo djelovati i na me i na sve druge odurna tvrdnja na pr. dra Stanoja Stanojevića, profesora na sveučilištu u Beogradu, koji je u svojoj „Istoriji Srba“ iz prsta izsisao laž, da je Austrija stvorila Hrvatsvo u Bosni i Hercegovini!! **Da je ta laž niknula u Srbiji, ne treba ni dokazivati**. Mi smo čuli od starije gospođe Srbijanke u Sarajevu, koja je nama u oči uztvrdila, **da je nas Hrvate stvorila – carica Marija Terezija!**

XII.

Prema tome smo mi od malo starijeg nadnevka, nego li je onaj Stanojevićev. Dakle, **ni Austrija ni Madžarska ni Srbija nisu mogle izgovoriti ni trpjeti hrvatsko ime**, ma da su bosanski banovi preuzeli na se da izpunjuju međunarodnu obvezu, koju su se hrvatski kraljevi obveza li činiti, ma da je i turski **povjestničar Aali, inače Galipoljac**, živeći na namjestničkom (valijskom) dvoru u Sarajevu oko trideset godina, gdje su se sastajali odlični ljudi iz sve Bosne i Hercegovine, u svojoj po-viesti napisao, **da je junačan i liep narod Hrvata, koji žive u Bosni**.

I zar treba navoditi druge dokaze, potanje dokaze za Hrvatstvo Bosne i Hercegovine?

Samo ćemo to reći:

oni su svi jednaki, naime prekodrinici, pa bili oni Srećkovići, Novakovići, Cvijići, Skerlići, drug svih njih Sima Lukin Lazić i svi ostali manji ili viši sateliti. Među ove zadnje Jovan Protić koji u svojim „Spoljašnjim odnošajima kneževine Srbije“, ministar i dva puta član regentstva, izkazuje, **koliko je dukata trošila mala Srbija za posrbljivanje ovih i macedonskih krajeva.**

Razumijemo donekle Mađarsku i Austriju. Bile su jače od nas, pa nas htjedoše izbrisati.

Ali Srbija?

I ona hoće, da se podkiva, kako je i Austro-Ugarska bila podkovana!

.....

Zvizdañ Xivkovích

**IMAMO TAKO DANAS "JEDNU MALU TEŽKOĆU" ...
ne samo jednu, ali ipak ...**

ne zna 99,9999% Hrvatah kako je naše ime zapravo **Har'-vat'** , tj. kako je glas **R** - slogotvoran glas Harvatskoga Yazika (MarkoMarulichev izkaz) što ga se u ovome položaju (među dva suglasnika **H...V**) izgovara skupa z'**A >>> AR** ... čak i onda kada nije zapisan taj **A** ; kada ga se ne vidi - on postoji **!!! čudo**
!!! gledaš - ne vidiš - a on ondje :)

--- --- ---

*oto harvatsko - nije svojstveno
VukStefanovićKaradžićevomu
čitajkakopiše/pišikakočitaš sustavu za
jugoslavene*

--- --- ---

obzirom ne zna oto gotovo nitko više (*izim jasno "lingvističkih eksperata iz Hrvatske" tkoji mučadu oko ovoga, jerbo se ne uklapa u njihov brižno čuvan sredne-južnoslavesko-novoštokavački hibrid za Srbe, Hrvate, Crnogorce i Bosance*) nakon toliko godina nasilnoga zauzeća naše Domovine, vidim to ko' početnu i silno važnu stvar za usvojiti, primjeniti pak za ne grijehiti dalje

piše vse to jasno i na Jurandvorsko-baščanskoj ploči ... i na stotinkunskoj novčanici (što je ne ima "slučajno" više u obitcaju)

naziva nas cijeli europski iztok: Horvatima (**O** umjesto našega **A**), a AnteStarčević je izgovaral/pisal vsugdje uvijek: Hervati (**E**)

spoznaja oko izpravnoga zapisa, dovodi nas sada do **izpravnoga izgovora našega narodnoga imena**, koji nije u slogovima: H'-R'-VAT' (kako izgovaradu prekodrinci i Turci) ... nego u slogovima: **HR'-VAT'** (se ští HR' / HAR' u jednomu dahu) tj. izpravno: **HAR'-VAT'**

taj **A** ... ijako se ne upisiva uvijek - se mora izgovarat tijekom štitbe ("čitanja")

počnimo od toga vsakoji budući harvatoljuban put ... izgovarajmo naše narodno ime kako se spada ... u vsim prigodama

elə
Zvǝzdān Xivkovǝch

(...)

BLEDOLIKI U SRPSKOM SVETU, druga priča

Šalje: Tomislav Dragun <tomislav.dragun@gmail.com>

Date: sub, 29. tra 2023. u 07:09

Subject: BLEDOLIKI U SRPSKOM SVETU, druga priča

To: Ivica Jonjić <svijonjicizajedno@gmail.com>

XXI.

BOSNA I HERCEGOVINA U DRUGOM SVJETSKOM RATU – PREISPITIVANJA PROŠLOSTI ILI HISTORIJSKI REVIZIONIZAM?

Prof. dr. sc. Husnija Kamberović

Kada se spomene historiografija u Bosni i Hercegovini, prvo se pomisli kako u toj zemlji postoje tri različita pogleda na historiju: srpski, hrvatski i bošnjački. Iza toga slijedi teza kako postoje tri historiografije: srpska, hrvatska i bošnjačka. Ja mislim da je to krajnje pojednostavljena predstava, jer se ovdje može slijediti teza profesora Andreja Mitrovića **prema kojoj se može govoriti samo o historiografiji, s jedne, i parahistoriografiji, s druge strane.** Ne želim negirati utjecaj složenog, gotovo podijeljenog bosanskohercegovačkog društva na percepciju prošlosti pojedinih nacionalnih zajednica, ali tvrditi da su to jedine granice po kojima se dijeli i historiografija unutar ove zemlje, posve je pogrešno.

Zbog toga ću, prije nego nešto kažem o historiografiji u Bosni i Hercegovini i njenim pogledima na zbivanja u Drugom svjetskom ratu, kao i na odnos fašizma i antifašizma u tom razdoblju, ipak nešto kazati o percepciji ratnih događanja i ratnih aktera u bosanskohercegovačkom društvu. Tu možemo govoriti o različitom viđenju.

Obično se tvrdi da Hrvati nemaju pozitivan stav prema partizanskoj pobjedi u ratu, te da prenaglašavaju stradalništvo hrvatskoga stanovništva kako na početku rata (jer se **ustanak 1941. interpretira kao antihrvatski) tako i na kraju rata (akcenat se, uglavnom, stavlja na partizansku represiju).**

Bosanskohercegovački Srbi, kao i Srbi u Srbiji, različito percipiraju događanja iz Drugog svjetskog rata i podijeljeni su na razne struje: jedni promoviraju partizansko viđenje rata, dok

XXII.

drugi prednost daju četnicima. Ova podjela je sada manje-više podjela po linijama kakve su postojale i u samom Drugom svjetskom ratu – tamo gdje je partizanski pokret bio jači u ratu, danas se promovira partizanska vizija ratnih događanja, a u

krajevima u kojima je četnički pokret bio dominantniji – danas se promovira viđenje rata kao izrazito građanskog sukoba u kojem su četnici, odnosno Jugoslovenska vojska u otadžbini, bili antifašistički pokret otpora.

Bošnjaci su, također, podijeljeni: jedni promoviraju partizansko viđenje rata i tezu da je partizanska pobjeda, u kojoj su oni participirali, njih spasila od četničkih zločina i ustaške asimilatorske politike, dok **drugi prigovaraju partizanima tvrdeći da oni nisu ništa drugo nego četnici konvertiti**,¹ koji su **krajem rata na kapama kokarde zamijenili petokrakama i potom promovirali bratstvo i jedinstvo, što je bila obična zabluda na koju su samo oni pristali.**

Slično je uvjerenje i kod dijela Srba koji tvrde da su samo oni bili naivni i „nasjeli“ na komunističku ideju bratstva i jedinstva.

S početkom kraja komunizma i porastom nacionalizma početkom 90-ih godina prošlog stoljeća i u Bosni i Hercegovini, kao i u ostatku tadašnje Jugoslavije, **počinju se preispitivati dotadašnje dominirajuće teze o Drugom svjetskom ratu**, ali ovdje to nikada nije poprimilo takve razmjere kao u drugim postjugoslavenskim državama. Ovdje se sve odvijalo puno sporije i opreznije nego drugdje. Na to nije utjecala neka veća zrelost društva, nego više historijsko iskustvo. Naime, **kada je početkom 70-ih historičar Rasim Hurem ponudio nešto drukčiju perspektivu gledanja na Drugi svjetski rat, pišući svoju doktorsku disertaciju o krizi NOP-a i istočnoj Bosni krajem 1941. godine, to je naišlo na žestoku reakciju političke elite i faktički na duži rok zaustavilo razvoj kritičke historiografije o Drugom svjetskom ratu.**

XXIII.

Ova knjiga Rasima Hurema je bila prva knjiga u historiografiji u Bosni i Hercegovini koja je ozbiljno preispitala dotad dominirajuće teze o Drugom svjetskom ratu. Hurem je analizirajući stanje partizanskog pokreta u istočnoj Bosni krajem 1941. godine zaključio kako je **„naglašavanje klasnog smisla narodnooslobodilačke borbe bilo osnovni faktor krize narodnooslobodilačkog pokreta“**.²

Ovo naglašavanje „klasnog smisla“ borbe Hurem je otkrio u „novim tonovima u politici CK KPJ i Vrhovnog štaba NOPOJ krajem 1941. i

početkom 1942. godine“, koji su se manifestirali u nizu proglasa, analiza i zaključaka što ih je CK KPJ upućivao nižim partijskim strukturama, a u kojima se nagovještavala potreba **prelaska iz faze oslobodilačke borbe u fazu provedbe revolucije**.

Kao jedan od razloga za krizu partizanskog pokreta u istočnoj Bosni krajem 1941. **Hurem** je navodio i odnose partizanskog i četničkog pokreta početkom ustanka, ali tu tezu nije detaljno razrađivao. Međutim, **bilo je to dovoljno da se protiv njega povede politička kampanja, koju su realizirali pojedini historičari iz Beograda i Sarajeva**.

Najoštiji u kritikama je bio Pero Morača, koji je na naučnom skupu posvećenom AVNOJ-u i NOB-i u Bosni i Hercegovini, održanom 22. i 23. novembra 1973. **oštro kritizirao Huremove teze**.³ S obzirom na to da je Morača tada slovio kao neupitni arbitar za događanja u Drugom svjetskom ratu, **kasniji kritičari Huremove knjige su se samo oslanjali na Moračinu kritiku**.⁴

Bilo je to vidljivo i tokom posebne diskusije što ju je Institut za istoriju u Sarajevu organizirao u junu 1975. godine, mada je **ta diskusija više ličila na osudu Huremovih teza nego na naučni dijalog**.⁵

U kritici je najtemeljitiji i najduži bio mr Rafael Brčić, ali je on u cijelosti izostavio diskusiju o osnovnom dijelu knjige u kojem

XXIV.

Hurem piše o „osnovnim elementima krize NOP-a“, i to zbog toga što je u cijelosti bio saglasan sa primjedbama koje o tome ranije iznio Pero Morača.⁶

Prije ove rasprave u Institutu za istoriju, **istaknuti partizanski aktivista Pašaga Mandžić kritizirao je Huremovu knjigu**, i to upravo zbog toga što autor nije dovoljno naglasio ove greške partizanskog pokreta i sporazume o saradnji sa četnicima premda su ti sporazumi bili „grdna kompromitacija NOP-a u istočnoj Bosni“ i ključni za **nedovoljnu uključenost Muslimana u partizanski pokret**. Mandžić je smatrao da je „dubina kriza [partizanskog pokreta] u istočnoj Bosni odraz krize u rukovodstvu istočne Bosne tada, a u Huremovojoj knjizi o tome nema ništa“. On je naveo da su **Rodoljub Čolaković i Svetozar Vukmanović Tempo formirali četničko-partizanski štab u istočnoj Bosni** bez konsultacija sa Pokrajinskim komitetom CK KPJ za Bosnu i

Hercegovinu. Preko tog štaba su se, prema Mandžićevom mišljenju, **infiltrirali četnički oficiri iz Srbije u partizanske odrede**, a sve se to negativno manifestiralo na ukupan partizanski pokret i dovelo do krize pokreta u istočnoj Bosni. **Mandžić je kritizirao Huremovu knjigu kao antititovsku**, ali je posebno naglašavao nedostatak analize položaja Muslimana u istočnoj Bosni tokom prve godine rata. Sve te kritike naveo je u razgovoru sa dr Nusretom Šehićem u Institutu za istoriju u Sarajevu 16. aprila 1973. godine. Šehić je o tome napravio zabilješku, na čijem je vrhu zapisao da je razgovor „obavljen u prisustvu dr. N[ikole] Babića“, koji je u to vrijeme bio direktor Instituta.⁷

Mandžić je bio spreman o tome iznijeti svoj stav i na naučnom dijelu kolektiva Instituta, ali je **Rodoljub Čolaković bio puno brži i ubrzo poveo kampanju koja je sa političke scene izbrisala Pašagu Mandžića.**

XXV.

Nakon ovog obračuna sa Huremom i njegovom knjigom trebalo je proći gotovo dvije decenije da se pojave kritičke studije o tom razdoblju naše historije, ali nikada nisu napisane velike knjige o reviziji historije Drugog svjetskog rata.

Tokom 80-ih godina u Bosni i Hercegovini se u stručnim časopisima, kada je riječ o Drugom svjetskom ratu, često pisalo o stradanjima i genocidu u ratu,⁸ ali je bilo i ozbiljnih radova koji su pravili značajnije pomake u odnosu na dotadašnje široko prihvaćene pristupe.⁹

Najznačajnija knjiga nastala tokom 80-ih godina u Bosni i Hercegovini, koja je značajnije **uzdrmla bosanskohercegovačku historiografiju**, tematizirala je problem muslimanskog autonomaštva i **13. SS divizije**.¹⁰ Premda je ova knjiga naišla na različite ocjene, nije težila reviziji dotad vladajućih uvjerenja u historiografiji nego je dodatno argumentirala stare teze. No, **njeni kritičari su bili prvi pupoljci revizionističkih pogleda**, u početku puno hrabriji nego kasnije. U kasnijoj su fazi ti revizionistički pogledi čak promijenili pravac. U početku su tvrdili da je stvaranje muslimanske 13. SS divizije („Handžar“) bilo „svojevrsni ogledni uzorak u smislu mogućeg funkcionisanja SS trupa sastavljenih od muslimanskih naroda na širem evroazijskom prostoru, a ne samo faktor sigurnosti Muslimana u Bosni i

Hercegovini",¹¹ te su u organizaciji Mladi muslimani vidjeli djelovanje borbenog islama,¹² da bi kasnije posve promijenili pravac i sve to interpretirali na jedan posve drugačiji način.¹³ Očito su političke okolnosti bile presudne za promjenu ne samo perspektive gledanja na Drugi svjetski rat nego i temeljnih zaključaka koji su se nudili kao naučno vjerodostojan stav.

Početakom 90-ih je objavljen niz tekstova o muslimanskim milicijama,¹⁴ ratnim stradanjima i dr. pri čemu je akcenat stavljan na žrtve vlastite nacije u toku rata, a cilj je bio,

XXVI.

uglavnom, mobilizacija nacije pred političke, a ispostavilo se ubrzo i oružane obračune. U tom smislu u Bosni i Hercegovini je presudnu ulogu odigrala **knjiga dokumenata o genocidu nad Muslimanima**,¹⁵ koju su priredili historičari izvan Bosne i Hercegovine. Ona je otvorila novo polje slobode i dala prostor za **pojavu niza knjiga u kojima se nudila sasvim drugačija slika događanja u Drugom svjetskom ratu.**

Najprije je trebalo dekomponirati do tada vladajuću sliku o početku ustanka 1941. godine. S jedne strane, **valjalo je marginalizirati ulogu KPJ u tome, te umjesto osmišljene komunističke pripreme naglasiti nacionalni karakter ustanka.** Ta teza će se kasnije znatno više razvijati, da bi se 2011. u Drvaru održao naučni skup na kojemu je cilj bio dokazati upravo taj **nacionalni (srpski) karakter ustanka.** No, više su o tome pisali srpski istoričari izvan Bosne i Hercegovine.

Drago Njegovan iz Novog Sada na ovom skupu u Drvaru je podnio referat u kojemu ustanak smješta u kontekst četničkog pokreta.¹⁶

On kaže kako se tu radi o gerilcima (ni četnicima ni partizanima, što bi moglo biti posve tačno), ali taj ustanak smješta u kontekst niza ustanaka, pa piše da se on može promatrati „u kontekstu pokreta otpora koji počinje 13. maja 1941. godine okupljanjem pripadnika Jugoslovenske vojske u otadžbini (JVuO), predvođenih pukovnikom Dragoljubom Mihailovićem“.

Da li ovakve teze teže preispitivanju prošlosti i početka ustanka ili su čisti historijski revizionizam?

S druge strane, od 1990. godine nastojala se nametnuti i teza o muslimanskim milicijama kao muslimanskim zaštitnim formacijama.

Tada je u Tuzli objavljena knjiga Muslimanske formacije Tuzlanskog kraja u Drugom svjetskom ratu, u kojoj se svim tim formacijama pridaje isključivo zaštitnički karakter, a

XXVII.

partizansko oslobođenje Tuzle 1944. se naziva „Pad Tuzle“ i „Oktobarska katastrofa“.¹⁷

Otprilike u isto vrijeme plasirana je i teza o tome da su **u aprilu 1945. komunisti „uveli partizane u Sarajevo“**,¹⁸ kao da **nije bilo riječi o partizanskom oslobođenju Sarajeva.**

Zanimljivo je napomenuti da je Adnan Jahić, nakon knjige o muslimanskim vojnim formacijama u Tuzlanskom kraju, napravio niz vrijednih radova iz historije Bosne i Hercegovine, uključujući i neke o Drugom svjetskom ratu, afirmirajući se kao ozbiljan istraživač,¹⁹ ali su drugi nastavili putem kojim je on bio krenuo.²⁰ Čak je bilo takvih teza koje su na 13. SS diviziju gledale kao na začetnika muslimanske vojske koja je željela izvojevati autonomni status Bosne i Hercegovine. Neki su zastupali tezu da **ova divizija nije počinila nikakve zločine u ratu, a ono što joj je pripisivano kao zločin jednostavno je karakterizirano kao „laž“.**²¹

U decembru 2011. u Sarajevu je organiziran skup, u organizaciji Udruženja Mladi Muslimani, na kojemu je ponovo promovirana ta teza, a za 1945. se tvrdilo **da nije riječ o godini oslobođenja nego o godini „okupacije“.** U isto vrijeme u Mostaru je održan međunarodni naučni skup o povijesti Hercegovine na kojemu se kao ključna teza, kada se radi o ovom razdoblju Drugog svjetskog rata, nameće upravo **stradanje hrvatske nacionalne zajednice i katoličke crkve.**²²

Tokom rata 1992-1995. u Bosni i Hercegovini je objavljeno niz radova, pa i knjiga, o Drugom svjetskom ratu. Riječ je o djelima različite vrijednosti, ali je na ovom mjestu korisno skrenuti pažnju na knjigu pod naslovom Bosna i Hercegovina od najstarijih vremena do kraja Drugog svjetskog rata.²³ U toj je knjizi posebna pažnja posvećena pokušajima ostvarenja bosanske autonomije i u tom kontekstu je analiziran Memorandum što ga je 1. novembra 1942.

godine grupa muslimanskih političara uputila Adolfu Hitleru. Bez imalo

XXVIII.

kritičkog pristupa navodima u Memorandumu, autor ovog dijela u knjizi zadržava se i na dijelu Memoranduma u kojem se predviđa iseljavanje oko 100.000 Srba i Crnogoraca i oko 75.000 Hrvata sa „teritorije B“, kako se naziva ta zamišljena autonomna jedinica, te naseljavanje oko 175.000 Muslimana **sa teritorija koji se ustupa Nezavisnoj Državi Hrvatskoj**. Ako čak ostavimo po strani činjenicu da autor uopće ne sumnja u **vjerodostojnost i autentičnost Memoranduma**, a **za sumnje postoje valjani razlozi**, nevjerovatno je da se na taj navodni Memorandum nije pogledalo kao na dokument u kojemu se predviđa etničko čišćenje!

Svaka ozbiljna analiza će pokazati da iza ovog navodnog Memoranduma ne stoji nikakva dobro organizirana muslimanska grupa političara, nego je riječ o čistom njemačkom podmetanju čiji je cilj bio stvaranje 13. SS divizije 1943. godine.

Ipak, temeljnu knjigu u historiografiji u Bosni i Hercegovini o Drugom svjetskom ratu napisao je Enver Redžić.²⁴ U ovoj knjizi on je primijenio jedan posve neuobičajeni način prezentacije osnovnih ideja. Naime, on je u pet odvojenih poglavlja pisao o događajima **na temelju dokumenata pet ključnih aktera**: Nijemaca i Italijana, vlasti Nezavisne Države Hrvatske, četničkog pokreta, muslimanske politike i na kraju partizanskog pokreta. Takav pristup je doveo do brojnih ponavljanja, ali je ova knjiga zasada još uvijek najcjelovitiji i najtemeljitiji pregled događaja tokom Drugog svjetskog rata u Bosni i Hercegovini. Knjige koje su nakon toga nastajale bavile su se pojedinim segmentima raznih događanja u širem jugoslavenskom kontekstu,²⁵ ili samo temom ratnih stradanja.²⁶

U posljednje vrijeme prisutna je i ovdje pojava kroz koju je prošla historiografija u Srbiji – **umjesto komunističkog antifašizma promovira se nacionalni antifašizam iz Drugog svjetskog rata**,²⁷ a to je put kojim je u Srbiji četnički

XXIX.

pokret promoviran u antifašistički pokret. Ovdje su pripadnici SS jedinica na dobrom tragu da budu promovirani u antifašiste.²⁸ Ipak,

neka istraživanja pokazuju kako se u većem dijelu Bosne i Hercegovine još uvijek cijene istinske vrijednosti antifašizma,²⁹ što će sigurno svoga traga ostaviti i u daljem razvoju historiografije u ovoj zemlji.

Bilješke

1 - Muhidin Pelesić, na primjer, pišući o kraju rata u Sarajevu, naglašava kako su **u aprilu 1945. „komunisti uveli partizane u Sarajevo“, te da su „mnogi četnici obrijali [...] brade priključujući se partizanskim kolonama koje su nagnule prema Šeheru. Svi su htjeli profitirati kao ‘oslobodioci’**“ (Muhidin Pelesić, **„Sloboda nije došla s kozaračkim kolom“**, Ljiljan, Sarajevo 12. april 1995, 21).

2 - Dr Rasim Hurem, Kriza narodnooslobodilačkog pokreta u Bosni i Hercegovini krajem 1941. i početkom 1942. godine, Svjetlost, Sarajevo, 1971, str. 281.

3 - AVNOJ i narodnooslobodilačka borba u Bosni i Hercegovini (1942-1943). Materijali sa naučnog skupa održanog u Sarajevu 22. i 23. novembra 1973. godine, Rad, Beograd, 1974.

4 - Sredinom 80-ih, u nešto izmijenjenoj društvenoj atmosferi, Hurem mu je uzvratio kritizirajući separat „SR Bosna i Hercegovina“ iz drugog izdanja Enciklopedije Jugoslavije (Jugoslavenski leksikografski zavod, Zagreb, 1983). Hurem je ocijenio da Moračinom prikazu događaja u Bosni i Hercegovini tokom Drugog svjetskog rata „nedostaje potrebna dubina, cjelovitost i povezanost“, te da su mnoge njegove ocjene „paušalne“, a najozbiljnija primjedba je bila da **Morača ništa nije pisao o „masovnim četničkim zločinima nad Muslimanima u jesen i zimu 1941/1942. i kasnije“**. Opširnije u: Rasim Hurem, „Istorija perioda 1941-1945. u Bosni

XXX.

i Hercegovini“, Prilozi, Institut za istoriju, broj 22, Sarajevo, 1986, str. 290, 293.

5 - Husnija Kamberović, „Najnoviji pogledi na Drugi svjetski rat u Bosni i Hercegovini“, 60 godina od završetka Drugog svjetskog rata – kako se sjećati 1945. godine, Zbornik radova, Institut za istoriju, Sarajevo, 2006, str. 25-35.

6 - Prilozi, Godina XI-XII, broj 11-12, Institut za istoriju, Sarajevo, 1975-1976, str. 352.

7 - „Razgovor sa P. Mandžićem 16. aprila 1973. godine“, dokument u posjedu autora. Zabilješku je dr Nusret Šehić ustupio Seki Brkljači 1991. godine, ali je zanimljivo da je naveo kako je razgovor obavljen u prisustvu dr Nikole Babića, tadašnjeg direktora Instituta za istoriju, premda Babić nije bio prisutan nego je tražio da mu Šehić o tom razgovoru sačini i dostavi bilješku, što je ovaj i učinio.

8 - Safet Bandžović, „Prisilno prekrštavanje kao genocidni oblik ustaškog rešavanja 'srpskog pitanja' u Bosni i Hercegovini“, Istorijski zbornik, Institut za istoriju, broj 8, Banja Luka, 1987, str. 155-178; Isti, „Prilog proučavanju četničkog genocida nad Muslimanima u istočnoj Bosni“, Istorijski glasnik, broj 10, Institut za istoriju, broj. 10, Banja Luka, 1989, str. 157-175.

9 - Rasim Hurem, „Narodi Bosne i Hercegovine prema ustanku 1941-1942“, Prilozi, br. 23, Institut za istoriju, Sarajevo, 1987, str. 143-174.

10 - Enver Redžić, Muslimansko autonomaštvo i 13. SS divizija. Autonomija Bosne i Hercegovine i Hitlerov Treći Rajh, Svjetlost, Sarajevo, 1987.

11 - Ovo je važna teza i prava je šteta da autor nije kasnije tražio dalje argumente za nju.

12 - Prikaz knjige Envera Redžića objavljen u časopisu Prilozi, br. 23, Institut za istoriju, Sarajevo, 1987, str. 240, 244.

XXXI.

13 - Bosna i Hercegovina od najstarijih vremena do kraja Drugog svjetskog rata, Generalštab Armije Republike Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1995, str. 283-287.

14 - Dr Rasim Hurem, „**Samo su branili svoja sela**“, Ogedalo, god. I, br. 2, Prvo muslimansko dioničko društvo, Zagreb, prosinac/decembar 1990, str. 32-33.

15 - Vladimir Dedijer, Antun Miletić, Genocid nad Muslimanima 1941-1945. Zbornik dokumenata i svjedočenja, Svjetlost, 1990.

16 - Drago Njegovan, „Srpski ustanak u Drvaru i Srbu 27. jula 1941. godine protiv terora (i genocida) Nezavisne Države Hrvatske“, Glasnik Udruženja arhivskih radnika Republike Srpske, Udruženja

arhivskih radnika Republike Srpske, Godina IV, broj 4, Banjaluka, 2012, str. 255-268.

17 - Adnan Jahić, Muslimanske formacije Tuzlanskog kraja u Drugom svjetskom ratu, DD Zmaj od Bosne i KDB Preporod, Tuzla, 1995, str. 51, 71, 81.

18 - Muhidin Pelesić, „**Sloboda nije došla s kozaračkim kolom**“, Ljiljan, 12. april 1995, Sarajevo, str. 21.

19 - Adnan Jahić, „Zbivanja u Bosni i Hercegovini 1941. Prema Hronici Mustafe Mulalića“, u: Bosna i Hercegovina 1941: Novi pogledi. Zbornik radova, Institut za istoriju, Sarajevo, 2012, str. 169-186;

20 - Fikret Midžić, „Muslimanske vojne formacije u Bosni i Hercegovini 1941-1945. S posebni osvrtom na muslimansku miliciju Huske Miljkovića u Cazinskoj krajini“, u: Zbornik radova: Naučni skup: Bošnjaci i Drugi svjetski rat. Mladi Muslimani, Sarajevo, 2012, str. 106-150.

21 - Zija Sulejmanpašić, 13. SS divizija „Handžar“. Istine i laži. Kulturno društvo Bošnjaka „Preporod“, Zagreb, 2000.

22 - Tomislav Jonjić, „Pokolj širokobrijeških franjevaca u kontekstu uspostave jugoslavenske komunističke vlasti“, u:

XXXII.

Hum i Hercegovina kroz povijest. Zbornik radova s međunarodnog znanstvenog skupa održanog u Mostaru 5. i 6. studenog 2009, Knjiga II, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 2011, str. 459-490.

23 - Bosna i Hercegovina od najstarijih vremena do kraja Drugog svjetskog rata, Generalštab Armije Republike Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1995, str. 283-287.

24 - Enver Redžić, Bosna i Hercegovina u Drugom svjetskom ratu, OKO, Sarajevo, 1998.

25 - Fadil Ademović, Četništvo i četnička propaganda u južnoslovenskim zemljama u Drugom svjetskom ratu (1941-1945), I - II, Kult B, Sarajevo, 2009; Adnan Velagić, Hercegovački Muslimani u koncepcijama četničkog pokreta (1941-1945), Fakultet humanističkih nauka i Muzej Hercegovine, Mostar, 2012.

26 - Nihad Halilbegović, Bošnjaci u Jasenovačkom logoru, Vijeće Kongresa bošnjačkih intelektualaca, Sarajevo, 2006; Salko Čampara Hako i Duad Kovač, Izdaja i zločin. Novi dokumenti o ustaškom, četničkom i partizanskom pokretu, Futur art, Sarajevo, 2010.

27 - Safet Bandžović, Bošnjaci i antifašizam. Ratni realizam i odjek rezolucija građanske hrabrosti (1941.), Autor, Sarajevo, 2010.

28 Admir Mulaosmanović, „Sjećanje pripadnika 'Handžar divizije'“, u: Zbornik radova: Naučni skup: Bošnjaci i Drugi svjetski rat, Mladi Muslimani, Sarajevo, 2012, str. 153-161.

29 Darko Karačić, Tamara Banjeglav i Nataša Govedarica, Revizija prošlosti. Politika sjećanja u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Srbiji od 1990. godine, Friedrich Ebert Stiftung i ACIPS, Sarajevo, 2012.

(...)

Kaznena prijava protiv mr. sc. Andreja Plenkovića, Branke Gabrijele Vojvodić i Roberta Šveba - zbog veleizdaje i zlouporabe službenog položaja

Tomislav Dragun

URED
REGENTA KRALJEVINE HRVATSKE, SLAVONIJE I DALMACIJE
Hrvatski Nacionalni Projekt: "Utvrđenje ništetnim svih
sudskih postupaka pokrenutih i vođenih protiv Hrvata u ime
Federalne Države Hrvatske"

Zagreb, 27. travnja 2023.

Broj: 181.15/2023

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE
HRVATSKE
Glavni državni odvjetnik
 Zagreb – Gajeva 30.a

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
 Zagreb – Trg Sv. Marka 6

Na znanje:

PREDSTAVNIŠTVO EUROPSKE KOMISIJE u Republici
Hrvatskoj, **OGNIAN ZLATEV**, voditelj, Zagreb - Kuća Europe,
Augusta Cesarca 4-6

Predmet:

Kaznena prijava protiv **mr. sc. Andreja Plenkovića**, Zagreb, Trg
žrtava fašizma 4, **Branka Gabriela Vojvodić**, Zagreb, Marulićev
trg 6 i **Robert Šveb**, Zagreb, Prisavlje 3 – radi veleizdaje,
zlouporabe službenog položaja i protupravnog stjecanja imovinske
koristi.-

Ad 1.-

Dne 13. travnja 2023. godine, br. 18.6/2023, poslao sam **Branki
Gabrieli Vojvodić i Robertu Švebu** pismo pod

- 2 -

,

- 3 –naslovom „**Boljševička medijska blokada i manipulacija s
javnim informacijama u Republici Hrvatskoj**“ kako bih ih
upozorio da oni – **po nalogu mr. sc. Andreja Plenkovića,
dezertera Domovinskog rata** – izlučuju iz javnog doseg a sve
informacije, koje se odnose na nacionalno definirane sudske
postupke sljedeće tematike:

„Aristocid hrvatskih elita“ –

**- Kraljevina Hrvatska, Slavonija i Dalmacija nikada nije ušla
u državnu zajednicu s Kraljevinom Srbijom,**

**- Kraljevina Srbija, tijekom okupacije Hrvatskih zemalja,
prisvojila je Srijem, dio hrvatskog državnog područja,**

**- Komunistička Partija Jugoslavije ne postoji od 1932.
godine, a Peta zemaljska konferencija KPJ nikada nije
održana,**

**- „Komandant TITO“, alternativno „naš Jožek, Zagorac“
međunarodni je agent i nije ni kakvoj svezi s Josipom
Brozom iz Kumrovca,**

- pripadnicima hrvatskih elita suđeno je 1945. i sljedećih godina u ime Federalne Države Hrvatske, koja nikada nije postojala,
- na vojnim sudovima koje je osnovao izvjesni „komandant TITO“,
- uključujući i zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca

a u interesu **Republici Hrvatskoj i Europskoj Uniji neprijateljskih država: Republike Srbije i Ruske Federacije**, čime su počinili **kazneno djelo veleizdaje**.

Ad 2.

Osim toga ovi osumnjičenici zlouporabljaju službeni položaj kako bi:

- (1) **omeli sudski postupak na Općinskom sudu u Zlataru, kojega sam pokrenuo protiv Hrvatske Demokratske Zajednice i njenog predsjednika,**
- (2) **nastavili pljačku preko športskog ustroja GNK „Dinamo“, koji se lažno predstavlja kao NK „Dinamo“,**
- (3) **prisvojili sredstva Europskih fondova** (primjer: Mate Rimac i sl.).

Ad 3.

Molim da me se uredovno sasluša, prije ili nakon što navedene inkriminacije potanje elaboriram.

Ad 4.

Tražim da se mr. sc. Andrej Plenković, Branka Gabriela Vojvodić, i Robert Šveb suspendiraju na uredovnim položajima gdje se sada nalaze, sve dok pravomoćno ne okončaju navedeni sudski postupci.

- 4 -

Ad 5.

Sebe pak – dr. sc. Tomislava Draguna – mogu predstaviti ovako, te demantirati laži koje o meni pronose Stjepan Mesić i mr. Andrej Plenković:

a) naobrazba

- diplomirao sam na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu,
- magistrirao sam monetarno-kreditne probleme na Ekonomskom fakultetu u Skopju,
- doktorirao sam na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu,
- ovlaštenu sam financijski revizor

b) djela

- objavio sam 1.500 radova,
- među njima **230 autorskih i 21 uredničku knjigu**,
- obavio sam preko 200 revizijskih postupaka financijskih izvješća trgovačkih društava,
- izradio sam preko 30 investicijskih programa,

c) poslovne aktivnosti u tijeku

- izdajem i uređujem 6 časopisa,

Otac sam poginulog hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata.

Da još i ovo: Prof. dr. sc. Dragica Kozarić Kovačić iz Kliničke bolnice „Dubrava“ u Zagrebu po nalogu Stjepana **proglasila me je 2006. godine neubrojivim** i poslala u Psihijatrijsku bolnici „Vrapče“.

- 3 -

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun

Regent

Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije

(...)

ZRNCA MUDROSTI UZ ŠALICU KAVE S TOMISLAVOM DRAGUNOM, 1. nastavak

ZRNCA MUDROSTI UZ ŠALICU KAVE S TOMISLAVOM DRAGUNOM (1)

Plantaža kave

"**Veliki meštar svih privatizacija u Hrvatskoj**" kako su prozvali dr. sc. ekonomije Tomislava Draguna, kontroverznog predsjednika Hrvatskog uljudbenog pokreta **koji se zalaže za podizanje spomenika Anti Paveliću u Zagrebu, ali i za Hrvatsku koja bi bila monarhija** za rubriku Ponedjeljkom na kavi sa... za portal ZMUSK

2

Govori o privatizaciji i pretvorbi iz 90-tih godina kao i njezinim posljedicama po naše gospodarstvo, o uzrocima gospodarske krize kod nas i u svijetu, o II. svjetskom ratu i Pavelićevom režimu, ideji pomirbe ustaša i partizana, o Hrvatskoj u kakvoj bi volio živjeti, te o osobnoj tragediji i traženju političkog azila za sebe u susjednoj Sloveniji u kojoj trenutno živi prije odlaska u Švicarsku.

O genezi pretvorbe i privatizacije u Hrvatskoj?

Najprije, da bismo se dobro razumjeli, moramo dati odrednicu (definiciju) predmetu rasprave. U suprotnom, lako će nam se dogoditi ono "baba drumom, djeda šumom". Dakle, što je to privatizacija u smislu društvenih zbivanja s kraja devedesetih godina prošlog stoljeća? To je društvena pojava u istočnoeuropskim državama kojom su sredstva za proizvodnju (= kapital) prestala biti državno (= društveno, odnosno partijsko) vlasništva i postala privatna imovina.

Kako vi ocjenjujete Zakon o privatizaciji i pretvorbi?

Na privatizaciju u tom smislu nitko živ ne može staviti ni najmanju primjedbu, jer čitav demokratski (= slobodobuljivi, posebno kršćanski) **svijet to je priželjkivao gotovo čitavo stoljeće**. Svijet je bio podijeljen u vojne i političke blokovi, koji su bili spremni sukobiti se (čak i ratno) do istrjebljenja. **Rušenje berlinskog zida je rezultat, koji je izravno vodio gospodarskom vlasničkom preoblikovanju uobičajenom za "slobodni svijet"**.

(...)

Robert Gadže 26. apr. 2023.

Na dašnji dan 26. travnja 1911.godine osnovan je Prvi Hrvatski Građanski Športski Klub Zagreb. Nogometni klub je osnovao u u restauraciji Matković, u Frankopanskoj 8 Andrija Mutafelija sa skupinom svojih prijatelja.

Boja dresova bila je plava, a nadimak kluba Purgeri. Osim nogometne, imao je selekcije za biciklizam i rukomet.

Građanski je bio jedan od najboljih nogometnih klubova u Kraljevini Jugoslaviji. Osvojio je najviše jugoslavenskih nogometnih prvenstava, njih pet, te je uz BSK bio najuspješnija momčad u državi. Građanski je osvojio i prvenstvo Banovine Hrvatske te dva prvenstva Nezavisne Države Hrvatske.

Posljednju utakmicu Građanski je odigrao 1. svibnja 1945. protiv Radničkog predstavništva pobijedivši sa 4:0.

Komunistička je vlast jednostranim dekretom ukinula imena slavni Zagrebačkih nogometnih klubova, (Građanski, Concordija i HAŠK) a time i zagrebačku nogometnu tradiciju. Jednostranim dekretom komunista 1945. klub se gasi i pali se njegova arhiva zbog suradnje s NDH.

(...)

NEČUVENE TAJNE LJUDSKOG POREKLA:

ADAM I EVA SU SRBI IZ LESKOVCA

"Zona sumraka" nastavlja da razotkriva drevne tajne o poreklu **najstarijeg srpskog naroda**, koje su se, kroz istoriju, slučajno (ili namerno!?) krile i zataškavale kako bi se umanjio značaj srpskog naroda. Međutim, drevni Biblijski spisi dokazuju da su **pokojni Adam i Eva (prvi ljudi) bili Srbi iz Leskovca!**

Adam i Eva su sa Bogom razgovarali na srpskom jeziku, a s obzirom da su se u pregovorima oko reprodukcije **FRLJALI SA PADEŽIMA** - verski učenjaci, znalci i naučnici složni su u jednom, da su oni bili Leskovčani. Naime, **Bog nije dobro poznavao padeže**, jer kada je stvorio Adama rekao mu je: **"ODI AMO"** i pitao ga je gde mu je žena, a Adam je Bogu odgovorio: **"EVE JE"**. I tako je Bog krstio Adama dadnuvši mu ime po prvim rečima koje mu je uputio, a Eva - po prvim Adamovim rečima.

(...)

Tomislav Dragun
G. Gadže,

Niste u pravu, ž

Jer:

1. Kraljevina Hrvatska, Slavonija i Dalmacija - tako se zove naša Država Hrvatska - nikada nije ušla u državnu zajednicu s Kraljevinom Srbijom, nego je
2. u razdoblju od 7/9. studenog do 1. prosinca 1918. - nakon što su Saveznici hrvatske domobrane, odnosno Pučke ustaše, poslali kućama - vojska Kraljevine Srbije okupirala Hrvatske Zemlje?
3. Što su to Hrvatske Zemlje?
4. Prema Hrvatskom Državnom Pravu i zaključku Sabora održanog u kolovozu 1918. godine na Duvanjskom polju i Manifesta cara i kralja Karla I/IV od 16. listopada 1918. tom su: Trojednica (Kraljevina Hrvatska, Slavonija i Dalmacija sa Srijemom), Bosna i Hercegovina, Boka Kotorska i Istra.
5. Komunistička Parija Jugoslavije postojala je od 1919. do 1932.
6. Nakon što je pobijeno rukovodstvo KPJ boljševički agenti (agenti Moskve) lažno se predstavljaju kao komunisti.
7. Iza srbske okupacije Hrvatskih Zemalja stoji Britanski imperij, koji je (1) za to angažirao 1895. Tomaša Masaryka, a 1902. Nikolu Stojanovića.(2) 1903. ubili su srbsku kraljevsku obitelj Obrenovića, te su (3) 1915. Londonskim ugovorom Kraljevini Srbiji dodijelili veći dio Hrvatskih Zemalja.
8. Britanski agenti u Beogradu (ne u Srbiji!) bili su Karagjorgjevići, obitelj ciganskog podrijetla, koja se je bavila "kalajisanjem" posuđe, a došli su iz okoline Skadra.
9. Po nalogu Britanaca Aleksandar je 6. januara 1929. uveo diktaturu, a iste je godine 2. listopada Hrvatskoj oduzeo Srijem.
10. Nu, Aleksandar nije bio u stanju provesti britanski plan, pa su ga oni 1934. likvidirali, a za to optužili nepostojeće ustaše.
11. Aleksandra Karagjorgjevića je zamijenio Srbski Kulturni Klub na čelu sa Slobodanom Jovanovićem.
12. Onda su se Britanci sporazumjeli s Moskvom, pa je otvorena još jedna protuhrvatska linija: Dragiša Vasić, Miroslav Krleža i "komandant Tito" (koji se je odnekud pojavio u Beograd tijekom svibnja 1941.).
13. Taj "komandant Tito" donio je 4. jula 1941. odluku o nastavku rata Srbije s Hrvatskom, koju odluku je nazvao ustankom.
14. Ivo Lola Ribar tjedan dana kasnije napisao je Proglas u ime CK KPJ, koji nije postojao.
15. Zato su boljševici izmislili Petu Zemaljsku Konferenciju KPJ, koja je navodno održana u zagrebačkoj Dubravi krajem listopada 1940 i na kojoj je navodno "komandant Tito" izabran za generalnog sekretara KPJ, položaja koji u KPJ nikada nije postojao.
16. Od 26. studenog 1942. "komandanta Tita" OZNA je nazvala NAŠ JOŽEK, ZAGORAC, što je postupno pretvoreno J.B: TITO, pa u Josip Broz Tito.
17. U svibnja 1944. u Topuskom se je Andrija Hebrang okupljenom društvu hvalio da će Hrvatska bio dio jugoslavenske federacije. Odatle se spominje Federalna Država Hrvatska, koja nikad nije postojala.
18. Boljševici (ne komunisti) nisu preko FDH preuzeli vlast u Hrvatskoj.
19. Boljševici niti preko DFJ, jer ni ona nije postojala, nisu preuzeli vlast u Hrvatskoj.
20. Točka na "I". Republika Hrvatska nije boljševička država i nema veze s "partizanskim pokretom komandanta TITA".

To sam ja sve dokazao u svojim knjigama, a sada ću još to i sudski potvrditi.
Ako Vas zanima neka od mojih tužbi rado ću Vam ju poslati.
Ako hoćete možete doći i na sudsku raspravu.

Srdačan pozdrav

dr. sc. Tomislav Dragun
Regent

Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije
 (tako se moram predstavljati - zbog sudskog postupka, kao zainteresirana stranka)
 (...)

[20230430__NDH_Arend_Ivezic_Rasni_Zakoni_Pecaric_Krokodilska_Diktatura.docm](#)

2023-05-07

KROKODILSKA DIKTATURA

Povijest je važna, ali u našoj najkorumpiranijoj državi u EU i šire - važnije nam je "danas i sutra". Dok je diktator, komunistički zločinac Tito (Ljubičica bijela) uzimao što je htio, bio je barem toliko pristojan pa nije javno izjavljivao MOGU ŠTO HOĆU!

Naš današnji diktator AP (komunistički gojenac) također uzima što hoće - ali bahato i arogantno javno iskazuje bez srama, tu bezobraznu rečenicu (MOGU ŠTO HOĆU) kojom vrijeđa svakog branitelja i svakog Hrvata. Naš AP tvrdi da je i uspješan, i zaista postigao je zavidna postignuća - u 7 godina svoje vlasti; Hrvatska je postala najzaostaliya u EU, najsiromašnija i najnesretnija. Prvaci smo jedino u korupciji i amnestijama milijunskih i milijardskih pljačka svoga naroda. Njegovoj interesnoj zajednici HDZ ljestve drže sramotni izdajnici - žetončići, bogate "petirke" koje su tijekom desetljeća nagraabile milijune i korumpirani "manjinci". Tjeranjem iz Hrvatske radnika i stručnjaka nepravdom i siromaštvom, "AP diktatura" gura nas u propast.

Zbog toga, sada treba povijesne činjenice "zalediti neko vrijeme" i s ono malo snage što nam je ostalo (ako je ostalo?) treba se okrenuti uvođenju pravde u Hrvatsku. To je golem posao, jer je osuđena zločinačka HDZ prilagodila sebi Izorno zakonodavstvo. Od samih početaka Republike Hrvatske imali su dovoljno vremena za stvaranje takvih uvjeta za izborne prijevare (imamo više glasača nego stanovnika, glasuju mrtvaci ili isti stanovnici s nekoliko adresa i dr.) - dok su mnogi od nas (danas marginalizirani) puškom branili Hrvatsku od srpskog agresora.

Banda lopovska je bježala u inozemstvo, bogatila se i pisala zločinačke pretvorbene i izborne zakone. Tijekom godina stvoren je u Hrvatskoj jedinstven moralni kodeks - deluzija ili iskrivljeni moral (narod više ne razlikuje dobro od zla!). Mediji, tisak, TV i portali donose evidentne dokaze o pljačkama i nemoralu - a ni jedna državna institucija NE REAGIRA! Lopovi i pljačkaši ako pretjeraju u pljačkama sude se godinama, oslobađaju se ili fiktivno kažnjavaju humanitarnim radom i što je najgore - nitko im ne konfiscira nezakonito opljačkanu imovinu (u 99% slučajeva). Takva nepravda u tako raširenom izdanju jedinstvena je u svijetu. Istine o krađama objavljuju se - stalno su nam pred očima, prečesto su dokazi evidentni i neosporni - I NIŠTA se ne poduzima! To je silovanje kolektivnog hrvatskog mozga.

Sitni, naizgled minoran slučaj je pogled na moral vlasti očima ministra Banožića, ovih dana (to se u mnogo većim slučajevima događa stalno). Svi znaju Banožićevu priču, uz masnu plaću, veliki stan i mnoštvo privilegija on uzima debeli kredit "jer mu treba da gradi vilu". Inače, ta vrsta kredita namijenjena je mladim parovima koji nemaju riješeno stambeno pitanje. Neetično, nemoralno, to mu ni u Sjevernoj Koreji ne bi prošlo. U Hrvatskoj prolazi! AP sa smiješkom odgovara da Banožić, nije samo ministar nego i građanin koji ima svoja prava: Užas! No, to je tek kap u moru nemoralna i nepravde u daleko težim nekažnjanim zločinima koji se mjere milijunima i milijardama dok odgovorne institucije zatvaraju oči i uši.

Ukoliko ne uspijemo u kratkom roku izmijeniti krokodilsku diktaturu AP-a u demokratsku vlast - slijedi nam DEMOCID.

U prilogu knjiga, DEMOCID - put u ništa!

S.R.

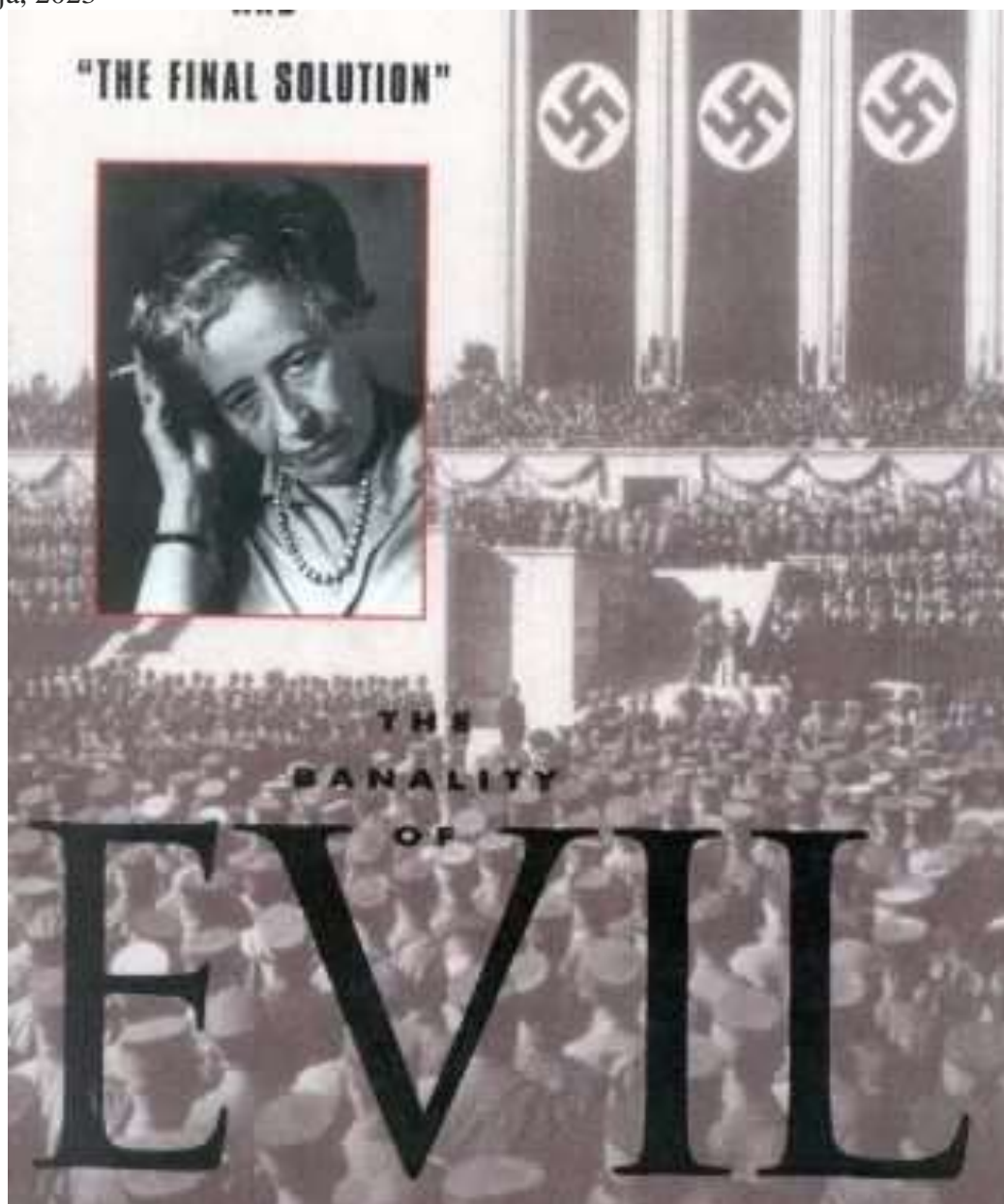
2023-05-07

HANNAH ARENDT I MLADEN IVEZIĆ O RASNIM ZAKONIMA U NDH

Na društvenim mrežama niz komentara izazvao je tekst:

RASNI ZAKONI U NDH U KOMENTARU ČUVENE SVJETSKE PUBLICISTICE, ŽIDOVKE HANNAH ARENDT

30 travnja, 2023

Na današnji dan 30. travnja 1941. godine uvedeni su rasni u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

O provođenju rasnih zakona u NDH pisala je slavna židovska filozofkinja, profesorica, doktorica Hannah Arendt. Hannah Arendt rođena je u Njemačkoj 1906. godine, doktorirala je filozofiju na Heidelbergu, surađivala s poznatim filozofom Martinom Heideggerom.

Dolaskom Hitlera na vlast 1933.godine emigrirala je u SAD-e 1935. godine i postala glavna urednica časopisa The New Yorker i profesorica na Sveučilištu u Chicagu (družila se s mojom tetom rođenom u Chicagu visokom dužnosnicom u State Departmentu od 1956. godine doktorirala na temi stradavanja Hrvata nakon rata, Blajburg).

Profesorica Arendt vratila se u Izrael se 1961. godine i izvještavala sa suđenja Adolfu Eichmannu u Jeruzalemu gdje je sakupila dokumente o zločinima Nacionalsocialističke Njemačke i njenih satelita na Balkanu. U spomen svim stradalima neljudskog sistema nacionalsocijalizma koje su rasni zakoni odveli u smrt profesorica Hannah Arendt napisala je knjigu s tezom o "banalnosti zla", koja je prevedena na mnoge jezike: Eichmann in Jeruzalem, Ein Bericht von Banalität des Bösen, Serien Piper 1964, Band 308, München.

Posebno je zanimljiv Paragraf XI. knjige dr. Arendt o deportaciji Židova iz država bivše Jugoslavije, zatim Bugarske, Rumunjske i Grčke.

Iz opere Banalnost zla, Elle Milch-Sheriff, o Hannah-i Arendt i Martinu Heideggeru

Arendt piše o stradanju Židova u Nezavisnoj državi Hrvatskoj.

Što piše Arendt, nije ustašica ni revizionistica o stradanju Židova u Nezavisnoj državi Hrvatskoj i Srbiji. Prema dokumentima koje je prikupila profesorica Arendt njemački Reichminister unutarnjih poslova naredio je da NDH mora biti "Judenfrei", čista od Židova do veljače 1942. godine. Adolf Eichmann, odgovoran za progon Židova na Balkanu poslao je svog najbližeg suradnika Franza Abromeita u Zagreb da kontrolira i provede naređenje "konačno rješenje" zajedno s njemačkim Polizeiattachéjom.

Nijemci su uočili da mnogi Židovi iz okolnih država dolaze u Zagreb i odatle putuju dalje u Italiju. Kad je Italija 1943. godine kapitulirala ispitivali su zašto naređenje „Judenfrei“ u NDH nije provedeno. Nijemci su našli da u hrvatskom antižidovskom zakonu stoji čudni paragraf: svi Židovi koji su nešto pridonijeli (Sache Kroatiens), hrvatskoj stvari postaju „Ehrenarien“, počasni Arijevci i zato se ne smiju progoniti (stranica 225. knjige prof. Arendt)!

Nadalje SS-Nachrichtendienst je otkrila da su mnogi članovi vlasti NDH sve do poglavnika imali žene Židovke, pa su javili Kaltenbrunneru da su ustaše „jüdisch versippt“, židovski u srodstvu i zato se ne provode rasni zakoni piše profesorica Arendt u svojoj knjizi.

Profesorica Arendt piše kakva je situacija bila u Srbiji na osnovu dokumenata koje je prikupila. Na stranici 226 profesorica Arendt piše:

Sekretar vojne uprave za civilna pitanja Harald Turner u kolovozu 1942.g javio je u Berlin: „Srbija je jedina zemlja u kojoj je problem Židova i Cigana potpuno riješen“.

Zadnji vagon s plinskom komorom u kojem je ugušeno 6280 žena i djece vraćen je u Berlin. Ovaj kontrast između Srbije i Hrvatske Eichmannova obrana pokušala je iskoristiti u njegovu obranu! Filozofkinja Arendt nije jedina koja je svojim istraživanjima o stradanju Židova u okupiranoj Europi tvrdi da su Židovi u NDH poslije Švicarske bili najsigurniji.

Nezavisna država Hrvatska, saveznik Njemačke u II. svjetskom ratu donijela je 30. travnja 1941. g rasne zakonske odredbe koje su se doticale tzv. „narijskih“ Židova i Roma. Rasne odredbe bile su:

- a) Zakonska odredba o državljanstvu,
- b) Zakonska odredba o rasnoj pripadnosti i
- c) Zakonska odredba o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda (sva tri donesena 30. IV. 1941), te Zakonska odredba o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda (4. VI. 1941) i dr.

Baš me zanima što će reći društvenopolitički radnici s takozvane Hrvatske televizije (više srpske) o donošenju "rasnih zakona" u NDH 30. travnja.

Dug je put do slobode moj narode, moj hrvatski narode..., laži Olujom poražene srpske fašističke politike ovaj naraštaj Hrvata će raskrinkati a njihove udarne oštrice snosit će odgovornost za laži koje i danas šire o časnom hrvatskom narodu.

[RASNI ZAKONI u NDH u komentaru čuvene svjetske publicistice, židovke Hannah Arendt – Croativ.net](http://Croativ.net)

<https://hrvatskiratnik.hr/rasni-zakoni-u-ndh-u-komentaru-cuvene-svjetske-publicistice-zidovke-hannah-arendt/>

Manje je poznato da je mr. sc. Mladen Ivezić u knjizi *Jasenovac/Brojke*, Zagreb 2003. (str: 88-90) dao izvrsnu raščlambu ovih zakona polemizirajući sa stavovima oca i sina Goldstein:

"Teška je goldsteinovska laž o 'Zakonskoj odredbi o državljanstvu'. Ta odredba kaže ("Narodne novine", br. 16., 30. travnja 1941., str. 1.)

Točka 1.

Državni pripadnik je osoba, koja stoji pod zaštitom Nezavisne Države Hrvatske.

Državno pripadništvo stiče se po propisima zakonske odredbe o državnom pripadništvu.

Točka 2.

Državljanin je državni pripadnik arijskoga podrijetla, koji je svojim držanjem dokazao, da nije radio protiv oslobodilačkih težnja hrvatskog naroda i koji je voljan spremno i vjerno služiti hrvatskom narodu i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Točka 3.

Državljanin je nosilac političkih prava prema odredbama zakona.

Evo goldsteinovskih laži o toj odredbi (*Holokaust u Zagrebu*, str. 121.): "*Zakonskom odredbom o državljanstvu' zaokružena je diskriminacija Židova. Prema točki 2. te odredbe državljanin je NDH samo 'pripadnik arijskoga podrijetla, koji je svojim držanjem dokazao, da nije radio protiv oslobodilačkih težnja hrvatskog naroda i koji je voljan spremno i vjerno služiti hrvatskom narodu i NDH'. Prema točki 1. iste odredbe 'državni pripadnik je osoba, koja stoji pod zaštitom NDH'. Drugim riječima, osoba, koja nije 'arijskog porijekla', tj.- Židov ili Rom, ne može biti 'državni pripadnik' i ne 'stoji pod zaštitom NDH', pa je prema tome izvan svake zaštite i zakona, izložena svakoj vrsti samovolje i progona'.*

Logika po Goldsteinima

Vidimo da u kratkim izvodima Goldsteini čak 4 puta pogriješno citiraju.

Mnogo gore; Goldsteini grubo lažu. Oni odredbu iz 2. točke, koja se odnosi na državljanstvo, primjenjuju na širi pojam, na pripadništvo, pa ispada da onaj, tko ne može biti državljaninom, ne može biti ni pripadnikom, što znači da se partikularno negativni sud tretira kao univerzalno negativni (po shemi 'jedan čovjek nije dobar, dakle nijedan čovjek nije dobar'), što je glupost, koja, umotana u manipulaciju citatima, može polučiti dojam istine. Dvije su stvari namjerno, radi laži, Goldsteini učinili: prebacili su jedno načelo u nepripadni stavak, primjenjujući ga na nepripadnu skupinu i onda iz toga izvukli neistinit zaključak.

Ono što stvarno Odredba kaže jest:

1. točka: 'svi su pripadnici zaštićeni',

2. točka 'samo neki pripadnici mogu biti i državljani'.

Logički proizlazi; 'i oni pripadnici, koji ne mogu biti državljani, jesu zaštićeni'. Uostalom; vidimo da rasna pripadnost nije jedini uvjet za državljanstvo i da za državljanstvo domaćih ljudi treba i dokaz djelatnosti (zasluga iz prošlosti i spremnost), a ne samo svojstva (rođen u Hrvatskoj ili od Hrvatâ). Dakle, ni čistokrvni Hrvat nije državljanin, ako to ne zasluži!

Goldsteini lažu, da Ciganin ili Židov ne može biti državnim pripadnikom (a Odredba to nigdje ne piše, nego, naprotiv, time, što pripadništvo definira kao širi pojam i odmah poslije toga, označujući jedan dio tih pripadnika - državljane, kao uži, jasno kaže da i oni koji nisu državljani, jesu državni

pripadnici) te, kažu Goldsteini, da su zato Židovi i Cigani 'izvan svake zaštite i zakona', izloženi 'svakoj vrsti samovolje i progona' (a Odredba, suprotno tome, kaže da su, kao državni pripadnici 'pod zaštitom Nezavisne Države Hrvatske').

Ima još mnogo takvih laži Goldsteinâ o hrvatskim zakonima, ali to ćemo u posebnoj knjizi šire prikazati."

Dovoljno je vidjeti samo ovu raščlambu da bi se razumjelo zašto Ivezić nije doktorirao.

Taj njegov citat sam prvo objavio u jednom svom tekstu u *Hrvatskom slovu*, 24. siječnja 2003. Dugačak je pa je moj brat koji je bio sudac (općinski pa županijski) pomislio da je to moja raščlamba pa mi je čestitao na njoj. Naravno taj članak s tim citatom objavio sam i u knjigama: J. Pečarić. *Nepoćudne knjige / Trijumf Tuđmanizma*, Zagreb, 2003. str, 164-166.

J. Pečarić, *Mr. sc. Mladen Ivezić*,

[Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac](#), 2021. (str. 78-79):

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

Objašnjenje problema koje je u RH imao Ivezić sadržano je u naslovu kolumne dr. sc. Damira Pešorde; *Hrvatstvo je peh i u Hrvatskoj kao što je bilo u Jugoslaviji* ('Hrvatski tjednik, 20. 4. 2023.)

[D. Pešorda: Hrvatski peh - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća \(hkv.hr\)](#)

[DRAGOVOLJAC - Hrvatstvo je u Hrvatskoj oduvijek bilo neisplativo](#)

Jasno je da od ovakvih vlasti i državi kojima su mnogima bliži oni od kojih su hrvatski branitelji napravili zečeve (po Miloševiću) od samih branitelja teško dobiti na vlasti one koji bi se usudili suprotstaviti se gazdama i koristili načelo kardinala Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima."

Josip Pečarić

[20230430_Bencik_Evo_na_koji_nacin_Vlada_RH.docm](#)

2023-04-30

Evo na koji način Vlada RH, odgovara svojim građanima na konkretna postavljena pitanja

Poštovani g. premijeru Plenković

Pišem u ime mnogih mojih prijatelja i čitatelja koji prate moj blog i u svoje osobno ime! Ogorčeni smo nepravdom koju provodite prema nama Hrvatima.

Idete na ruku petoj koloni i manjinama a za nas Hrvate pravde nema! Sve sam objasnila u tekstu pa da se ne ponavljam očekujem odgovor.

Lp Lili Benčik

Hrvatska je članica EU, a vi premijeru Plenkoviću i vaša Vlada uporno ignorirate i odbijate ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine?

Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))

<https://hrvatskepraviceblog.com/2023/04/06/20210/>

Pitanja koja su postavljena u tekstu;

1. Kada će Sabor RH ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine, o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe, kao što je ratificirao prethodne Rezolucije?
2. Kada će žrtve komunističkog totalitarnog režima dobiti pijetet kao žrtve i kada će se u skladu s time početi kažnjavati simboli komunizma?
3. Kada ćete na isti način tretirati sve žrtve, a ne selektivno samo žrtve ustaškog režima, tim više što su mnoga mjesta komunističkih zločina godinama sakrivanja i o njima se tek sada nakon skoro 80 godina saznaje. Žrtve iz Jasenovca, žrtve su nacističke i fašističke ideologije, a zar nisu i žrtve komunističkih zločinaca postale žrtve samo zato što nisu prihvatile komunističku ideologiju?
4. Predsjedniče Hrvatskog Sabora, znači parlamentarni svih građana RH, a ne samo manjina, kada ćete citiram vaše riječi “osuditi komunistički režim , koji je činio zlo, ubijao ljude zbog njihove vjerske, nacionalne i političke pripadnosti“ Kada će Sabor ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19. rujna 2019.godine, o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))? Kada će se usvojiti zakon o kažnjavanju simbola i pokliča komunističkog terora, jugo-komunističkog zločinačkog režima?
5. Kada će te na isti način tretirati žrtve komunističkog režima, odnosno zakonski zabraniti „ Smrt fašizmu, sloboda narodu“ kako se zlo komunizma ne bi nikada ponovilo u Hrvatskoj i kada će te u Zagrebu napraviti spomenik žrtvama komunističkog režima, čije se masovne grobnice otkrivaju po Zagrebačkim predgrađima?
6. Pitanje upućeno koalicijskom partneru Vlade RH predsjedniku SNV-a Miloradu Pupovcu. Kada ćete od hrvatskog naroda zatražiti oprost za sva zla koje su Srbi njemu počinili.? Od Načertanija, Memoranduma SANU, u 2.svjetskom ratu, U Jugoslaviji pod crvenom zvijezdom koja je zamijenila kokardu, pa sve do Domovinskog rata. Jer je SPC četničke zločine po Valerijanovom memorandumu pripisale ustašama. Mi Hrvati nemamo Memorandume, nemamo Hrvatski svet, nemamo pretenzija prema susjednim narodima. Manjinama smo poklonili Ustavni zakon i sva prava, čak i financiranje iz Proračuna, a što vi radite s tim novcem? Huškate na nas, pljujete po našim svetinjama, našoj vjeri i nama samima. I upravo stoga je vaš Bilten sramotan, mizerija ljudskosti i nepoštivanje države koja vas hrani. Zato nemate nikakvo pravo tražiti kažnjavanje „za dom spremni“ a da se istovremeno ne kazne i Smrt fašizmu i crvena zvijezda petokraka?

Pitanja sam uputila putem Odjela za građane, Uredu predsjednika Vlade Republike Hrvatske, a odgovorio je Kabinet ministra vanjskih i europskih poslova:

Poštovana gđo Benčik,

Republika Hrvatska kao država članica Europske unije i Vijeća Europe u potpunosti je predana njegovanju kulture sjećanja na koju poziva Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP)).

Naime, nedugo nakon usvajanja Rezolucije Europskog parlamenta od 19. rujna 2019., već od 1. siječnja 2020. Dopunama Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj iz lipnja 2011. godine, u Republici Hrvatskoj 23. kolovoz obilježava se kao spomendan: Europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima - nacizma, fašizma i komunizma.

Napominjemo kako su pod totalitarnim i autoritarnim režimima nacizma, fašizma i komunizma tijekom 20. stoljeća u Hrvatskoj i brojnim europskim zemljama milijuni ljudi ubijeni, mučeni i deportirani. Jasna osuda totalitarnih režima preduvjet je za očuvanje sjećanja na svaku nevinu žrtvu, te se njome naglašava važnost poštivanja dostojanstva svakog ljudskog bića te izgradnje uključivih i tolerantnih demokratskih društava temeljenih na vladavini prava.

Zaključno, u odgovoru na Vaša pitanja, napominjemo kako rezolucije Europskog parlamenta nisu obvezujući pravni akti Europske unije, već imaju političko značenje. Naime, njima se utvrđuje političko stajalište o svim temama povezanih s područjima djelovanja EU-a.

Jednako tako, rezolucije Vijeća Europe predstavljaju instrument političkog utjecaja i nisu uvjetovane ratifikacijom u njenim državama članicama.

S poštovanjem,

Kabinet ministra | Minister's Office

Očigledno je da nisam dobila odgovore na sva postavljena pitanja, već samo šturu diplomatski sročenu poduku, da rezolucije EU Parlamenta i Vijeća EU nisu obvezujući pravni akti EU, već imaju političko značenje i da nema obvezne ratifikacije u državama članicama.

Stoga ću se putem Odjela za građane, sa ostalim pitanjima ponovno obratiti Vladi i Saboru RH, jer ovakav način komunikacije je u osnovi kulturan, ali ponižavajući prema građanima, koji na konkretna pitanja dobije odgovor u floskulama.

Poslala sam službeni upit EU Parlamentu postoji li obveza ratifikacije rezolucija EU

Parlamenta u parlamentima zemalja članica EU? Čekam odgovor!

PSIHOPATSKE ORGIJE nad nedokazanim i izmišljenim jasenovačkim žrtvama

Naslov je zapravo s naslovnice novog broja *Hrvatskog tjednika*. Hrvatske sluge su i ove godine u Jasenovcu u sklopu ovog orgijanjanja pokazale da im je glavna meta ZDS jer im taj hrvatski pozdrav kao pozdrav pobjedničke Hrvatske vojske itekako smeta i 'dokaz' da su Srbi s pravom u

Domovinskom ratu nazivali hrvatske branitelje ustašama, a RH Tuđmanovom ustaškom državom. Naravno uz ZDS laži o Jasenovačkom logoru su također nešto po čemu se prepoznaju sluge svjetskim moćnicima u RH. Srpske sluge u RH već su uspjele u mnogim težnjama koje nije uspio Milošević ratom. Najvažnije je što TH pomaže SRPSKI SVET velikim novčanim sredstvima,. Tu je najvažnije to što Srbija nije isplatila ratnu štetu, nego se more reći da je suprotno pa daje velika sredstva onima koji sprovode politiku Srpskog sveta u RH (SPC i Pupovčevoj organizaciji i medijima). Tako možemo reći da s tim sredstvima – recimo onim koje bi Srbija trebala platiti ratnu odštetu – u srpskim rukama su mnogi mediji u RH. Uglavnom, pokazalo se istinitom tvrdnja Sun Tzua da je Srpske sluge mnogo uspješnije u osvajanje RH za Srbiju od njihovih vojski.

U Hrvatskom tjedniku se posebnom stranicom najavljena tri teksta o Jasenovačkom logoru:

Deseta obljetnica
Rušenja najveće
Povijesne prijevare i
Podvale protiv Hrvata

**Kako se URUŠIO
Velikosrpski mit
o Jasenovcu**

*Čuvari četničkoga mita gube u svim
Raspravama pa u očaju pribjegavaju sili.
Sve im se teorije raspadaju na pitanju
gdje su posmrtni ostaci više od 83 tisuće
navodnih žrtava na koje ostaju bez
teksta. Danas čitav svijet zna da je to
podmukla laž i nitko im ne vjeruje!*

U nastavku dajem te tekstove dr. sc. Stjepana Razuma, dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića i Igora Vukića, ali i jedno ranije pismo don Anđelka Kaćunka objavljeno u istom tjedniku.

OBLJETNICE

Deseta obljetnica
rušenja najveće
povijesne prijevare i
podvale protiv Hrvata

Kako se URUŠIO velikosrpski mit o Jasenovcu

Čuvari četničkoga mita gube u svim
raspravama pa u očaju pribjegavaju sili.
Sve im se teorije raspadaju na pitanju
gdje su posmrtni ostatci više od 83 tisuće
navodnih žrtava na koje ostaju bez
teksta. Danas čitav svijet zna da je to
podmukla laž i nitko im ne vjeruje!

hrvatski.list@hl1-coen.hr 37 27. travnja 2023.

Stjepan RAZUM,
Član Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac

ISTINA JE NAJJAČE ORUŽJE,
Zato jasenovačka laž ne može opstati

Stjepan Razum

Posljednjih desetak godina hrvatska je javnost zaokupljena, među inim, intenzivnijim razodkrivanjem, s jedne strane, odnosno skrivanjem, s druge strane, istine o Jasenovcu u doba Drugoga svjetskoga rata i u poraću. Promicatelji nasliedenoga velikosrbskoga mita o Jasenovcu iz doba socialističke Jugoslavije uporno se trude skriti od očiju javnosti tu istinu na način da trajno podmeću laži koristeći svoj politički položaj u suzbijanju onih, koji žele razotkriti tu istinu. Taj velikosrbski mit pomalo je razdrmavan već u prvom desetljeću slobodne Republike Hrvatske i to je nastavljeno u drugom njezinom desetljeću. Za to su zaslužni znanstvenici i izražitelji: akademik i predsjednik dr. Franjo Tuđman, dr. Josip Jurčević, akademik Josip Pečarić, Ljubica Štefan, mr. Mladen Ivezić, dr. Vladimir Horvat, prof. Vladimir Mrkoci i novinar Tomislav Vuković. Objavom knjige Tomislava Vukovića godine 2012., "Drugačija povijest (o Srbu, Jasenovcu, Glini ...)", započelo je još intenzivnije traženje istine o Jasenovcu. Iste godine dao je "Hrvatski list" priliku meni podpisanomu izreći svoje spoznaje o Jasenovcu, što je izazvalo veliko protivljenje od strane negatora istine i političkih uhljeba. Pogotovo im je zasmetalo tumačenje časnoga hrvatskoga

pozdrava "Za dom spremni". Nakon toga uslijedili su i drugi znanstvenici i iztraživači svojim radovima o Jasenovcu. Tu je svakako na prvom mjestu Igor Vukić svojim neumornim iztraživačkim arhivskim radom, na temelju čega je napisao nekoliko knjiga. Svoju knjigu o lažnom popisu jasenovačkih žrtava podario je hrvatskoj javnosti Josip Kljaković-Šantić (2016.). Svojim međuznanstvenim pristupom velike su količine laži s Jasenovca odpuhnuli dr. Nikola Banić i dr. Mladen Koić, koji su objavili više desetaka članaka u "Hrvatskom tjedniku" i na raznim mrežnim portalima razodkrivajući pojedinačne lažnjake na službenom jasenovačkom popisu žrtava.

Negatore jasenovačke istine i političke uhljebe jako su zaboljela osobito dva recenzirana izvorna znanstvena rada, koja su objavili Stipo Pilić i mr. Blanka Matković u akademijinom zborniku "Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru" (2014.), odnosno dr. Nikola Banić i dr. Neven Elezović na englezkom jeziku u mrežnom časopisu "IEEE Access" (2020.). Istina o Jasenovcu probija se i izvan hrvatskih granica englezkim prievodima knjiga, kao što su "Radni logor Jasenovac / Labour camp Jasenovac" (2019.) i "Razotkrivena jasenovačka laž / Jasenovac – a lie uncovered" (2020.).

Istina je najjače oružje u svim razpravama i ideološkim sukobima. No, nije dovoljno da bude samo napisana na papiru i u knjigama. Ona mora živjeti u svijesti ljudi. Svjestni toga, pobornici istine su godine 2014. osnovali Društvo za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovac, kako bi svojom djelatnošću trajno uprisutnjivali istinu o Jasenovcu u hrvatskom narodu. Krajnja nam je svrha bila i jest, osloboditi hrvatski narod od tereta jasenovačkih laži, kako bi mogao slobodno živjeti. Bilo je velikih otpora za upis toga društva u Registar udruga građana Republike Hrvatske. Ustrajnim radom vodstvo društva je svladalo sve prepreke, te su njegovi članovi do danas vrlo zauzeti u promicanju istine o Jasenovcu. Društvo je do sada objavilo četiri knjige na hrvatskom jeziku i tri englezka prijevoda. Održana su mnoga predavanja tih knjiga diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine, kao i mnoga predavanja na raznim tribinama. Dio hrvatskoga naroda, koji prati ta događanja i koji čita "Hrvatski tjednik", koji je najjači promicatelj hrvatske istine, oslobođen je tereta nametnute krivnje, te više ne vjeruje političarima, koji pokušavaju i nadalje promicati velikosrbski mit. Drugi dio hrvatskoga naroda ovisan je o javnim priobćajnicama, pa još uvijek sliepo vjeruje svemu onomu što političari pred kamerama izreknu.

Može se reći, da je ukinut monopol nad istinom, jer smo se uspjeli izboriti u javnom prostoru za vlastito djelovanje, govorenje i promicanje istine. Naravno je, da suprotni tabor, t.j. negatori istine i politički uhljebi nisu zadovoljni s takvim stanjem, pa u nedostatku argumenata za obranu svojih "istina" prizivaju argument sile, kako bi državna vlast svojim represivnim mogućnostima suzbila slobodno iztraživanje i predavljanje rezultata javnosti. Poznato je, da je najuspješnije suzbijanje neke ideje nekom drugom idejom. Ideja se ne može suzbiti silom. Tko to pokušava, pokazuje da mu je ideja slaba, da nema argumenata, kojom bi ju obranio. Na žalost, političko stanje u Hrvatskoj je trenutačno takvo, da donedavni monopolisti nad istinom, a današnji gubitnici u svim razpravama, jer ne mogu obraniti svoju ideju, odnosno velikosrbski mit, prizivaju represivno djelovanje državnog aparata, protiv onih koji se bore samo snagom istine i jasne ideje. Slušajući takve gubitnike Hrvatski je sabor donio prije nekoliko dana "Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira", prema kojem bi se kažnjavalo onoga, koji bi pozdravljao pozdravom "Za dom spremni". A to je pozdrav kojim su hrvatski branitelji obranili i oslobodili Hrvatsku od velikosrbskoga neprijatelja. Budući da se ne valja bosti s rogam, kako nas uči mudrost našega naroda, predlažem da hrvatski branitelji u budućnosti koriste pozdrav "Za hrvatski dom spremni".

Kad je riječ o Jasenovcu treba stalno ponavljati, ono što je prof. Vladimir Mrkoci napisao god. 2008. u svojoj izvrstnoj knjizi "Ogoljela laž logora Jasenovac", a to su sljedeći zaključci: 1.) za množtvna ubijanja u logoru Jasenovac nema nikakvih dokaza; 2.) komunistička vlast pokušala je dokazati svoje teorije i svoj napuhani mit izkapanjima u tri navrata, ali to nije uspjela, jer je trajno nailazila na žrtve vlastitoga zločina; 3.) od svih nacionalnosti najbrojniji su logoraši bili sami Hrvati, protivnici ustaškoga režima; 4.) točan broj žrtava logora Jasenovac niži je od najniže službene komunističke procjene; 5.) logor Jasenovac bio je radni logor, a ne logor uništenja; 6.) logor Jasenovac postojao je i nakon godine 1945. pod upravom komunističkih vlastodržaca i u to je doba nastao najveći broj jasenovačkih žrtava. Slično je Igor Vukić u svojoj nizanci u "Glasu Koncila"

godine 2013. uztvrdio, da ratni logor u Jasenovcu nije bio logor iztrebljenja, već sabirni i radni logor, te da u njega nisu dovođeni ljudi zato što su bili drugačiji (po vjeri, naciji, rasi ili slično), već samo oni koji su ugrožavali stanovništvo i poredak ND Hrvatske, Židovi zbog političkoga pritiska Njemačke, a privremeno i oni koje je zbog ratnih podhvata trebalo zbrinuti.

Borba za jasenovačkom istinom nastavlja se, dokle god o njoj ne bude upoznat većinski dio hrvatskoga naroda i dokle god hrvatski političari u tom pogledu ne budu počeli razmišljati i raditi u korist hrvatskoga naroda.

Hrvatski tjednik, 27. travnja 2023.

Nikola BANIĆ i Mladen KOIĆ

OTKRILI SMO BEZBROJNE ANOMALIJE I MANIPULACIJE NA MREŽNOME POPISU, A POSEBAN SU KURIOZITET ŽRTVE ROĐENE NAKON Drugog svjetskog rata

Nikola Banić

Nakon što je Hrvatski tjednik 11. lipnja 2015. godine objavio istraživanje dr. Stjepana Razuma o 14.000 umnoženih žrtava s mrežnog popisa Javne ustanove Spomen-područje (JUSP) Jasenovac, potaknuti tim istraživanjem računalni stručnjaci Hrvoje Kalinić i Nikola Banić su 7. studenog 2015. također u Hrvatskom tjedniku objavili rezultate svog istraživanja „Pouzdanost, popunjenost i samodosljednost 'Poimeničnog popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945.'” To je bio početak sustavnog računalnog istraživanja podataka s mrežnog jasenovačkog popisa koje je narednih godina nastavljeno u suradnji Nikole Banića i Mladena Koića.

Tijekom istraživanja mrežnog jasenovačkog popisa usporedbama raznih baza podataka utvrđeno je da se podatci navodnih žrtava učestalo mijenjaju, a brojne „jasenovačke žrtve” nalaze se na popisima stradalih na različitim mjestima smrti nevezano uz logore Jasenovac i Stara Gradiška. Štoviše, neke od „žrtava” su nedvojbeno bile žive nakon završetka Drugog svjetskog rata. Lažne žrtve uključuju i više poznatih osoba što je teško isključuje slučajnost kao uzrok takvih „pogrešaka” u popisu.

Statistička forenzika je pokazala razne anomalije naročito izražene kod godina rođenja navodnih žrtava s popisa koje nisu karakteristične za druge slične popise i često su znak ozbiljnih manipulacija podacima. Poseban kuriozitet na mrežnom jasenovačkom popisu su „žrtve“ rođene nakon Drugog svjetskog rata.

U propaljoj komunističkoj Jugoslaviji službeni broj jasenovačkih žrtava je bio 700 tisuća. Nakon poraza Titove komunističke JNA i njihovih srpskih saveznika u agresiji na Hrvatsku 1990-ih krenulo se s redizajnom jasenovačkog mita. Taj „novi“ jasenovački mit od oko 100 tisuća žrtava trebao je neko bar naizgled znanstveno opravdanje, a za to su iskorišteni Žerjavićevi izračuni ratnih gubitaka.

Radovi Vladimira Žerjavića se samo u detaljima razlikuju od sličnih izračuna pročetničkog emigranta Bogoljuba Kočovića objavljenih nekoliko godina ranije. Primjerice, Žerjavić je u odnosu na Kočovićev rad povećao broj srpskih žrtava, ali sveukupno se radi o istom redu veličine ukupnog broja žrtava iz Jugoslavije. Ukupan broj jugoslavenskih žrtava kod Kočovića i Žerjavića ne razlikuje se bitno od izračuna Ive Laha iz 1952. ili Myersa i Cambella iz američkog ureda za statistiku iz 1954. godine. Znači ukupan broj ratnih žrtava ostaje uglavnom isti od 1950-ih samo se rezultati po nacionalnosti mijenjaju u skladu s potrebama politike. Navedeni rezultati znatno odskaku, odnosno znatno su veći od izračuna demografskih gubitaka sveučilišta Princeton iz 1966. godine. I tako dok ukupan broj ratnih žrtava s područja Jugoslavije stagnira, broj žrtava na mrežnom popisu JUSP-a Jasenovac raste.

Hrvatski tjednik, 17. travnja 2023.

MOJ FELJTON O JASENOVCU

Sa zapanjujućim otkrićima zaustavio je Slavko Goldstein u *Jutarnjem listu*, no ne i u *Glasu Koncila*

Igor VUKIĆ

Piše: IGOR VUKIĆ

Prije ravno deset godina u Uredu predsjednika na zagrebačkom Pantovčaku održan je izvanredni sastanak svih savjetnika tadašnjeg predsjednika Ive Josipovića. Okupili su se za velikim stolom, pijuckali kavu dok je tajnica svakome dijelila po dvije stranice fotokopiranog novinskog teksta. Nakon što su se neko vrijeme savjetnici upoznavali sa sadržajem teksta, predsjednik Josipović

upitao ih je pomalo dramatično podižući glas: „Jeste li vidjeli ovo? Recite mi! Kako da 'ovo' zaustavimo!”

„Ovo" što su savjetnici dobili pred sebe, bila su prva dva nastavka feljtona koji je pod zajedničkim naslovom „Zanemarene činjenice o jasenovačkom logoru" te 2013. počeo izlaziti u katoličkom tjedniku Glasu Koncila. Bio je to feljton kojem sam bio autorom. U to vrijeme sam još bio novinar kojeg bi dobar dio mojih kolega - kad bi ih netko pitao o mojem svjetonazoru - svrstao na lijevu stranu hrvatskog političkog spektra.

Feljton je bio rezultat prethodnog istraživanja iz dostupnih već objavljenih izvora (knjiga i članaka) i tek kraćeg vremena provedenog u arhivima. I već tada je sadržaj feljtona snažno odudarao od bilo čega ranije objavljenog o Jasenovcu. Već na letimično čitanje – kakvo su proveli Josipovićeve savjetnici – vidjelo se da logor u Jasenovcu nije opisan kao najgori „logor smrti".

Ne tako davno prije no što sam feljton ponudio za objavu nekom mediju, otkrio sam da u Hrvatskom državnom arhivu postoji određen broj autentičnih dokumenata nastalih u jasenovačkom logoru, a do tada ih nitko nije ni pregledao, a kamoli pokušao objaviti. Bilo je tu i mnogo originalnih dokumenata iz tog vremena koji su se manje ili više izravno odnosili na Jasenovac. Do tada je u javnosti prevladavala predodžba da o jasenovačkom logoru nema nikakvih dokumenata, da su izgubljeni, spaljeni, odneseni nekamo (npr. u Beograd), da su svakako nedostupni... Sugeriralo se kako su za razliku od Nijemaca, ustaše bili primitivci koji nisu ni znali kako se vode kartoteke i drugi uredski poslovi. I ja sam do tada tako mislio.

Sve je to bilo daleko od istine.

Za novinski feljton o jasenovačkom logoru, s mnoštvom podataka koji do tada nisu bili uvrštavani u takve priloge, bilo je dovoljno materijala. Već su i knjige objavljene do 1990. temeljitom čitatelju pružale obilje zanimljivih, a zanemarenih činjenica, koje su pokazivale sasvim drukčiju sliku zbivanja u Jasenovcu od one mitološke, nametnute javnosti.

Kad sam skupio brojne izvorne podatke za novinsku seriju, pomislio sam da će nakon objave u nekim novinama svi brzo shvatiti kakva je Jasenovac zapravo prijevara. Očekivao sam kako će krenuti serija komentara, novinarskih i povjesničarskih potraga za podacima... Organizirat će se rasprave i sučeljavanja te će se razmjerno brzo jasenovački logora dovesti na mjesto na kojem više neće moći poslužiti kao gorivo za mržnju.

ČASOPISI

Josipović odabrao šutnju da se ne širi istina

Danas, deset godina kasnije, mora se priznati da je predsjednik Josipović imao dobre savjetnike. Nakon kratkog pregledavanja fotokopija novinskih stranica, savjetovali su mu neka uopće ne reagira na feljton i neka ne pokuša „zaustaviti Reuters“, odnosno seriju u Glasu Koncila. Znamo i da su neki odmah istaknuli da ja autor feljtona nisam do tada bio poznat po izmišljanju izvora svojih članaka pa je vjerojatno točno sve što sam napisao. Reagira li se javno, samo će se skrenuti pozornost na te činjenice. Bolje je sve ignorirati i djelovati tako da se činjenice iz feljtona ne prošire na medije srednje struje, odnosno, na opću javnost.

Amnestirani

Svaka čast savjetnicima na njihovu poslu. Deset godina poslije i dalje se u glavnoj medijskoj i javnoj sferi o jasenovačkom logoru govori povijesno pogrešno, na način koji se govorilo i tada. Način je to koji odgovara vladajućoj politici, bez obzira što u širem smislu donosi štetu hrvatskim interesima.

Istodobno je to pokazatelj koliko je tvrdokoran taj jasenovački mit. Ne treba to ni čuditi. Mit je stvaran desetljećima pa ne može biti ni srušen preko noći. U njegovu obranu djelovale su tajne jugoslavenske službe, mediji, suci i tužitelji, „poštena inteligencija“... Nije se puno promijenilo ni poslije 1990., samo je brana rasvjetljavanju hrvatskih povijesnih kontroverzi postala nešto složenija i delikatnija.

O tome ponešto govori i krivudavi put feljtona do novinskih stranica. Feljton koji je napokon objavljen te 2013. u Glasu Koncila u 22 nastavka, prvo je bio ponuđen Jutarnjem listu, otprilike početkom 2012. godine. U tom sam dnevniku radio kao novinar od 2001. do 2004. pa su znali kako se odnosim prema podacima koje sam skupljao za tekstove. U prvi mah čak sam naišao na otvorena vrata. Urednik Jutarnjeg lista Davor Butković bio je vrlo zainteresiran za objavu feljtona. Čitao je mnogo o tim stvarima, znao je da su uvijek donosile izvrsnu nakladu, a iznenadilo ga je kada sam mu pokazao da su već ranije objavljene neke zbirke dokumenata koje drukčije prikazuju jasenovačku stvarnost. Činilo se kako je doista ozbiljno odlučio uvrstiti moj feljton u Jutarnji list. Dogovorili smo već i broj nastavaka feljtona pa čak i moj honorar.

Goldstein *Jutarnjem listu*: Ono Vukićevo ne objavljujte ni pod koju cijenu!

Nedostajala je samo jedna sitnica. Trebao sam otići kod Slavka Goldsteina, dati mu feljton na čitanje, i ako on kaže da može, idemo u objavu!

Čitateljima Hrvatskog tjednika ne treba dodatno predstavljati Slavka Goldsteina. Reći ću ipak da se s njim tada moglo razgovarati o nekim povijesnim činjenicama, dok se s njegovim nasljednicima i povjesničarima srodnog svjetonazora danas ne može razgovarati. Slavko Goldstein bio je spreman i prihvatiti neku ocjenu nekih povijesnih zbivanja drukčiju od njegove, ako mu se podastru jasni dokazi.

No objava tako nečega u dnevnom listu poput *Jutarnjeg*, nije dolazila u obzir. Imam pouzdane dokaze da je upravo on (premda je meni u lice govorio drukčije), urednicima *Jutarnjeg lista* savjetovao da ne objavljuju feljton. Slavko Goldstein i ja tako smo ostvarili sadržaj jednog aforizma: „Kad sretnem svog cenzora, uvijek izmijenimo nekoliko riječi“

Urednici *Jutarnjeg* nisu htjeli otvoreno reći da feljton neće biti objavljen. To je slobodarski, liberalni list, koji objavljuje sve što je važno i relevantno, potkrijepljeno čvrstim novinskim izvorima. Nema za nas tabua, ne bojimo se mi nikoga, ne, ne... Ali nakon par mjeseci zavlčenja bilo je i zadnjem naivcu (a tu sam negdje), jasno da od objave feljtona neće biti ništa. Potvrdio mi je to izravno i kolega s kojim sam radio u tim novinama koji mi je ispričao kako je Goldstein došao u redakciju i govorio da se „ono“ Vukićevo ne objavljuje ni po koju cijenu.

I onda sam razmotrio mali broj mogućnosti koje su mi stajale na raspolaganju. Objaviti ssve na internetu? Tko će to vidjeti u tom informacijskom moru. Sinula mi je jedna naizgled neizvediva ideja: zašto ne bih pokušao u *Glasiu Koncila*! Do tada ni u najluđim snovima nisam mogao zamisliti da bih ja, Igor Vukić, ikad objavio ikakav članak u *Glasiu Koncila*! Ali u razmišljanju što bi se moglo učiniti pojavio se jedan puteljak: u *Glasiu Koncila* urednik rubrika s povijesnim sadržajem bio je Tomislav Vuković, novinar i urednik koji je i sam ranije pisao o jasenovačkom logoru! I to vrlo inteligentno, savjesno prikupljajući dostupne dokumente. Urednik koji je shvaćao važnost pisanja i objavljivanja novih provjerljivih činjenica o tako važnoj temi.

Nisam ga do tada upoznao niti negdje sreo i razgovarao s njim, ali procjena je bila točna. Premda smo se prvi put vidjeli u redakciji *Glasa Koncila* na Kaptolu, vrlo brzo je Vuković zaključio da je pred njim materijal vrijedan objave. Ispunio sam svaki njegov urednički zahtjev u doradi teksta i feljton je – zahvaljujući i tadašnjem glavnom uredniku Ivanu Mikleniću – mogao ugledati svjetlost dana.

„Zanemarene činjenice o jasenovačkom logoru“, bio je zaista primjereni naslov. Uredniku i novinaru Tomislavu Vukoviću, koji svojim člancima u posljednje vrijeme obogaćuje i *Hrvatski tjednik*, nikada neću moći dovoljno zahvaliti na odluci da feljton uvrsti na stranice *Glasa Koncila*.

Arsen Bauk najzaslužniji za našu registraciju

Predsjednik Ivo Josipović pustio je dakle da feljton izlazi kroz tu cijelu 2013. godinu, ne poduzimajući neke represivne korake. Sa svojega je motrišta postigao časovitu korist i na temu nije brzo privučena osobito velika pažnja. Ali u demokratskom društvu ipak ne možete sve držati pod kontrolom. Feljton u *Glasiu Koncila* privukao je pozornost male skupine povjesničara i ljubitelja povijesti koji su i sami već i ranije naslućivali pa i znali da negdje u arhivima postoje podatci objavljivani u pojedinim nastavcima.

Malo po malo, počeli smo se upoznavati, povezivati i razmjenjivati informacije. Na jednom od seminara o povijesnim temama upoznali smo se dr. Stjepan Razum i ja. Razum je voditelj Arhiva Zagrebačke nadbiskupije. U Hrvatskom državnom arhivu upoznao sam povjesničare Stipu Pilića, profesora povijesti i zemljopisa u osnovnoj školi i Matu Rupića, zamjenika ravnatelja Memorijalnog centra Domovinskog rata. Povezali su me s paterom Vladimirom Horvatom,

isusovačkim svećenikom, povjesničarom i filologom, kojemu je bilo veoma stalo da se rasvijetli jasenovačka povijest.

Uskoro se javila se ideja o osnivanju udruge kojoj bi cilj bio istraživanje i javno predstavljanje provjerenih (a zanemarenih) podataka o Jasenovcu. Iduće godine, 2014., osnovano je Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Za prvog predsjednika izabran je dr. Stjepan Razum, a meni je pripala dužnost tajnika. Među osnivačima društva bili su akademik Josip Pečarić, koji je još devedesetih vodio niz javnih polemika i objavio knjige u kojima je dovodio u pitanje službene brojeve žrtava Jasenovca, zatim dr. Josip Jurčević, koji je magistrirao na temu jasenovačkih proturječja. Među osnivačima su bili i povjesničari dr. Stjepan Kožul, dr. Mato Artuković, mr. Mladen Ivezić, Vladimir Mrkoci, novinar Tomislav Vuković, inženjer Anto Periša i drugi.

Društvo je posvećeno ozbiljnom povijesnom istraživanju logora od 1941.-1945., te zbivanjima nakon 1945., kao i svim nedovoljno istraženim i opisanim zbivanjima u Drugom svjetskom ratu i razdoblju nakon tog rata. Zagrebački Ured za udruge isprva je odbio registraciju naše udruge, ali nakon godinu dana postignuto je priznanje i društvo je pravomoćno upisano u registar. Važnu ulogu u postizanju registracije imao je tadašnji ministar uprave Arsen Bauk. Iako član SDP-a i koalicijske vlade na čelu s premijerom Zoranom Milanovićem, Bauk je primio predstavnike našeg društva i kao legalist prihvatio naše argumente. Usvojio je žalbu na odbijanje gradskog ureda pa potom i gradski ured nije imao kud, nego je upisao društvo u Registar udruga. Nije nam poznato je li i tadašnji premijer Milanović bio upoznat s našim problemima s upisom u registar i je li ministru Bauku dao neko svoje mišljenje o tome. Za sada vrijedi ocjena da je ministar Arsen Bauk, današnji zastupnik SDP-a u Hrvatskome saboru, najzaslužniji u vlasti za našu registraciju.

Upis u registar omogućio nam je pravnu osobnost, otvaranje računa i normalno poslovanje poput drugih udruga. Omogućilo je prikupljanje donacija, izdavanje knjiga, plaćanje honorara suradnicima i sve drugo što čini rad jedne nevladine organizacije. Društvo je izdalo četiri knjige na temelju istraživanja arhivskih dokumenata o Jasenovcu. Prva je bila „Jasenovački logori - istraživanja“, 2015., u kojoj su bili radovi patera Vladimira Horvata, Igora Vukića te Blanke Matković i Stipe Pilića. Slijedio je 2018. „Logor Jasenovac u Drugom svjetskom ratu“, englesko-hrvatsko izdanje, namijenjeno inozemnoj publici, osobito hrvatskome iseljeništvu, gdje se mladi već slabije služe hrvatskim jezikom pa im je od pomoći i engleska inačica.

Zatim su izašle knjige „Razotkrivena jasenovačka laž“, 2019., u kojoj su radove o logoru objavili akademik Josip Pečarić i dr. Stjepan Razum. Prošle godine, 2022., objavili smo „Stvarni Jasenovac“ knjigu Tomislava Vukovića. Na arhivskom sadržaju pregledavanom od 2011. do 2017., utemeljene su i moje knjige „Radni logor Jasenovac“ iz 2018. i „Jasenovac iz dana u dan – kronologija“ iz 2019., koje je su izašle u zagrebačkoj Nakladi Pavičić. Te se knjige prodaju u knjižarama i online i dan-danas te predstavljaju povijesno-publicističke bestselere s ostvarenom prodajom od više tisuća primjeraka.

Klasić se odbio suočiti u studiju kod K. Vidović Krišto

Treba li reći da čak ni objave takvih knjiga i publiciranje arhivskih materijala nisu još uspjele snažnije osvojiti središnji javni prostor? Ili možda ipak jesu. Barem - donekle. Već 2014. godine u izdanju Večernjeg lista objavljena je knjiga „Hrvatske kontroverze“ koja se prodavala na kioscima zajedno s novinama. Autor joj je novinar i publicist Ivica Radoš. Zahvaljujući njegovu povijesnom obrazovanju i profesionalnoj hrabrosti, jedna četvrtina knjige bila je posvećena jasenovačkom mitu. Obrađen je kroz veliki intervju koji je vodio sa mnom i preko kojeg smo donijeli važne nove informacije o istraživanju Jasenovca. Premda je prije objave te knjižice u Večernjakovom uredništvu bilo velikih dvojbi, ipak je prevladala pametna odluka da se intervju objavi.

Nakon čitanja tog intervjua javili su se ljudi koji su htjeli te informacije promovirati u svojim programima (na lokalnim radijskim i televizijskim postajama) i drugim medijima. Počela je suradnja s Hrvatskim tjednikom. Veliki iskorak dogodio se u proljeće 2018., nakon što je Naklada Pavičić

objavila moju knjigu „Radni logor Jasenovac“. Bio sam pozvan u emisiju „Dobar dan Hrvatska“, koja se u poslijepodnevnim satima emitirala na Hrvatskoj televiziji. Urednica emisije bila je Karolina Vidović Krišto, danas saborska zastupnica i predsjednica stranke Odlučnost i pravедnost. Njezina urednička odluka bila je sasvim razumljiva: u studio pozvati autora knjige koji obrađuje važnu i osjetljivu temu, a čija je promocija nekoliko dana prije u Novinarski dom dovela više oko 200 znatiželjnika. Prema klasičnom novinarskom obrascu urednica je htjela da o sadržaju knjige i jasenovačkom logoru razgovaram s Hrvojem Klasićem, profesorom povijesti na Filozofskom fakultetu, koji se do tada u javnosti ponekad javio s izjavama i ocjenama Jasenovca. Svatko bi očekivao da će se sveučilišni profesor povijesti rado odazvati na javni razgovor o toj temi.

Klasić je prvo pristao, a onda u zadnji čas odustao. Tako sam dobio priliku da u desetak minuta s novinarima-domaćinima izložim svoje viđenje zbivanja u logoru. Moram priznati da ni u snu nisam očekivao reakciju koja je uslijedila. Drugi dan je Dnevniku voditeljica Marta Šimić Mrzlečki pročitala je nekakvu patetičnu osudu mojeg nastupa koju je dobila od uprave HRT-a. Na brzinu je bilo sazvano Vijeće HRT-a gdje je trebala biti donesena odluka o trenutnom otkazu Karolini Vidović Krišto, a možda i još kome u organizaciji emisije. Srećom, vrlo razumnim istupima nekoliko članova Vijeća (Ivica Lučić i drugi), uz demonstracije koje je ispred HRT-a organizirao Hrvatski helsinški odbor (Ivan Zvonimir Čičak), u suradnji s braniteljskim udrugama (Zorica Gregurić, Josip Jurčević) i slobodarskim pojedincima poput profesora Nevena Elezovića, nije se dogodio najgori scenarij. Premda je većina sudionika emisije kasnije pod većim ili manjim pritiskom napustila HRT. A ja o sljedećoj prilici za sudjelovanje u programu javne televizije mogu samo sanjati.

Huškačka kampanja srpskih *Novosti*, Dorh zaključio da naš rad nije sporan

Naše društvo uspjelo je 2017. putem natječaja dobiti i potporu za svoj projekt istraživanja arhivske građe o jasenovačkom logoru. Bila je riječ o natječaju Ministarstva hrvatskih branitelja, a projekt je u prvoj godini dobio potporu od 50 000 kuna. Iduće godine, dodijeljeno nam je 30 000 kuna. Premda se radi o relativno skromnim sredstvima u odnosu na ono što od države dobivaju različite nevladine udruge, nama je potpora puno značila, a rezultati istraživanja su bili vrhunski. U Hrvatskom državnom arhivu pronašli smo dokumente o kojima nismo mogli ni sanjati! Cjelokupni zapisnik suđenja ustašama koji su u logoru pljačkali zatočenike! Popisi skupina od nekoliko stotina zatočenika puštanih iz logora i amnestiranih na pojedine važnije datume! I još mnogo takvih dokumenata koji su logor u Jasenovcu pokazivali u realnom svjetlu, drukčije od službenih otrcanih opisa kakvi se obično objavljuju u hrvatskim medijima kad se govori o Jasenovcu.

A tim je medijima trebalo dvije-tri godine da otkriju što se događa. Iako su podatci o natječajima javni trebalo je neko vrijeme da se pokrene javna hajka. Prednjačio je list *Novosti*, glasnogovornik dijela vladajuće koalicije Plenković-Pupovac, sa serijom poluistinitih i klevetničkih napisa. Od novinarske etike da se razgovara i s napadnutom stranom, iako im je to ponuđeno, nije bilo ni zrnca. Pridružio se i Jutarnji list s pokojim priglupim komentarom. Sve zajedno dovelo je do reakcije tadašnje pučke pravobraniteljice Lore Vidović koja je od Državnog odvjetništva zatražila da pregleda naš rad (navodno nakon pritužbe *jednog građanina*) i pokrene službeni postupak protiv mene i društva. Od Vlade i premijera Andreja Plenkovića zatražila je obrazloženje zašto primamo državnu potporu.

U Državnom odvjetništvu pregledali su slučaj koji im je prijavila pravobraniteljica, a vjerojatno i cjelokupni naš rad dostupan na našoj internetskoj stranici, u našim knjigama. Iako su na internetu dostupne i brojne izjave u televizijskim emisijama i na javnim tribinama. Lori Vidović potom je stigao odgovor da je Županijsko državno odvjetništvo zaključilo kako nisu ostvareni elementi kažnjivih djela koji bi predstavljali osnovu za njihovo daljnje postupanje. „Bez detaljnijeg pojašnjenja razloga ovakve odluke“, mrzovoljno je prokomentirala pučka pravobraniteljica u izvještaju za 2018. godinu, u koji je morala koja je uvrstiti i odgovor DORH-a.

Vlada i premijer odgovorili su pak kako u našem projektu nema ništa sporno, jer smo ispunili sve natječajne uvjete! Bilo je to ugodno iznenađenje, ali i nije trebalo biti iznenađenje: mi smo doista ispunili sve uvjete i nije bilo razloga da naš projekt ne dobije kakvu-takvu potporu. Nakon što smo od DORH-a na pobudu Lore Vidović dobili odobrenje za naš rad, poveselili smo se da su napokon zapuhali neki dobri vjetrovi za naša povijesna istraživanja.

Ministar Medved odbija pomoć, susret s Pupovcem

Nedugo zatim uslijedio je obrat: na sljedećem natječaju Ministarstva hrvatskih branitelja našem projektu je uskraćeno financiranje! Prema su natječajni uvjeti bili isti kao i prije, a i naš projekt je imao iste elemente. Jednostavno je trebalo nastaviti u sljedeću projektnu fazu, kako je to bilo predviđeno natječajnim uvjetima. Prema Vladinoj odluci ostala je - koza cijela, a vuk(ić) gladan. Dobili smo i nekakvo obrazloženje da se takvim temama ne bi trebale baviti udruge građana, nego povijesni instituti!? Pa zašto onda raspisujete takve natječaje? Kad se povijesni instituti zapravo ne bave takvim temama, onda je tu prostor za građansko društvo. Pa civilne udruge postoje jednim dijelom i zato da uskoče tamo gdje zakazuju institucije.

No što je-tu je. Državna potpora našem društvu nije bila jedini, a ni glavni izvor financiranja našeg rada. Nastavili smo osloncem na mnogobrojne donatore iz Hrvatske i svijeta, koji su nas podupirali od srca i iz uvjerenja, s mnogo malih donacija, jer kad se male ruke slože... Svi prihodi Društva objavljuvani su na stranicama registra neprofitnih organizacija pri Ministarstvu financija pa se svatko može uvjeriti s koliko smo novca postigli dosadašnje rezultate.

Naravno, s novim uspjesima i objavama, stizali su i novi mrzitelji i napadači. Tako je jednom Milorad Pupovac, važna karika vladajuće koalicije, čak s govornice Hrvatskog sabora zatražio da DORH protiv mene provede postupak i da prema članku 325. Kaznenog zakona budem kažnjen do tri godine zatvora zbog negiranja genocida nad Srbima u Jasenovcu i ND Hrvatskoj. Kad sam ga jednom prilikom sreo i upitao nije li ga sramota da kao humanistički intelektualac traži zatvor za drugog humanističkog intelektualca i to zbog njegova pisanja i govora, Pupovac je kategorički zaniijekao da je ikad takvo što tražio! Iako postoji snimka tog njegova zahtjeva. Toliko o hrabrosti i dosljednosti tog sveučilišnog profesora i saborskog zastupnika.

Bez obzira na to mi smo nastavili raditi, istraživati i predstavljati naše radove na brojnim tribinama u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Njemačkoj, Sjedinjenim Američkim Državama, Argentini, Australiji... Uspio sam isposlovati i sad već legendarni nastup u programu beogradske Hepi televizije, gdje sam o Jasenovcu raspravljao s čuvenim Vojislavom Šešeljem i voditeljima Milomirom Marićem i Katarinom Korša. Kad god smo mogli dobiti priliku sudjelovali smo u programima regionalnih i lokalnih televizija kao što su zagrebački Z1, Televizija Slavonije i Baranje, televizije Četiri rijeke u Karlovcu. Od tiskanih medija snažnu potporu imali smo u Hrvatskom tjedniku, na čemu se uredniku Ivici Marijačiću i cijelom njegovu timu najtoplije zahvaljujemo.

Vjerujemo da smo u tim nastupima i susretima na raznim mjestima uspjeli potaknuti i druge, napose mlade istraživače, da sami krenu u istraživanje obilja arhivske građe o tim proturječnim, ali izazovnim povijesnim područjima. Pomalo si laskamo uvjerenjem da smo dosta doprinijeli da se u javnosti već počela mijenjati percepcija događaja u Sisku i Jastrebarskom 1942., nakon slamanja partizanske skupine na planini Kozari i okolici. Čak i u nekim dijelovima tzv. ljevice u Hrvatskoj počinju se pojavljivati stavovi kako barem Jastrebarsko nije bio „logor za djecu“, već prihvatilište te kako su država i Caritas ipak zaslužni za zbrinjavanje djece. Vremenom će se potvrditi i u središnjoj javnosti prihvatiti i naši argumenti da je i Sisak bio dječje prihvatilište gdje je također djeci pružena najbolja moguća pomoć u tim ratnim okolnostima.

Kao što smo uvjereni da će tako biti i s našim opisima logora u Jasenovcu. Nije to bilo odmaralište, niti to tvrdimo, kako nam to neduhovito žele pripisati neki naši kritičari. Ali se ni broj njegovih žrtava ne može mjeriti u više desetaka tisuća, kako to govore službeni hrvatski muzeji,

središnji mediji, većina političara i poneki površni povjesničar s Filozofskog fakulteta. Deset godina od prvog objavljenog novinskog feljtona djeluje kao dugo razdoblje, ali s obzirom na to koliko je dugo stvaran jasenovački mit i koliko je energije i novca u njega uloženo (i koliko se još svakog dana ulaže na mnogim stranama), deset godina je kratki rok za rušenje takve stamene konstrukcije. Nastavljamo s još jačim elanom, s uvjerenjem da će proces rastakanja mita biti nezaustavljiv i da će se još ubrzati do iduće godine, kad budemo slavili desetgodišnjicu osnutka Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

Igor Vukić

Hrvatski tjednik, 27. travnja 2023.

IGOR VUKIĆ: NAJVAŽNIJA OTKRIĆA O LOGORU JASENOVAC

1. Laž o ubijenih 20 tisuća djece

Vjerojatno najgnusnija laž koja se nalazi na popisu Javne ustanove - spomen područja Jasenovac jesu imena 20 101 djeteta navodno ubijenog u Staroj Gradišci i Jasenovcu. Sudbina djece uvijek izaziva jake osjećaje, pa su tvorci mit o Jasenovcu djecu često koristili u propagandne svrhe. Činjenica jest da je u Staroj Gradišci 1942. umro određeni broj djece pravoslavnih roditelja, koja su već zaražena raznim bolestima dovedena na logorsko područje nakon vojnog pothvata na Kozari. No već im se u logoru pokušalo pomoći, s malim uspjehom zbog nedostatka prostora i lijekova. Hrvatske vlasti su gotovo zato veliki broj djece toga zbjeza premjestile u dječja prihvatilišta u Sisku, Jastrebarskom i Zagrebu. Nakon liječenja i oporavka djeca su bila udomljavana u obiteljima u gradovima i selima. O tom procesu dr. Ilija Kuzman i ja napisali smo i recenzirani znanstveni rad (Igor Vukić, Ilija Kuzman, „Neke spoznaje o zbrinjavanju i zdravstvenoj skrbi djece s Kozare u prihvatilištima 1942.“, časopis Pilar, god XVI. (2021), br. 31(1)).

Dokumenti, vjerodostojne izjave svjedoka i drugi izvori ozbiljnim istraživačima pokazuju da u logoru i nije bilo velikih skupina djece pa je i nemoguće da bi broj dječjih žrtava bio takav kako to govori službeni hrvatski popis. No u logoru, i to baš u Jasenovcu, bila je jedna skupna od nekoliko desetaka dječaka koji su tu učili za različita obrtnička zanimanja – za automehaničare, limare, električare, brijače i slično. Postojala je logorska obrtnička škola, u kojoj su nastavnici bili zatočenici i drugi civilni majstori koji su dolazili raditi u logor. Imao sam sreću upoznati dvojicu tih dječaka: Stipu Špiranovića i Zvonka Pajora, i razgovarati o njihovim sjećanjima na događaje iz logora. Ondje su boravili između njihove 12. i 15. godine života, sasvim dovoljno da jasno mogu opisati što su vidjeli. Ukratko, slično su opisivali događaje na koje sam i ja naišao u istraživanju te ih potvrdio i drugim izvorima i dokumentima.

2. Prešućivanje činjenice o brojnim amnestijama tisuća zatočenika

U knjizi Antuna Miletića o Jasenovcu iz 1986. postoji jedan popis puštenih zatočenika iz logora na 10. travnja 1944. godine. Malo tko je i nakon 1990. išao tim tragom vidjeti je li bilo još takvih slučajeva. Stoga mi je bilo veliko iznenađenje da u Hrvatskom državnom arhivu postoji fond izvornog gradiva iz ND Hrvatske, oko 200 kutija, koji je u arhiv stigao 1998. godine.

Pregledavanjem tog fonda, pripremajući tekst za feljton i knjige, pronašao sam još nekoliko popisa pomilovanih zatočenika, odnosno puštenih prije isteka kazne. Prve amnestije počele su već u travnju 1942., prilikom obilježavanja prve godišnjice osnutka države. Za Božić 1943. pušteno je kućama 185 zatočenika, u travnju 1944. njih 289. Za 14. srpnja, 1944. povodom rođendana poglavnika Ante Pavelića puštena su 172 zatočenika. Za Božić 1944. kući je otišlo 373 zatočenika i zatočenice. Povodom 10. travnja 1945. proglašeno je skupno pomilovanje 456 ljudi zatočenih u logorima. Treba li reći da se u historiografiji sve do sada ove amnestije nisu naročito spominjale ni i isticale, niti su bili intervjuirani ljudi koji su tako izašli iz logora. Njih su pak saslušavala istražna

tijela komunističkog režima odmah poslije rata. Njihove izjave u većini su bile različite od očekivanih i pokazivale su logor u realnom svjetlu. Zato i nisu bile objavljivane, dok ih mi nismo pronašli u arhivskim fondovima.

U spomenutom fondu izvornog gradiva nalazi se niz dragocjenih dokumenata istraživačima Jasenovca. Primjerice, veliko izvješće o obavljenim radovima u 1942. godini. Izgleda kao izvješće kakvo sastavljaju suvremena poduzeća, s opisom radne snage, radionica i obavljenih radova, popisa materijala i alata i mnogih drugih informacija koje pokazuju kakav je bio stvarni život u logoru.

3.Zapisnik o strijeljanju ustaša zbog pljačke zatočenika

U tom arhivskom fondu pronašli smo do tada neotkriveni zapisnik sudskog postupka protiv ustaša iz logorske postrojbe koji su kršili zadanu disciplinu pa su primjerice, pljačkali zatočenike i oduzete predmete htjeli iznijeti izvan logora. Zbog toga i zbog pljačke u vojnih pohodima u okolici logora, deseterica jasenovačkih ustaša osuđena su na smrt. U istom fondu je i jedno autentično izvješće o strijeljanju 16 zatočenika 5. veljače 1942., zato što su napali stražare i pokušali pobjeći.

4.Logor je imao samo šest malih baraka i tu se već vide laži JU SP Jasenovac

Nedavno smo objavili i fotografije snimljene iz američkih zrakoplova 1944. i 1945. godine. I iz njih je vidljivo kako je Jasenovac bio mali logor (samo šest baraka za stanovanje zatočenika) pa ni broj žrtava nije mogao biti velik.

Jedno od zanimljivih otkrića rada na jasenovačkoj temi bila je činjenica da je o logoru još prije 1990. objavljeno nekoliko knjiga koje su logor opisivale drukčije od službene inačice. Primjerice, knjiga bivšeg zatočenika Milka Riffera (objavljena još 1946. godine). Osobito to vrijedi za knjigu „Sećanja Jevrena na logor Jasenovac" iz 1972., u kojoj tridesetak Židova opisuju vrijeme koje su proveli u logoru. Arhivsko gradivo o Jasenovcu u hrvatskim arhivima vrlo je obilno, dokumenata ima i inozemnim arhivima. Logor Jasenovac može se opisati u realnom svjetlu do nevjerojatnih potankosti, samo treba imati volje za rad. Što je volja jača kao i podrška tome radu, i rezultati će prije stići do javnosti.

Hrvatski tjednik, 27. travnja 2023.

Zabrana ZDS nepotrebno, nepravedno i kontraproduktivno...(2)

S obzirom na to kako dugo traje pupomanjinsko krausorgijanje, čudo da se još nisu sjetili „Jasenovac" službeno proglasiti – „USTAŠKIM SRBOKAUSTOM"

U povodu najave novoga Zakona o prekršajima protiv javnoga reda i mira, u sjajnom članku u Hrvatskom tjedniku od 13. travnja, Josip Jović ističe kako je i koliko bi bila nepotrebna, nepravedna i kontraproduktivna zabrana pozdrava Za dom spremni! (ZDS). Komentator opisuje četiri temeljna razloga kojima se vodi **lažni antifašizam** kao pr(a)vi agitator i "glavni stožer" u dugotrajnoj kampanji protiv ZDS-a, čiji su čelnici notorni dvojac M. Pupovac i O. Kraus.

Ne kanim komentirati prijedloge novoga Zakona – Jović je analitički temu dobro postavio, nego ću – premda ovaj fenomen ima i svoju "duhovnu pozadinu" (koja je posebna tema) – samo podsjetiti na "širu sliku" te pojave, koja je sada najavama nenormalno visokih kazni dignuta na najvišu moguću razinu. Jović ističe kako je u svojoj deklaraciji usklađenoj sa sličnom europskom deklaracijom Hrvatski sabor osudio *oba totalitarizma*, tj. onaj pronacistički i onaj prokomunistički. Ali, naglašava da, očito praksa ne ide tim putem. "O zločinima počinjenim u NDH govori se, osuđuje, komentira, pretjeruje i izmišlja na veliko, dok se oni drugi zločini nad Hrvatima neposredno nakon Drugoga svjetskog rata i duboko nakon njega, pa čak i o zločinima počinjenim u vrijeme Domovinskog rata, govori s velikom rezervom s tendencijom prešućivanja. Pa i u ovomu je

slučaju izostala ravnoteža. Na simbole jugokomunizma očito se ne misli", premda upravo oni najviše remete javni red i mir u Hrvatskoj!

A zašto je tako? Slab poznavatelj fenomena lako će pomisliti da je to "tipično hrvatski" problem. Međutim, o tome se u Europi već dugo vode razprave i polemike na najvišoj razini. Sjajno objašnjenje dao je suvrjemeni francuski mislilac i pisac djela s područja filozofije politike Alain de Benoist u djelu "Komunizam i nacizam". Ističući kako se zločine komunizma obično i dalje izbjegava odrediti kao takve, on navodi riječi Jeana Daniela da je staljinistički komunizam pribjegavao "nacističkim sredstvima", pa ističe kako je vjerojatno bliže povijestnoj istini da je nacizam rabio "komunistička sredstva" jer se "komunizam od Lenjina, i prema njegovoj izričitoj naredbi, odlučno upleo u put zločina protiv čovječnosti kao metode vladanja". Benoist donosi i što o tome piše Jean-François Revel: "Iako je (komunističko) čudovište kao politički fenomen mrtvo, kao kulturni fenomen ono je i dalje i te kako živo. Zid je srušen u Berlinu, ali ne u ljudskim glavama. Opisati stvarni komunizam ostaje verbalni delikt [...] Zašto se negacionizam određuje kao delikt kada je riječ o nacizmu, a ne kada je riječ o komunističkom zločinu? No, u očima ljevice postoje dobri i loši krvnici." U našem slučaju očito je da su upravo takvi "balvani" u očima navedenog protu-NDH i anti-ZDS dvojca Pupovac-Kraus. Oni – kao u špici nekoć popularne balkanske serije, u kojoj kao "dva vozača malo jača sjede iza *yupravljča*" – složno osmišljavaju vlastitu djelatnost kojom ne samo 'bildaju' vlastiti protuhrvatski identitet nego također osiguravaju opstojnost na političkoj pozornici. Time ujedno višestruko profitiraju na "agendi" navodnog (hrvatskog) antisemitizma i izmišljenog antisrbizma, koje bi se (po analogiji s raznim "fobijama") moglo *prevesti* kao *judofobija* i *srbofobija*.

Upravo navedeni "janusoidni pojam", koji se nimalo slučajno očituje kao temelj "kampanje lažnoga antifazišizma", kako Jović precizno naziva taj protuhrvatski fenomen, ima nekoliko funkcija. Jović dobro opisuje četiri, a u zaključku još preciznije ističe, orwelovski rečeno, *krajnju zlovisao toga zlohvata*: "Hrvati bi vječno morali živjeti pod hipotekom ustaštva koju nikako i nikada ne mogu otplatiti...!", a to već ulazi u područje 'duhovnosti', jer pokazuje demonsku zlobu i dijaboličnu mržnju, što je područje specijalizirano za egzorciste!

Kako lukavo sotona djeluje može se (premda autor tu namjeru nema ni u primisli!) zaključiti i iz svjetskog bestslera američko-židovskog povjestničara Normana G. Finkelsteina "Industrija holokausta. Razmišljanja o izrabljivanju židovske patnje". Autor polazi od temeljne tvrdnje da židovski establishment zlorabi sjećanje na holokaust ter glavne protagoniste zloporabe naziva *industrijom holokausta* koju optužuje za laž i pohlepu. Pozivajući se na bogatstvo nekorištenih izvora Finkelstein razodkriva "dvostruku iznudu europskih zemalja kao i židovskih tražitelja, ter hrabro zaključuje da je *industrija holokausta* otvoreno prerasla u iznuđivačku mafiju", istaknuto je na omotu knjige. Analogno tome, s obzirom na činjenicu kako dugo traje *pupomanijsko krausorgijanje*, nevjerojatno je i čudno da se još nisu sjetili "Jasenovac" i službeno proglasiti – "ustaškim srbokaustom"!

ANĐELKO KAĆUNKO

Hrvatski tjednik, 20.4.2023.

[20230501__Kocan_Mijovic_Stijepo_KOMENTAR.docm](#)

2023-05-01

KOČANOV KOMENTAR

Dragi Stijepo, (piše Josip Pečarić)

Zahvaljujem Ti na tvom komentaru mog teksta u povodu smrti dragog prijatelja Toma Držića kada sam dao i posljednje otvoreno pismo koje je i on supotpisao, a koje smo biskup Košić, akademik Aralica, general Tolj i ja poslali trojici predsjednika:

Dragi Joško,

Ama komu to Ti i svi s Tobom potpisani pišete pismo patnje i razuma da se zaustavi slavljenje četničkoga morbidnog fašističkog klanja u Srbu kao nekakav „antifašizam“. Naravno da su u doslovnom etničkom čišćenju od Hrvata u tomu kraju oko Srba, u Boričevcu i drugdje (Gata!), sudjelovali i talijanski fašisti i da je sve u Hrvatskoj izokrenuto naopako, a to osobito. Fašizam se proglašava antifašizmom, istina laži, u svemu i svugdje pa i tu! Zaboravili ste da su jednoga od napomenutih svećenika, samo stoga jer je bio Hrvat i katolik, živa oderali i pekli na ražnju. Komu dakle pišete? Suradnicima bestijalnih zločinaca?

*Onima koje jezikoslovac, u jadu nam gospodin Milorad Pupovac, deklarirani „Jugosloven“, eo ipso Vekikosrbin, svjetski prvak u laganju, podvalama, objedama, izmišljanjima, podmetanjima, u proizvodnji ustaša ... domišljatiji, spretniji, pokvareniji, lukaviji i beskrupulozniji od svih hrvatskih političara zajedno, čitav „hrvatski državni vrh“ vôda i u Jasenovac i u Srb i drugamo kao što cirkuski klaun vodi na uzici cirkuske dresirane pse. Hrvatsku čine političkim cirkusom. On je stvarni vladar Hrvatske, premda, prema riječima Nenada Vlahovića, nema **među Srbima u Hrvatskoj više od osam i pol postotaka podrške**. Koja ludnica! Koja „čvrsta“ hrvatska vlast, osim kada je zbog izdvojena incidenta paranoično od hrvatskog naroda odvojen željeznom ogradom i Sabor i Vlada. Je li tako i u Sjevernoj Koreji?*

Pupovac ga je, kaže Vlahović, gotovo istovremeno na četiri hrvatska suda tužio zbog nečega što neoprezni Nenad nije mogao i dokumentima dokazati, pa je na svakom sudu (navodno u Splitu, Rijeci, Osijeku i Zagrebu, odluka bila ista: 25 tisuća kuna kazne. Doveden je na prosjački štap! To znači da Pupovac vlada i hrvatskim sudstvom, (za školstvo se već zna, posvuda raspoređuje svoje), makar u onoj mjeri koliko mu je potrebno.

*Pišete to pismo istine jadnim izdajicama, Matoševim ciganima („zakaj naši lûdi jesu cigani/ čkomi Bara em smo frigani“), pišete političkim pijunima pod rukom „svjetskih moćnika“ koje, na Pupovčev hinbeni i prevarantski, ali uvijek učinkovit način lažima i podvalama usmjeravaju četnička/srbsko-pravoslavna središta u Čikagu, u New Yorku, u Londonu, u Parizu i u Bruxellesu. Njihov je interes isti kao i onaj iz Beča i iz sporazuma o zajedničkom jeziku iz 1850.: objediniti region/regiju na kasniji nacistički, na Hitlerov način: „ein Volk, ein Staat, eine Sprache“ (Jedan narod, jedna država, jedan jezik). **Nova Eunija i Srbija u joj!** To stoji iza upravo dogođenih dolaska srbijanskih opakih i loše maskiranih šovinističkih namjera u Zagreb. Hrvatski politički jad i bijeda uvjeravaju i sebe i nas da su netko i nešto, a samo su to što vam upravo govorim da jesu: jadni pijuni! Uostalom, goli osobni interesi, jedino to njima vlada. („Pola meni, pola tebi, pola Bagi!“)*

Moglo bi se izdvojiti možda Zorana Milanovića; on je jedini imao svijesti i savjesti i osobnog morala te ljudskog poštenja poći u Maribor i postaviti skroman vijenac nad „najveće stratište Hrvata“: prema komunističkim izvorima, znatno više od pola milijuna NAKON završetka rata i bez suđenja pobijenih domobrana i civila! E da bi se time veliki

vođa i učitelj dodvorio „Jugoslovenima“, amnestiranim četnicima, kako je to i danas, te sjeo usred Beograda pa zavladao i Srbima, makar je on bio uvjeren u to! Sve do 1973.

Jasenovac i njegovih 725 dokazanih žrtava (što je i toliko – već strašan zločin!), čak i kada je tisuću puta napuhan i uvećan „mačji je kašalj“ prema Mariboru, „najvećem stratištu Hrvata“. (To je ujedno i naslov knjige Romana Leljaka.)

NAPOMENA - dragutin: hvala za hvaljenje ime „Leljak“ ali ovdje ga nigdje nema pa nema ga...

http://safaric-safaric.si/katas_slo/20_mb/katas_20_Maribor.htm

http://safaric-safaric.si/katas_slo/30_ce/katas_30_Celje.htm

Maribor se već prbližno cijelo stoljeće prešućuje, skupa s više od tisuću antifašističkih, tada doslovno staljinističkih hudih i još gorih jama/fojbi, u koje su čak i mlade djevojke bacane žive, da dolje umru u mukama mraka i beznađa, po Sloveniji, po Hrvatskoj i drugdje. Istovremeno Jasenovac se udara u neopisive talambase. Svake se godine tamo okupljaju e da bi nešto ušičarili manjinski manipulant i sličan nemoralni sitnež uz „hrvatski državni vrh“, također manipulantski sitnež. Broz, u usporedbi s njima, ma koliko da je, prema zapovjednoj odgovornosti, među deset najvećih masovnih ubojica u novijoj ljudskoj povijesti, bio je neusporedivo inteligentniji; nikada nije kročio u Jasenovac! Lukavi Zagorec.

Dragi Joško,

Ti znaš, jer sam Ti to već rekao, da načelno ne supodpisujem nikakva pisma nikomu, kao što odavno već ne sudjelujem u zajedničkim književnim večerima i sličnom. (Konavoski čempres, uz koji Ti ovo pišem, sličan je slavonskom jablanu; „samac usred svemira“, kako kaže Rabby.) To ne znači da me vaše pismo moralno i domoljubno ne obvezuje i da prema vama, njegovim podpisnicima, mogu ostati ravnodušan. Evo, ne mogu!

Šaljite vi to pismo na te tri predsjedničke adrese (Države, Sabora i Vlade), da ostane zapisano da ste to uradili, ali to je isto što i hvatati vjetar u rešeto ili sijati sol da iz nje nešto iznikne; nema koristi!

Svjetujem, ako smijem, da pismo prevedete na engleski, jer to je suvremeni latinski, i da ga pošaljete svim svjetskim državicima, uključivo i Ukrajincu, i Rusu, i Kinezu i Japancu i Amerikancu ... Morate imati materijalnu i organizacijsku podlogu, a ne tek ovako, dobronamjerno, ali emotivno i amaterski (!?).

Ni od toga neće biti nikakve vidljive koristi, ali bi moglo biti **početak nove bitke za obstanak naroda i za istinu o našoj najnovijoj povijesti.**

A od velikosrpskog petokolonaškog smutljivca moglo bi se nešto i naučiti: kako se boriti sa svoj narod!

Premda, taj sve radi pogrešno: opako pa opasno. Stvara mržnju, namjerno, izaziva, a tobože „gradi mostove“ lažno i pokvarenjački. „Etnobiznismen“! Štetan je i Srbima i Hrvatima. On je najgore što se i nama i njima moglo dogoditi. Nove smutnje! Elementarno Zlo s maskom Dobra! Temeljno je kako to novo, **mirnodobno porobljavanje Republike Hrvatske** ukloniti iz važeće politike?!

Rane treba najprije očistiti od zagađenosti pa tek pošto zacijele, na zdravim osnovama istine i neoborivih činjenica uzpostavljati međususjedske odnose. Ovo što se radi i ovako kako radi, iz pogleda polu-obaviještene Europe, kojoj se nudi najgora i najopasnija laž, ona u kojoj je 90 posto istina, novi je put u pakao. Sa smutljivcem koji napadački rovare, a s vladom sitnih šicardžija koja ni samom sobom ne vlada, taj put u pakao je već započeo!

Može li ga se možda uputiti Dobru? Teško. No, ne smije se odustati.

Konavle, 1. Svibnja

Stijepo Mijović Kočan

[20230502__Cro-drustvena_MREZA_pricam_ti_pricu_BADAVA.docm](#)

2023-05-02

Odgovor(i) Vlade RH

Mile Boban <mileboban748@gmail.com>

<https://otporas.com/kolega-bozo-tocno-velis-jer-hrvati-su-pametni-ljudi-to-kaze-hrvat-tomislav-dragun-hrvatu-bozi-simunovicu/>

(xxx)

On Tue, May 2, 2023 at 5:56 AM Bozo Simunovic <simunovic.bozo@gmail.com> wrote:
Znamo mi njihove adrese stanovanja, dakle, od Vanje Spiljaka, Budimira Loncara, Sase Perkovica, Davora Bozinovica, Ranka Ostojica, Mate Granica, Franje Lukovica, Franje Gregurica, Ive Josipovica, Nikice Valentica, Ante Vlahovica, Emila Tedeschia, Stipe Mesica, Andreja Plenkovica, ...
Samo sto su njihove adrese stanovanja rastrkane sa medjusobnim udaljenostima od po nekoliko kilometara, pa do cak nekoliko stotina kilometara!

Medjutim, adresa centralne zgrade HRT-a je jedinstvena na jednom mjestu na Prisavlju u Zagrebu. I to je narodna Hrvatska Radio-Televizija sa difuzijskim programom koji odasiljanjem obuhvaca nekoliko milijuna gledatelja i slusatelja.

A nas cilj je da se obratimo javno NARODU (naHIPNOTIZIRANIM masovnim zrtvama), a ne silovateljima politicarima, masonima i KOS-UDBA-sima-mafijasima iz "duboke drzave"!

Capisci, fratello?

(xxx)

On Tue, 2 May 2023 at 12:25 Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com> wrote:
Fratelo Božo, čak i kad bi se okupio taj tvoj idealni broj ljudi - 200 tisuća (a teško da bi i samo 200!) - to bi bilo UZALUDno "krećenje", jer HRT je obična šahovska ploča po kojoj FIGURE ne pomiču same sebe! Dakle, prosvjed bi trebalo održati pred sjedištem NEVIDLJIVIH IGRAČA, koje nikome nije poznato...!
Eto... eto gdje smo...!

(xxx)

uto, 2. svi 2023. u 09:38 Mile Boban <mileboban748@gmail.com> napisao je:

Za vrijeme prvog rata prva hrvatske države sa tri (3) inicijala NDH 1941 - 1945 se je išlo u Jasenovac raditi i zato je Jasenovac dobio ime "SABIRNI RADNI LOGOR JASENOVAC".
Danas, osamdeset godina kasnije u Jasenovac ljudi idu da pišu **ISTINU** o Jasenovcu. Jedna od tih istina je i sadržaj priloženog linka, s naslovom:

FELJTON O JASENOVCU, piše Igor Vukić

<https://otporas.com/moj-feljton-o-jasenovcu-pise-igor-vukic/>

PoZDrav svima.

Mile.

(xxx)

On Tue, May 2, 2023 at 12:13 AM Bozo Simunovic <simunovic.bozo@gmail.com> wrote:

UDBA - to je nasa prokleta sudba!

Zato;

“**OKUPIRAJMO HRT!**” - kroz mirni prosvjed cca. 200 000 hrabrih i postenih hrvatskih gradjana na Prisavlju u Zagrebu, te tako zatrazimo od glavnih urednika HRT-a da puste u prime-time u eter nekorumpirane znanstvenike i intelektualce da govore stvarnu ISTINU narodu - da se milijunski narod prosvijetli i pocne shvacati da svijet nije onakav kako su godinama i desetljecima HIPNOTIZIRANE mase ljudi prisiljene na vjerovanje (sa nametnutim LAZIMA) u tu zlu (sotonsku) DISTOPIJU. Sve ostalo je “pucanje u prazno”.

Mi se moramo najprije obratiti hrvatskom narodu - milijunima ljudi, a onda ce sve poceti ici pozitivnim procesom “budjenja” i aktivnog OTPORA toj ZVIJERI 666.

SMRT MASONERIJI I MI6-BIA-KOS-UDB-i - SLOBODA NARODU!

ZA DOM UVIJEK SPREMNI!

Bog i Hrvati! HR

(xxx)

On Tue, 2 May 2023 at 06:56 Lili Bencik <lili@hrvatskepraviceblog.com> wrote:

Poštovani svi, da zaključim ovu temu:

Kao što sam u privitku **napisala**, nitko se ni ne sjeća mnogih zakona i odluka, pa i sami vladajući u Hrvatskoj ne poštuju Ustav RH, ni Zakone, a Sabor čak ni svoje odluke i Deklaracije koje donosi!. One ostaju mrtvo slovo na papiru, a na njih se pozivaju samo kad im to odgovara. Hrvatsko pravosuđe funkcionira po onoj Titovoj uzrečici da se ne treba držati zakona kao pijan plota.

A kako je u Hrvatskoj Pravosuđe još uvijek jugoslavensko, ne vlada hrvatska pravna država.! Međutim kao legalisti moramo se obratiti tom i takvom Pravosuđu, jer najprije se mora ustvrditi da ono nije riješilo naš problem i tek onda se može ići na više instance u EU.

Europskim sudom za ljudska prava (ECHR)! ECHR nije sud EU-a, već je osnovan u okviru Vijeća Europe na temelju Europske konvencije o ljudskim pravima da bi se osiguralo poštivanje prava i sloboda koje se jamče tom konvencijom. Međutim, budući da su temeljna prava koja se jamče Europskom konvencijom ujedno i opća načela prava EU-a, sudska praksa Europskog suda za ljudska prava je ujedno i praksa EU.

Tako da ako ne uspijemo u hrvatskom pravosuđu, možemo se obratiti EU sudu za ljudska prava u Strasbourgu. Iz prakse ECHR, Hrvatska gubi većinu sporova.

To je odgovor gđi.Katarini.

A dragom Don Kačunku je odgovor s obzirom na njegov osebujan stil, da se svojim tekstovima obraćam na sve adrese, odnosno javnosti, a kao legalista i državnim institucijama. Niste obratili pozornost na koje sam sve adrese poslala:

Dakle svaka institucija ima službu za građane i posebnu mail adresu na koju se svatko može obratiti.

Hrvatski Sabor ima Službu za građane, gradjani@sabor.hr

Vlada RH i predsjednik Vlade imaju Odjel za građane, gradjani@vlada.hr

Predsjednik RH, ima Ured za građane, gradjani@predsjednik.hr

I tako sve institucije imaju. Iz mog osobnog iskustva najbolje radi Služba za građane Hrvatskog Sabora.

Evo primjera:

Podnijela sam zahtjev za ocjenu ustavnosti Ustavnog Zakona o pravima nacionalnih manjina s obzirom na njegovu diskriminaciju hrvatskog naroda u odnosu na manjine u 2020.godini i Služba je odradila kompletan posao. Čak je dva puta slala požurnicu u Ministarstvo Pravosuđa gdje je moj zahtjev završio u nečijoj ladici, ali kako je istekao zakonski rok za odgovor ja sam trebala ići dalje na EU sud. E tu se potvrdilo ono da je pojedinac ograničen. Nisam našla prevoditelja, ni odvjetnika koji bi to pro bono odradili. Nitko se volonterski nije htio time baviti. Troškovi su veliki, a s obzirom da sam u mirovini, moja inicijativa je završila u ladici nečijeg pisaćeg stola u Ministarstvu

Pravosuđa. E to vam je teorija po kojoj imaš prava, i praksa po kojoj ta prava zbog raznih prepreka, ne možeš ostvariti!

Lp Lili Benčik

(xxx)

From: don **Andelko Kačunko** <crodonangelo@gmail.com>

Date: Mon, May 1, 2023 at 5:41 AM

Subject: Re: Odgovor Vlade RH

To: Slavica Vucko <slavicavucko@yahoo.com>

CC: <lili@hrvatskepraviceblog.com>, Stjepan Asic <asicnet@iinet.net.au>, Zdravko Vampovac <zvampovac@yahoo.com>, Mile Boban <mileboban748@gmail.com>, Blago N <nizicblago@gmail.com>

Ma sestro mila, opet me nisi razumila!

Kažeš:

1) "Jer ovo što radi Vlada RH na čelu sa Plenkovićem već 7 godina postaje nepodnošljivo!"

- Pa ONI su **postavljeni** od tzv. duboke (tj. visoke piramidalne) države da čine štetu... ali barem neki od njih ipak to čine usporeno i samo glume marljivost...!

2) "Jeste li gledali kako su u Lisinskom pljeskali Ani Brnabić, ne znam ni kako je osloviti, je li gospođa ili gospodin?"

- Ništa nisam gledao jer TV ne gledam već pune 42 godine... a takvi pljeskovi su protokol za naivnu publiku, jer u ta skazanja ne vjeruju ni koji u tome sudjeluju!

3) "Žalosno i bijedno do kuda nas je Plenković doveo ulagujući se Pupovcu!?"

- Pola odgovor na to pitanje dobiva se kad se kaže TKO je Plenkovića stavio na "HR-šahovsku ploču" da se "ulaguje" Pupovcu, jer figure na šahovskoj ploči ne odlučuju o svojem položaju nego RUKA koja ih pomiče.

A drugi dio odgovora znademo (ali je užasno neugodan pa ga nitko ne spominje):

na rub DEMOGRAFSKE KATASTROFE hrvatskoga naroda upravo je NAROD doveo SAM SEBE!

Dakle, ja inzistiram na REALIZMU - baš kao što je i politika "umijeće mogućega" (ako je danas u globalnom 'demokratskom totalitarizmu' uopće još išta moguće!) - nasuprot hrvatskoj trostrukoj nepismenosti (vjerskoj, političkoj, medijskoj) i totalnoj političkoj NAINOSTI! A u ljudski i kršćanski realizam spada da je suviše lajati na Mjesec, pjevati gluhome, crtati slijepome... itd. Jer čineći upravo TO, premda u najboljem namjeri, samo se sudjeluje u OBMANI onih koji ništa ne znaju...

Veliki pozdrav i blagoslov!

A.don

(xxx)

pon, 1. svi 2023. u 08:07 Slavica Vucko <slavicavucko@yahoo.com> napisao je:

Pretužan komentar! Srceparajuće! Mogu li ga **Lili** objaviti na svom Fb.?

Pozdrav?

Slavica

[Sent from Yahoo Mail on Android](#)

(xxx)

On pon, svi 1, 2023 at 5:41, Lili Bencik

<lili@hrvatskepraviceblog.com> wrote:

Dragi i poštovani Don i ostali

Naravno da sam svjesna da pojedinac sam ne može protiv sustava, ali koja je alternativa?

Šutnja, mirno promatranje kako nas sistemski uništavaju, kako su nas opljačkali i zadužili naše unuke i praunuke?

Kako nas gaze i ponižavaju jugoslaveni, titoisti, orjunaši lažni antifašisti?

Ne, ja to ne mogu! Neka je moj glas i jedini vapijući, netko će ga čuti!

Netko će ga podijeliti i tako će se stvarati kritična masa ljudi koja takvo stanje neće mirno promatrati

Jer ovo što radi Vlada RH na čelu sa Plenkovićem već 7 godina postaje nepodnošljivo!

Jeste li gledali kako su u Lisinskom pljeskali Ani Brnabić, ne znam ni kako je osloviti, je li gospođa ili gospodin?

Žalosno i bijedno do kuda nas je Plenković doveo ulagujući se Pupovcu!?

Umjesto ratne odštete i javne isprike za agresiju i sve žrtve, Hrvatska će Srbiji pomoći na putu u EU???

Tužne hrvatske majke, zar za to su im sinovi ginuli ?

I to je samo djelić slike moralnog, materijalnog i demografskog propadanja Hrvatske!

Pozdravljam vas sa BOG I HRVATI!

Jer jedino u Bogu je ljubav i spas!

Lp Lili Benčik

(xxx)

ned, 30. tra 2023. u 14:10 Anđelko Kačunko <crodonangelo@gmail.com> napisao je:

Sestro mila... prvo, nije Premijer prava adresa za ta pitanja!

Drugo, Vlada nije osobnost koja je za nešto ODGOVORNA pa zato i NE MOŽE odgovoriti na pitanja...

Treće, tome se uopće ne treba čuditi, jer to je u politici "normalan" oblik odnosa s javnošću!

Četvrto, treba se čuditi politički nepismenim Hrvatima&hrvatićima koji se kontinuirano od stoljeća sedmog uvijek iznova čude što sunce SVAKO JUTRO redovito izlazi na istoku...!!!

Svima pozdrav i blagoslov,

A.don

(xxx)

ned, 30. tra 2023. u 10:17 Lili Bencik <lili@hrvatskepraviceblog.com> napisao je:

Poštovani

Evo na koji način Vlada odgovara i drži nas za budale.

"Premijeru Plenkoviću što je sa žrtvama totalitarnog komunističkog zločinačkog režima 1945-1990? Zar žrtve komunizma nisu bili ljudi, za njih nema pijeteta, nema kazni?"

Iz priloženog teksta vidiš odgovor.

Ali moja slijedeća pitanja će biti puno žešća.

Čekam odgovor iz Brisela.!

Lp Lili

(xxx)

20230507_HDZ_Kocan_Pecaric_Bencik.docm

2023-05-07

KOČANOV KOMENTAR

Dragi Joško,

Naravno da znam kako Ti znaš sve i više i bolje od mene kada je riječ o trenutnim i nažalost već stalnim i sve stalnijim političkim svakidašnjicama. Ja se uključim povremeno i iznerviram se svime time! Onda i ja nešto napišem, no sve što se može i što treba reći već je rečeno. Vlast, via briselski namjesnik, odgovara na to uglavnom ignorancijom, prešućivanjem. Stanovito drugačije ponaša se tek ako njoj to odgovara, dakako!

PREŠUĆIVANJE je jedan od najučinkovitijih i najubojitijih načina borbe protiv onih koji nisu ni sluga ni slugani vlasti, ali žele surađivati, a Ti si legalist, otvoren za svaki mogući dijalog, što oni ne znaju i ne mogu podnijeti pa se ponašaju kao da Tebe nema! To je i vlastima i Tebi i svima nama, osobito hrvatskoj državi štetno. No, vlast je zarazna bolest, praktično neizlječiva.

Mnogi Ti se dive, uključujući i mene. Svake hvale vrijedna je Tvoja borba za istinu i za hrvatske nacionalne interese. Dali su Ti etiketu „nacionalist“, s negativnim predznakom, ali Ti nisi taj njihov „nacionalist“, osobito ne šovinst. Zapad je dvoličan. Njegov nacionalizam je svetinja i zovu ga domoljublje, a naše domoljublje krste kao nacionalizam u smislu šovinističnosti. Tvoje veze i slave diljem svijeta dokazuju suprotno tomu, svjetski si čovjek, a sputavaju te. Stoga Zagreb za njih u današnjici nije jedan od svjetskih matematičkih središta, a jest, Tebi zahvaljujući. Pametna vlast bi to znala izkoristiti, namjesnička šteti i Tebi i sebi. No, Ti si tu i svako malo im to pokazuješ. Doista, to nije demokratska vlast, nego diktatorska, osim deklarativno i na nebitnim stvarima. Mjestne su prilike kako gdje, od obćine do obćine i od županije do županije, uglavnom nešto povoljnije, ali – riba smrdi od glave. Eu namjesnik je oktroirana, znači NAMETNUTA vlast.

Kada se uspjelo maknuti Hrvate s vlasti u Hrvatskoj (Karamarko), ukloniti iz Hrvatske svaku hrvatsku samostalnost i samobitnost, uz pomoć kriptokomunističke neodgovorne, sebeljubive i nažalost štetne osobe, koja je htjela nešto više ušičariti za sebe. „Potencijalni sukob interesa” (zamisli: „potencijalni”, reče s važna mjesta kojem nije bila dorasla ta prokleta prodana duša, znači mogući „sukob interesa”, onda je sve moguće ako gazda Bruxelles (uz nemalu ulogu velikosrbske, od 1918. dugotrajne i učinkovite „diplomacije”), nađe za to nekoga komu nije nikakav problem izdati nacionalne interese jer ih i nema, nego ima samo svoje interese. To je tipično za hrvatske vlasti, od Zvonimira naovamo, s pojedinim proplamsajima koji kratko svijetle i nasilno se gase.

Namjesnik je brzo obavio postavljeni mu zadatak, odklonio sve dvojbe te uz pomoć sitnih partijskih i osobnih interesa stranke pretežno novokomponiranih kripto-komunističkih uhljeba, riješio se gotovo svake mogućnosti uistinu demokratske vlasti. Možda će netko ipak poimenično popisati sve one šuplje glave i izdajničke ruke koje su se u Saboru digle protiv samih sebe: zabranjujući/kažnjavajući obstanak države izkazan rečenicom ZA DOM SPREMNI i, slijedeći volju namjesnika, podkopale su sam državni temelj i otvorile – te izdajničke hadezeovske i druge kreature – put daljoj hrvatskoj ovisnosti o tuđoj volji i podčinile je velikosrbskom hegemonizmu. Dvolični hegemoni, sjedeći na dva stolca samo jednom stražnjicom, odmah nakon toga pohitali su iz Beograda u Zagreb, s „predsjednicom vlade” (???) čudnom nekom homoidnom pojavom na čelu kolone – ušičariti i potvrditi svoj dragocjeni dobitak!

I Rusi i Bruxelles guraju Srbiju u EU, svatko iz svojih interesa, a Srbija uživa „pristupne fondove” i drži fige u džepu Zapadu, gdje je peta kolona koja radi za Rusiju. Zapad je dovoljno naivan, toliko da ne razabire svoju maštu od naše stvarnosti! Ali, bitno je to da se time Srbiji otvara neometano navaljivanje na Jadran! To velikosrbe najviše zanima, stoga će ući u EU, a Hrvatska time sama sebi stavlja uže oko vrata, ne prvi puta!

Prisustvujem i svjedočim jednom od najtragičnijih i najopsanijih trenutaka u povijesti hrvatske države. Ne manje i hrvatskog naroda. Namjesnik nas je uvalio u svoj osobni izmaštani probitak i izporučio nas – i državu i narod – srbskom posezanju za hrvatskim teritorijima i akvatorijima. Ne kriju oni to!

No, vratimo se Tebi! Ti si u svijetu poznati matematičar, ali doma dakle prešućen, i kao matematičar i kao društveni i politički djelatnik golemog značaja, usuprot tomu prešućivanju. „Mišad grize („parlamentarne strančice/stranputice”), ali po tlih gmiže/ sam sur oro pod nebo se diže”. Ti iz toga svojega orlovskog pogleda vidiš sve jasno i razgovijetno, jednako tako to i kažeš. Uztraj!

Ima ih nekoliko uz Tebe koji imaju svijesti i savjesti i hrabrosti, netko od njih mi je posebno drag i blizak i na drugi način, ali ovoga ću puta iztaknuti Lili Benčik, hrvatsku Majku Courage. Bistra uma, britka pera, nepogrešiva instikta, oboružana neoborivim činjenicama, kao feljtonističko i komentatorsko pero bitno obilježava ove naše dane i desetljeća, a moguće i ovo stoljeće. Što radi naša dijaspora, zašto ne prevode i ne stavljaju pod nos svojim državicima njezine tekstove!?

Šteta što svojedobno nisam znao za nju. Da jesam, možda bih ipak bio našao pravu osobu da povede Pokret za Domovinu i da se on ne izrodi u neku strančicu; to nije to što Hrvatsku može spasiti od daljega gubljenja bilo kakva suvereniteta.

Tomu gubljenju samostalnosti i samobitnosti bitno je pridonio i najpoznatiji ustaša u Hrvatskoj, njezin trenutni gospodar i njegovo „suho zlato”, kako on zove namjesnika. Ustaša je, prema određenju, ustanik protiv tiranije i nepravde, a Pupovac je ustao protiv gubljenja nametnute komunističke/staljinističke konstitutivnosti srbske nacionalne manjine u Hrvatskoj. To je on smatrao nepravdom s gledišta „Jugoslavena”, kako je on sam sebe tada zvao. On je to shvatio kao nepravdu, jer time nestaje Jugoslavija, dotadašnja najveća moguća Velika Srbija, kako je, kažu mi, to negdje istinito napisala i inače hvale vrijedna Tanja Torbarina.

Pupovac znači jest ustaša protiv nestanka Jugoslavije/Velike Srbije, ali izokrenuti ustaša, okupatorski ustaša. Ni jedan hrvatski ustaša, odlučan ZA DOM SVOJ SAČUVATI SPREMAN, okupatorske namjere nikada nije imao. Samo one taj svoj dom obraniti od silnika, od hegemonu, od okupatora. Čini se da je takav bio i Kojo Oborina, najpoznatiji srbski ustaša prije ovoga današnjeg.

Dakle, svi ustaše, i hrvatski i srbski, ustajali su PROTIV TIRANIJE, jedino Pupovac i krajiški pobunjenici ustaše (su) ZA TIRANIJU srbske nacionalne manjine nad hrvatskom većinom u Hrvatskoj. No, ne radi se o čitavoj srbskoj nacionalnoj manjini, nego tek o oko osam posto velikosrba u Hrvatskoj; oni su danas njezini gospodari, a to im je omogućilo namjesničko „suho zlato“ uz aplauze i Beograda i Bruxellesa.

Za razliku od Koja Oborine, očito poštenoga srbskog ustaše, ustaše srbske manjine u Hrvatskoj bili su „etnički čistači“, uz obvezne optužbe da su njih Hrvati „etnički čistili“; to je uobičajeni i stalni način njihova ponašanja. Ubijali su svakoga Hrvata kojega bi se dočepali uz kakvu god prigodnu obtužbu, palili kuće, protjerivali ... Sjetimo se Kijeva, hrvatskoga sela blizu Knina! Tu je bio početak, ne i svršetak zlodjela dijela te manjine nad hrvatskom većinom u Hrvatskoj, zaštićene „Jugoslavenskom narodnom armijom“. Raketirali su Zagreb, hrvatski glavni grad, pokušali ubiti hrvatskog predsjednika projektilom na Banske dvore, ubijali nevine civile ... slično kao i 45. kada su tobože „ubijali ustaše“, prema ustaljenoj jednačini: „Hrvat = ustaša = zločinac“. Zato velikosrbi kažu da oni nisu „ubijali Hrvate“, da oslobode/(č)etnički očiste za sebe Hrvatsku od Hrvata, nego da su ubijali „ustaše“. Prema izmaštanoj formuli („Hrvat jednako zločinac“), svi Hrvati su ustaše, valja ih sve pobiti bez ustručavanja! Onda ni more ne bi bilo ni hrvatsko ni Jadranko nego srbsko; to velikosrbi žude i otvoreno najavljuju u skoroj budućnosti!

Pritom se služe vrlo jednostavnom metodom: sve svoje zločine, sva svoja izopačenja, sve svoje morbidnosti – sve to utrapiti Hrvatima. Jasenovac je postao kontejner velikosrbskoga zločiniteljskog smeća u kojemu je, najizglednije, ipak najviše hrvatskih kosti!? Ne ni srbskih ni židovskih. Srbskih je manje, (jer je Hrvata komunista, koje su ustaše ubijali, bilo više!), a židovskih još manje (Židovi su vodili radionice u logoru Jasenovac, tu su bili i zaštićeni i povlašteni!). Njih su ustaše, skupa sa srbskim nedićevcima, suradnicima nacista, preko Zemuna transportirali u Treći Reich. To je najveći ne samo ustaški nego i nedićevski, znači i srbski zločin, u tim izporučivanjima Židova nacistima. No, samo Hrvate se optužuje, drugi imaju vlastito rukovodstvo i nemaju između sebe toliko „Juda“, koliko ih Hrvati imaju.

Lako je uočiti da je pripadnik sorte neiskrenih ustaša i Pupovac. Hrvatske ustaše njihov je poglavnik podčinio nacistima te time i sebe osudio na osudu, a Pupovac sebe svrstava na stranu yu-veliko-serbo okupacije Hrvatske, na stranu njihovih zločina, čak doslovno zagovara srbske zločince, nastojeći im naći hrvatsku protutežu, kao da nije riječ o napadu i obrani, o (velokosrbskom) zločincu i (hrvatskoj) žrtvi, nego sve radi kao nekakvo natjecanje o krivici i pravdi. Taj srbski ustaša je, znači, neo-jugoslavenski usmjeren, pod drugim imenom i načinom, a to je također osuđeno i na osudu i na kratkotrajnost.

Dragi Joško,

Ja sam u biti apolitična osoba. Ne pripadan ni jednoj ideologiji. Ni stranci. Neki Srbi su mi dragi prijatelji. (Za jednu kolegicu, Srbkinju, profesoricu, teško oboljelu, molio sam to Pupovčevo srbsko vijeće, što li je već, da joj pomogne u nevolji, oni su to mogli, ali → triput su se oglušili o moju pisanu, vjerujem i arhiviranu molbu!). I Savka mi je nudila da osnujemo stranku, tada još bez naziva, prije nje i Tuđman... Nemam poriva za vladanjem, hvala Bogu, poštedito me te ovisnosti. Uostalom, s kime bi se sve morao družiti da sam negdje u vlasti? Na žalost, većina Hrvata je slična meni; ne oni drugima u vlastitoj zemlji, nego tu drugi njima vladaju. Ja sam barem pokušao da ne bude tako.

Sjećam se detalja s Tuđmanom, kojega smo netom prije toga mojega razgovora s njim bili primili u Društvo književnika, do čega je puno držao, a ja sam bio samo jedan od članova Upravnog odbora. Slučajno je prvo mene susreo. Tada je još zamišljao zajedničku državu, ali s pravednijom razdiobom materijalnih dobara jer je Hrvatska Beogradu stalno izporučivala golem novac (to znam pouzdano i iz prve ruke!). Ukoliko Srbi to ne prihvate, izlazak iz Jugoslavije! U kratkom tekstu koji mi je dao pročitati, zadnja rečenica je, prema sjećanju, bila: „Srbi će u vlasti participirati u skladu s postotkom stanovništva.“ A, što je ovo danas? Velokosrbski yugo-šovinist pa podpredsjednik hrvatske vlade u stranci koja nema nikakve veze s onom koju je osnovao Franjo Tuđman, zovući i mene k sebi. Nije to više ta stranka. Svi to vidimo i svi to znamo.

Uz to budi rečeno: antihrvatski, a to su svi današnji glavni mediji u Hrvatskoj, nastoje što više ocrniti i namjesnika i Ha De-Ze, ne da se toga namjesnika makne s čela Ha-de-zea, nego da, uništavajući takvu, prema njima „stranku lupeža", unište hrvatsku državu; to je i više nego očito.)

Nemam želje za vladanjem, ali imam nepopravljivu manu „popravljanja svijeta" i uvjeren sam da sam strateški vrlo osviještena osoba. Nisam imao s kime pokrenuti Pokret za Domovinu, koji na jasnim strateškim osnovama ja nisam ni mogao ni htio povesti, tražeći nekoga da ga povede. Pogrešno! Toga se ne traži, taj se mora roditi!

Književnik sam. To mi je i zvanje i zanimanje i poslanje. Nisam, kao što neki kolege to mogu biti, ravnodušan prema sudbini naroda kojemu rođenjem pripadam ma koliko da mnogošto i najviše prigovaram upravo tomu narodu. Prešućuju moju književnost, namjerno dakako, jer samostalan i inokosan, nisam koristan ni po volji ni vlastima ni mainstream medijima. Nitko izvan uskoga kruga struke, znalaca i znanaca, ne zna ni kako su naslovljeni moji romani, pjesme, basne, satire, putopisi, pripovijetke, ogledi ... Kada ništa o tomu nije zapisano, onda i ne postoji. (Ti si o meni objavio knjigu naslovljenu mojim imenom i prezimenom u naslovu: zahvalan sam TI!) Još sam živ i stvaram, a već sam mrtav i zaboravljen. No, tješim se; napisano i objavljeno ipak ostaje.

Lani sam objavio knjigu promišljanja BOŽE MOJ. U Hrvatskoj je prešućena kao i sve druge moje knjige, ali u Herceg-Bosni je dobila nagradu „A. B. Šimić". Samo prvih pet kratkih zapisa je u punom suglasju su kršćanskom moralkom, a ostali su osobna promišljanja; nisu ni oni u neskladu s tim, ali na posve svoj način. Ima ih ukupno 90. Svaki je cjelina za sebe i svaki se može (i treba) čitati bez ikakve veze s ostalima. Nekoga će zanimati promišljanje o Bogu, o svemiru, o vremenu, o prostoru, o gibanju ... te mudroslovne/filozofske teme, ali većina ih je ipak iz naše suvremene zbilje.

Bilo bi drago i bio bih Ti zahvalan da netko od onih kojima se obraćaš, ako im prosljediš moju e-knjigu, nešto od toga pročita. Recenzirali su je (i recenzije su u knjizi!) Miraš Martinović, naš crnogorski prijatelj, i Damir Pešorda, kojega čitatelji Hrvatskog tjednika znaju kao kolumnista.

Zagreb, svibanj 2023.
Stijepo

[20230514-FB_HDZ-Plenkovic-Pupovac_javnost.docm](#)

2023-05-14- FB

Pupovac: Bili ste prijetnja Hrvatskoj i Europi kao što ste i danas

#pupovac

teleskop.hr

**Pupovac na Petrovoj gori napao
Sačića: Mi nismo prijetnja Hrvatsko...**

MARŠ NA DRINU I PREKO

Kad nisi pobjedio kad nisi neki istaknuti lider a pohvale ti stižu iz dijaspore od protjeranih nećaka dičnih ustanika. Kad dobiješ poruku od ljudi koji čitaju tekstove koje napišeš kad ti kažu da si u pravu. Oni, ugnjetavani protjerani oni koji u srcu nose Hrvatsku daleko od nje radeć.

‘Često dolazim u Hrvatsku iz Kutjeva sam bravo gospođo. Vaši tekstovi promjenit će javno mnjenje.’, napisao mi je jučer Mato Antunović čovjek koji već 40 godina ne živi u Hrvatskoj dajući mi odobrenje da svaku njegovu napisanu koristim kao uvod, okosnicu teksta.

‘Nisam u školi čitao lekturu: ali ovo što napišete čitam.’, izjavio je Vlatko Baranašić koji se također nikog ne boji!

Bez urednika, bez cenzora, bez lektora, s ponekim krivo napisanim slovom poštovani čitatelji idem dalje: u svakom naletu istina će bit još žešća, još okrutnija jer takva je.

Moja ste plaća VI komentatori, djelatnici. Hvala Vam!

On mora bit negdje: ne dao Bog da je kod kuće. Dok hrvati oplakuju svoje žrtve koje su pobili poklali partizani fašisti u odjelima antifašista, ideolozi stratezi, premijer Andrej Plenković na jednoj strani, plače kuka krelji o nekim teroristima koji ga žele likvidirat, a on, koalicijski partner pomoćnik braće četnika lažov indirektni ubojica dr Šretera, ide na Petrovu goru klanjat se nekakvom proboju ubojica pod petokrakama izjavljujući ‘Vi ste sramota hrvatske u Europi, u hrvatskoj’!

Marš na Drinu lažove, može i preko što bi bilo najbolje!

Čudno je da se nitko nije poigravao sigurnošću premijera do dana obilježavanja žrtve Bleiburga partizansko orjunaškog pokolja hrvatske inteligencije pokolja generacije ustanika koji su željeli samo jedno: DOMOVINU DOM! Takvih je poigravanja sigurnošću izdajničkog globaliste i njegovih satelitića prema izvješćima Soe bilo i prije: 2015., Sooa je u svom izvješću zaključila kako je porasao četnički nalet u Hrvatskoj. Tada je globalist Plenković još bio u zagrljaju Junkera koji mu je na stražnjicu stavljao svoju njegovanu ručicu da mu slučajno dlaka komarca ne upadne u anus. Bravo Junker, štitio si nam Plenkovićevu stražnjicu, hvala ti!

Tko ugrožava sigurnost velikog vođe?

SRBI KOS UDBA ČETNICI ORJUNA poštovani čitatelji, isti oni koje je isti taj premijer štitio na dan Bezukova ubojstva sa prozora ili krova srpske ambasade, isti oni čije je snajperiste postavljao na prozore u okolici zgrade HDZA u listopadu prošle godine u vrijeme prosvjeda koji je organizirao Andrija Klarić. Da, Plenkoviću postavio si srbe snajperiste na prozore, imaju fotografije njihove koje ću objaviti kad dođe vrijeme. Sad ne!

No, to je istina! Na sreću Hrvatske, koja vapi da odeš zajedno s Pupovcem koji ni u vrijeme kad se klanjamo pobijenim generacijama ne jednoj govori kako su svi oni koji oplakuju žrtvu mladost ubijenu SRAMOTA, PRJETNJA!

Pupovac lažove: na dan kad je ubijen hrvatski sin Danijel Bezuk cerendao si se pokvareno šetajući cvjetnim trgom ispred terorističkog udruženja SPCA slušajući osluškujuć bilo Zagreba koje ti ni tada, kao ni jučer nije bilo po volji!

Organiziraš kojekakve militantne skupine svojim odlascima u Beograd koje se kaktiga prijete velikom Plenkoviću: to je ISTINA POŠTOVANI ČITATELJI i u Domovinskom ratu organizirao si kojekakve svinjarije, organizirao si i likvidaciju dr Šretera: to je laž? Ne nije!

Tko je ubio Pukanića? SRBI! Tko je ubio onog bankara Dedića? Kvislinzi pod vodstvom Zemunskog klana poštovani čitatelji!

Pupovac je uništio Tesla banku: odgovarao je gdje? Na Petrovoj gori ili cvileć kraj Dunava u Vukovaru svojim performansima skrnaveć svetu žrtvu pobijenih ranjenika i civila pod vodstvom jugo_armije pijanih drogiranih četnika.

Istina je koju se nitko ne usudi objaviti: zašto? Tko se boji uciviljenog Andreja koji se uz veliko osiguranje pompozno pokazuje na Mirogoju znajući dobro gdje mu je koalicijski partner koji pljuje po Hrvatskoj to pljuvanje Hrvatska mu plaća udovoljavajući svim njegovim zahtjevima!

Danas, na rođendan prvog Hrvatskog predsjednika svi do jednog moramo se u svojoj svijesti obračunati sa lažima: Pupovčevim Plenkovićevim, Jandrokovićevim koji bez trunke stida jučer izjavljuje: 'O zločinima na Bleiburgu se šutjelo šutjeli su i potomci rodbina stradalih', gospodine Jandroković: ukoliko bi netko spomenuo Bleiburg u ono vrijeme završavao bi kao Mato Antunović i mnogi drugi. Šutilo se i po nastanku neovisne Republike Hrvatske zato jer je Hrvatska bila umrežena kao što je i danas kosovsko_udbaškom mrežom koja je sve aktivnija što je Plenković_Pupovac vlada bliža kraju!

Mladost Hrvatsku uništavali ste stoljećima: ne odgovara vam klima koja ovakav HDZ koji voli srbe, orjuna udbu kos i ostale kvislinške globalističke družbe privodi kraju. Ne odgovara Vam nova klima, Hrvatske u kojoj neće biti mjesta za lažove Juunker_guzičare i ostale manipulatore. Bojite se nove snage koja se rađa nove snage onih, čije potomke niste i ne možete zastrašiti: onih koje ste mučki ubili onih, koji iz dvora anđela govore preko svojih unuka.

Ni nećak Tome dičnog ustanika, ni unuka Tome kaplara NE BOJE SE GOSPODO VAS NI VAŠIH CRVENO_GLOBALISTIČKIH IDEOLOGIJA mi ćemo vam istinu govoriti dični Hrvati: a Vi, koji se pretvarate koji nosite u srcu grande srbiju umjesto Hrvatske, vi, koji dopuštate da četnici pljuju po onima koji odaju počast hrvatskoj mladosti, vi, koji na svojim stražnjicama jedva čekate ruke kojekakvih vagabunda, vi, koji hrvatske sinove nazivate teroristima koje ste dali ubiti zato jer su imali petlje pokazati vam da niste nedodirljivi, vi fino možete MARŠ NA DRINU i preko ukoliko vam ne odgovara Hrvatska koja pripada Hrvatima!

Petar Vulić

OTVORENO PISMO UREDNIŠTVU, UPRAVI I NADZORNOM ODBORU HRT

“Lažovu ne vjeruju ni kad govori istinu.”

– Ciceron

Drugarice i drugovi,

Dame i gospodo,

/Nepotrebno precrtati/

Nakon što sam sinoć (dne, 15. svibnja t.g.) s početkom u 19 sati odgledao vaš Dnevnik na prvom programu tzv. HRT upućujem vam najoštriji PROSVJED, jer vi nemate blage veze s novinarskom strukom i zdravim razumom.

Vi nemate pojma kako se stvaraju vijesti, jer svaki vam je Dnevnik nalik na "Seosku kroniku" naročito kad emitirate blesave izjave stand-up komičara Zorana Milanovića ili pak one izgovorene iz usta "veleumnih intelektualaca" s političkog 'vašara' zvanog Hrvatski državni sabor.

Po nepisanim zakonima struke u svim Vijestima i Dnevnicima tv-postaja na početku idu novosti iz Svijeta.

Pogledajte Vijesti (ili pak Dnevnik!) televizijskih postaja kao što su: BBC World, Euronews, CNN, SkyNews, France 24, Al Jazeera, Al-Arabiya, Al-Hurra, CNBC Europe, Russia Today, teleSUR, TVN24, TVP Info, CNBC, Fox News, DW-TV, Press TV.... etc., pa ćete razumjeti o čemu govorim.

Vaš sinoćnji Dnevnik vjerojatno je emitiran iz beogradskog studija RTS-a (Radiotelevizije Srbije) jer, po svemu sudeći, tzv. HRT je samo jedna od ispostava spomenute tv-kuće.

A zašto Vam ovo govorim!?

Vi ste s pravom u Dnevniku objavili vijest o smrti djevojčice, koja je teško ozlijeđena u nedavnoj pučnjava u beogradskoj školi "Vladislav Ribnikar", a koja je jučer ujutro (nažalost!) preminula u Univerzitetnoj dječjoj klinici u Beogradu.

Ali...

Jučer ujutro je u Zagrebu preminuo ugledni hrvatski biskup i znanstvenik msgr. dr. Valentin Pozaić, o čijoj smrti u središnjem Dnevniku niste prozborili niti jednog jedinoga slova. Također, jučerašnji dan je službeni nadnevak početka Bleiburške tragedije hrvatskoga naroda o čemu vi niste prozboriti niti slovo "a". Stid vas bilo!

Kroz povijest ste imali na stotine neoprostivih gafova, tako npr. vijest o stradanju prvog hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića emitirate tek u 31-oj minuti Dnevnika, a to vam je trebala biti udarna vijest.

A prilikom mnogih obljetnica smrti junaka Domovinskog rata i legendarnih hrvatskih generala Nijaza Baltaka, Ive Jelića, Andrije Matijaša-Pauka, Blage Zadre.... etc. ne prozboriste niti slova.

Samo se vi crvenite, drugarice i drugovi, jer i imate zašto!

Pamtim i Vaš večernji Dnevnik od dne, 17. ožujka A D. 2007. kad ste u 23-oj minuti, iza priloga o zaštiti pasa, emitirali suhoparnu HINA-inu vijest:

"Danas je u Splitu preminuo umirovljeni splitsko-makarski nadbiskup msgr. dr. Frane Franić..."

Blpk. msgr. dr. Franić nije bio bilo tko.

U olovnim vremenima bio je prvi iza zagrebačkog nadbiskupa i hrvatskoga kardinala bl. Alojzija Stepinca.

I točno je, po vama, kako su yugo-komunisti (crveni fašisti) na Blaženikov 47-i rođendan, dne 8. svibnja A.D. 1945. 'oslobodili' hrvatski glavni grad Zagreb. Oslobodili su ga, dakako, ali od Hrvata. Izvolite pročitati dvije knjige Milana Marušića: "Žrtve komunističkih zlodjela na sljemenskim stratištima: Bolnica Brestovac, Gračani, Zagreb, svibanj 1945.", Izdavač: Hrvatsko žrtvoslovno društvo, Zagreb 2001., br. str. 313.

&

"Hrvatska država rođena u krvi", vlastita naklada, Zagreb 2008., br. str: 724.

Spomenute Marušičeve knjige posvećene su bleiburškim žrtvama, pripadnicima HOS-a i NDH, sudionicima Križnih putova, kolonama smrti i stradalnicima Domovinskog rata u vojnim postrojbama HV-a.

Ali tzv. HRT, vodeću hrvatsku Tvornicu laži Istina uopće ne zanima.

Vi ste zbilja slučaj za razmatranje I to psihijatrijsko. Samo što čisto sumnjam da bi psihijatri s vama htjeli imati posla.

Kako vi s profesionalnim novinarstvom niste u 'rodbinskoj' vezi, a živite na grbači hrvatskoga naroda bilo bi dobro da svi redom podnesene neopozive ostavke, a vašu medijsku kuću slobodno možete preimenovati u TV Kumrovec ili pak RTS, jer vi s Hrvatskom nemate nikakve veze. Toliko od mene.

Ne bilježim se s poštovanjem!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić,

hrvatski književnik

Drugarica-gospođu Živana

Drugarica-gospođa Živana Šašlić zločine nakon završetka 2.svjetskog rata benevolentno naziva „popuštanjem kočnica“, a Franjo Habulin da se pobjednik „nije znao nositi sa veličinom pobjede“

Kako je to kukavno, sramotno, jadno, bijedno i ljudski nedostojno!

Ne mogu više negirati komunističke zločine, jer su ih unatoč 70 godina pomnog sakrivanja ipak otkrili i još ih se otkriva u punoj veličini zla. pa se još više ukopavaju i srozavaju kao ljudi, izmišljajući nebulozna opravdanja.¹

Tako Franjo Habulin kaže: „Na kraju rata dogodila se mrlja i bačena je sjena na konačnu pobjedu nad nacifašizmom na ovim prostorima. Pobjednik se u tom momentu nije znao nositi s veličinom pobjede, a osвете su se dogodile usprkos Titovoj zapovijedi da sa zarobljenicima postupe prema Ženevskim konvencijama. U tome se nije uspjelo ni kod nas ni u drugom evropskim državama, ali moram reći da ta sjena ne može zasjeniti pobjedu nad fašizmom“.

Drug Habulin pravi se da ne zna da je komunizam nastavio zločinački slijed fašizma i da to nije bila pobjeda nad fašizmom nego zamjena jednog zla drugim. Za njega su zločini partizana pod vodstvom komunista -mrlja ili sjena, a ne dio komunističke ideologije i način zauzimanja i opstanka na vlasti.

Zamislite „dogodila se mrlja i bačena je sjena“ na 600 dokazanih i evidentiranih grobišta sa 260 000 ubijenih i unakaženih ljudi. To je drugu Habulinu „mrlja i sjena“?

Nije točno da je Tito naredio da se postupa po Ženevskim konvencijama. Tito je osim što je naredio i osobno je nadgledao pokolje u svibnju i lipnju 1945.godine . Vjesnik jedinstvene i narodno oslobodilačke fronte Hrvatske koji je pratio Tita od 19. svibnja do 6. lipnja 1945. godine, potvrđuje dnevnim izvješćima da je bio na tim područjima su u vrijeme masovnih likvidacija.

„Nikad više nećemo dozvoliti da se pojedinci koriste plodovima džinovske borbe naroda. Mi ćemo našu kuću provjetriti tako, da se za uvijek nestane onog smrada, koji ne smije kužiti našu zajedničku kuću — slobodnu, federativnu, Jugoslaviju.“- J. B. Tito, Vjesnik 25. svibnja 1945., br. 30, str. 4

A gospođa-drugarica Živana Šašlić besramno izjavljuje: „Ne samo u Hrvatskoj, nego u cijeloj Jugoslaviji rat je bio toliki krivac da su ljudima, kad su stigli pred Bleiburg, **sve kočnice popustile**. Ono što se tamo događalo, treba gledati u kontekstu cijelog rata, a ne samo izdvojiti Bleiburg i dati zločinačku etiketu partizanskim jedinicama. Moj otac je bio u Prvoj proleterskoj brigadi i ratovao s

¹ <https://www.portalnovosti.com/da-nije-bilo-partizana-ne-bi-bilo-hrvatske>

Kočom Popovićem koji je tada bio najveći intelektualac na ovim prostorima i koji, pored optužbi, sigurno nije naredio da se nekog ubije u Bleiburgu“Ahaha Koča Popović „ najveći intelektualac“ je skupa sa Titom intelektualno razradio planove masovnih likvidacija.

14. svibnja 1945. - ponedjeljak

Tito u Zagrebu predsjedava sastankom Štaba I. Armije JA i Glavnog Štaba Hrvatske. Na sastanku od istaknutijih su bili Peko Dapčević, Koča Popović, Ivan Gošnjak, Vladimir Bakarić i Edvard Kardelj.

Glavne teme sastanka: osnivanje i rad komunističkih koncentracijskih logora za eksterminacije, određivanje pravca kretanja marševa smrti i pronalaženja većeg broja prikrivenih stratišta za masovne likvidacije. U tome se posebno istakao Mijalko Todorović, glavni organizator likvidacija u Zagrebu i okolici.²

I onda naslov teksta „**Da nije bilo partizana ne bi bilo Hrvatske**“.

Izmišljena floskula, jer se partizani nisu borili za samostalnu demokratsku Hrvatsku, nego za komunističku Jugoslaviju, koje više nema.

Nikakva samostalna Hrvatska nije bila opcija!

Uostalom sam Tito ih demantira „Prije će Sava natrag teći nego će Hrvatska biti država“ i još prije toga komentira:“ oni bi u Ujedinjene nacija, pa bi pomalo preuzeli JNA....“

https://www.youtube.com/watch?v=xjI_VeH6YTU

Da nije bilo partizana bilo bi barem milijun Hrvata više!

Kako živimo u kakvoj takvoj demokraciji, ali ipak slobodnijoj od jugoslavenskog jednogumlja, gdje se može pisati bez straha da ćeš završiti u zatvoru zbog verbalnog delikta po famoznom članku 133 Krivičnog zakona SFRJ, prije spomenuta gospođa-drugarica Živana Šašlić koristi tu mogućnost da „dovede u red državne dužnosnike“

Baš je dobra ta demokracija, pa drugarica- gospođa Živana, ovako iz svojega „velikog hrvatskog srca“ moli, da se o NDH ne govori kao o hrvatskom narodu i njegovoj žrtvi, jer to nju vrijeđa!? I gle vele važne persone kako više ne moli, nego naređuje da nikada više ne govore o hrvatskoj žrtvi. “Dosta vrijeđanja. Molim vas da nikada više na spomen o ovoj tragediji govorite o hrvatskoj žrtvi.“ Znači gospođa-drugarica i nehotice priznaje da je Bleiburg tragedija, ali nije hrvatska žrtva? Nešto joj je tu konfuzno, jer ako je tragedija, onda je žrtva, a kako su stradali Hrvati i ne može biti nego hrvatska žrtva!

Znači one koje su partizani ubili nisu žrtve i o njima se ne smije govoriti kao žrtvama!

A brižna malo se izgubila u svim tim pojmovima! Malo joj se zaškurilo prid očima!

Citiram riječi drugarice-gospođe Živane Šašlić:

„Molim predstavnike Vlade RH i Hrvatskoga sabora da u svojim obraćanjima govore o NDH-a, a ne o hrvatskom narodu i njegovim žrtvama.

Zar ih ne brine da ih nitko iz demokratskoga svijeta ne podržava u veličanju žrtava i pogibelji vojnika i simpatizera NDH-a?

Dosta vrijeđanja. Molim vas da nikada više na spomen o ovoj tragediji govorite o hrvatskoj žrtvi. Časni Hrvati nikada nisu bili za NDH-a. Niti je to bila njihova država.

Tisuće ljudi: umjetnika, znanstvenika, glumaca i pisaca rekli su NE fašizmu.

Stoga kada izvodite tu neumjesnu paradu crnokošuljašima, ustašama, nacistima i fašistima to radite u svoje ime, u ime svoje stranke i desničarskih priraslica i kompromitirane Katoličke crkve.

Jasan je razlog što zaobilazite partizanske spomenike. Dakako, mislim da i nemate pojma gdje je partizansko groblje na Mirogoju. Jer što biste Vi radili na grobištima pobjednika.

Što biste vi radili na grobištima ljudi – Hrvata koji su nam omogućili miran razvoj, suživot i dostojanstvo naroda Titove Jugoslavije, plodonosan razvoj svih dijelova društva i poštovanje cijelog svijeta.

Vi to ne poznajete jer uživate u desničarenju i ustaštvu odbjeglih ustaških odmetnika u Južnoj Americi ili Australiji, gdje možete uživati u pjevanju ustaških pjesama i dičite se državom o kojoj pojava nemate kakva je bila.

Od kada je svijeta i vijeka traje teška borba dobra i zla.

² <https://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/istraili-smo/9966-dnevnik-smrti-qnajveeg-sina-naih-naroda-i-narodnosti.html>

Tragično je da ste odabrali zlo.

Stoga vas molim da nikada Više da govorite o patnji Hrvata u vrijeme NDH.

Jer, to je za mene uvreda.

Živana Šašić

Dakle drugarice-gospođo Živana, tekst je napisan u neodređenoj formi. Niti je otvoreno pismo, niti je molba, nego je čisti govor mržnje prema hrvatskom narodu i Katoličkoj crkvi koja je dio njegova identiteta i to sa pozicije kao pobjednika u 2.svjetskom ratu. Pa dokle će trajati taj 2.svjetski rat?

Oprostite, ali nama Hrvatima važan je jedino Domovinski rat! U Domovinskom ratu izborili smo se za svoju državu.

To što se vi osjećate kao pobjednik u 2.svjetskom ratu, je nestalo.

Te države za koju ste pobijedili više nema, ne postoji!

Uzalud vam pobjeda! Borili ste se za propalu ideologiju i propalu državu!

Ona nama Hrvatima ništa ne znači!

Moji unuci rođeni su u Hrvatskoj, njima je domovina Hrvatska! Jugoslavija njima ništa ne znači, ništa ih za nju ne vezuje, ona je za njih povijesni pojam, kao i Rimsko carstvo!

Totalno nerazumijevanje vremena i prostora!

„Mladim ljudima je potrebno prenijeti istinu o NOB-u. Djeca ne moraju učiti sedam ofenziva i sve narodne heroje, ali moraju znati pojam uzroke i posljedice tog rata - tko je bio tko, tko se za što borio, tko je bio na pravoj strani, tko pobjednik a tko poraženi, rekao je Franjo Habulin“.

U kojem to stoljeću drug Habulin živi? Pa djeca dobiju mobitel još prije nego što krenu u školu. Imaju Internet na raspolaganju. Neće oni pokupiti floskule o NOB-u koje im SAAB-ovci nameću. Pa neće se njima u demokratskoj Hrvatskoj nametati tko je pobjednik, a tko poraženi u borbi za Jugoslaviju, koja nije njihova domovina, sa kojom oni veze nemaju, koja je za njih neki tamo povijesni pojam.

Ona živi samo u staračkim glavama SAAB-ovaca, koji hoće vratiti vrijeme unatrag!

Drugarice-gospođo Živana Hrvatski branitelji su pobjednici u obrambenom Domovinskom ratu, a vi projugoslaveni ste gubitnici, pa vam nije pala ni vlas s glave, još ste dovoljno živahni i zdravi da pljujete po hrvatskom narodu i njegovoj državi. Hrvatskim braniteljima nisu popustile kočnice, jer su se vođeni porukama duhovnog pastira Kardinala Kuharića borili sa krunicom oko vrata za slobodu i svoj dom. Stoga sam se ja našla uvrijeđena vašim tekstom, pa vama i hrvatskoj javnosti sa punim pravom odgovaram, jer po Ustavu RH imamo svi jednaka prava i svi smo pred zakonom jednaki (članak 14), bili lijevi ili desni. Moje je „desničarenje“ kao i vaše „ljevičarenje“ u demokraciji dopušteno, ali nije dopušteno o političkom opredjeljenju govoriti s mržnjom, kao vaš govor mržnje!

Vi tvrdite da partizanski ubojice imaju pravo ubijati, jer one koji oni ubiju nisu žrtve!

I zamislite još vas vrijeđa kada se o žrtvama partizanskih ubojica govori kao o žrtvama!? Vas vrijeđa spominjanje NDH, kao države hrvatskog naroda. A mene vrijeđa vaš govor mržnje prema Hrvatima, ponižavanje i omalovažavanje hrvatskog naroda i njegove katoličke vjere sa pozicije propale jugo-komunističke ideologije.

Neću brojiti krvna zrnca ali samo ime Živana je srpsko ime <http://imenjak.com/zenska-imen/zivana/>, u hrvatskom narodu veoma rijetko, pa me stoga vaš stav ni ne čudi.

(Značenje imena Živana

Živana je žensko ime u Srbiji. Osnova je od reči živ. Ime se ne nalazi među najpopularnijih 100 ženskih imena u Srbiji.. Par sličnih imena: [Ivana](#), razlika je 1 karakter | [Živan](#), razlika je 1 karakter | [Živanka](#), razlika je 1 karakter | [Dijana](#), razlika je 2 karaktera | [Divna](#), razlika je 2 karaktera |)

NDH je bila država hrvatskog naroda, bila je izraz tisućljetne težnje Hrvata za svojom državom. Istu takvu državu u to vrijeme imali su i Nijemci i Talijani, ali i Srbi- Nedićevu Srbiju. NDH je izgubila rat, Hrvati su platili veliku cijenu u gubitku stotina tisuća života bez Suda i Presude, jer su kako ste upravo vi izjavili, partizanima „sve kočnice popustile“!? I nikome ništa! Nitko za „popuštanje kočnica“ nikada nije odgovarao.

Vašim „časnim“ partizanima pobjednicima popustile su kočnice!? I još pišete o časti? Vaše poimanje časti je očito poremećeno, jer da su bili časni ne bi im bez Suda i Presude popustile

kočnice, pa da im se omakne pobiti prema evidenciji Hrvatskog žrtvoslovnog društva oko 260 tisuća ljudi i pobacati ih u 600 jama i još tko zna koliko nepoznatih grobišta. Koje je to popuštanje bilo?

Nijemci, Talijani i Srbi žive sa svojom prošlosti i ne misle da su manje Nijemci ili Talijani što su u svojoj prošlosti imali nacističku ili fašističku državu.

Srbi su čak rehabilitirali četničkog vojvodu Dražu Mihajlovića i otvoreno govore o Srpskom svetu!

Fašisti i nacisti zatvarali su i ubijali zbog nacionalnosti, rase, vjere i političkog opredjeljenja, a komunisti zbog klasnog, vjerskog i političkog opredjeljenja.

Jedno zlo, zamijenilo je još veće zlo, jer je u svjetskim razmjerima nacističko i fašističko zlo pobilo oko 60 milijuna ljudi, a komunističko preko 100 milijuna ljudi. Vidi Crnu knjigu Komunizma³

Stoga ste vi izabrali dvostruko veće zlo!

Koliko je Nijemaca i Talijana završilo u jamama, fojbama i rudnicima od ruke partizana „osloboditelja“ Mnogo, samo u okolici Pule mnogo i to nakon što su se službeno predali.

Ti Nijemci i Talijani brinu se o svojim žrtvama, bez obzira u kojoj su odori ratovali. U Puli postoji Mornaričko groblje gdje je pod stoljetnim čempresima svoj je trajni dom u ovom najmirnijem pulskom parku pronašlo oko 100 tisuća vojnika i časnika. I to ne samo austrijskih, već svi oni koji su u doba Austro-Ugarske služili tadašnju vojsku. Ovdje možete vidjeti spomenobilježja poljskim, slovenskim, bošnjačkim, mađarskim, hrvatskim i svim drugim vojnicima koji su dali svoj život za domovinu, a možda i pronaći nekog od svojih predaka. Pokopani su ovdje i pomorci i drugih zemalja – Francuske, Engleske i Španjolske koji su se u glavnoj austrijskog ratnoj luci našli na proputovanju, svi sa svojim insignijama, pa čak i arapskim.

Kada ćete vi prihvatiti takvu kulturu poštivanja mrtvih? Nikada! Vi pišete o partizanskom groblju i partizanskim spomenicima, a lišili ste pravo na grob i grobište 260 tisuća Hrvata koji su pobijeni, bačeni u masovne jame, rudnike i jarke. To je vaš licemjerni, dvoličan moral!

A vi ne želite čuti o žrtvi hrvatskog naroda!? Kako bešćutno i duboko neljudski ispunjeno ideološkom mržnjom prema hrvatskom narodu. Uostalom koga briga što vi ne želite!?

Citiram vas; „koji su nam omogućili miran razvoj, suživot i dostojanstvo naroda Titove Jugoslavije, plodonosan razvoj svih dijelova društva i poštovanje cijelog svijeta“ Ahaha moram se nasmijati vašem „blaženom“ neznanju ili neshvaćanju da nisu svi uživali plodove takve Jugoslavije, već samo podobni i pristaše, a ostali su da bi preživjeli morali šutjeti ili iseliti, jer narav komunizma je diktatura i teror kao sustav vladanja.

Ali sigurna sam u jedno da koliko god ja vama dokazujem da niste u pravu . vi to nećete prihvatiti, jer teško je izgubiti ideale! A vaši ideali odavno su nestali u ropotarnici povijesti. Dičite se državom koja je nastala na zločinu do sada dokumentiranom broju od 260 tisuća Hrvata u 600 grobišta, koja je u krvi Hrvata nastala i u krvi Hrvata nestala u obrambenom domovinskom ratu! Nema Jugoslavije! Nema bratstva i jedinstva! Nema socijalizma, ni samoupravljanja!

Živimo u demokratskoj Hrvatskoj, u kojoj i vi i ja možemo reći i napisati svoje mišljenje bez straha od progona i kažnjavanja.

A Hrvatsku nisu stvorili ni partizani, ni antifašisti, već hrvatski branitelji koji su svojom hrabrošću i vjerom sa krunicom oko vrata istjerali zločinačku JNA i velikosrpske četnike iz Hrvatske.

I primitivno pišete: „jer uživate u desničarenju i ustaštvu odbjeglih ustaških odmetnika u Južnoj Americi ili Australiji, gdje možete uživati u pjevanju ustaških pjesama i dičite se državom o kojoj pojma nemate kakva je bila“.

Spuštam se na vaš nivo pa utvrđujem činjenicu da vi uživate u „ljevičarenju“ i pjevanju partizanskih pjesmica tipa: “druže Tito mi ti se kunemo, da sa tvoga puta ne skrećemo....“ I da se dičite sa državom koja je nastala na počinjenom zločinu bez kočnica.

A vi možete zahvaliti hrvatskim braniteljima, kojima nisu“ popustile kočnice“, nakon pobjede, što živite u demokratskoj Hrvatskoj i slobodno i nekažnjeno pljujete po Hrvatima iz dijaspore, a domovinska i iseljena Hrvatska su jedan narod koji je povijesnim razlozima raseljen po svijetu.

Lili Benčik/hrvatskepravice

20230520_Bencik_Raditi_turistički_brand_od_zločinackog_komunistickog-rezima_i_njegova_predsjednika.docm

2023-05-20

Raditi turistički brand od zločinačkog komunističkog režima i njegova predsjednika, znači podržavati i propagirati zločin

Događaji koji obilježavaju mjesec svibanj dokaz su da se okoštale jugo-komunističke strukture ne odriču počinjenih zločina, nego da od njih još rade turistički brand.

Propagirati i veličati zločine kroz turistički brand, počinjene nad dokazanim i dokumentiranim brojem od 260 000 ljudi ubijenih i bačenih u preko 600 grobišta je duboko neljudski i protivno svim deklaracijama i rezolucijama o ljudskim pravima od Ujedinjenih naroda do Europske unije.

http://www.safaric-safaric.si/dogrpz_vz/2009_dogrpz_vz/2009_dogrpz_vz.htm

Kao i svake godine počelo je sa planiranjem proslave Dana mladosti u Kumrovcu. Općina Kumrovec i njen načelnik rade turistički brand od J.B. Tita, jer u tome vide prigodu da zarađenim novcem od tog branda razvijaju svoj kraj.

„Josip Broz Tito naš je brend na kojem gradimo turizam.“ Izjavio je načelnik općine Kumrovec Robert Šplajt u svom priopćenju povodom akcije članova Domovinskog pokreta u kojem je spomenik J.B.Titu pokriven ceradom.

<https://sabh.hr/priopcenje-opcine-kumrovec-o-jucerasnjem-incidentu-pri-spomeniku-josipa-broza-tita/>

Koji je razlog pokrivanja spomenika nije teško zaključiti, to su upravo zločini koji su počinjeni u državi Jugoslaviji u vrijeme vladavine Komunističke partije na čelu sa J.B.Titom.

Sporno je to, što se od tog spomenika radi turistički brand, koji promiče i veliča zločine. Novac zarađen od tog branda je krvav novac, ostvaren je na žrtvama do sada dokumentiranih 260 000 pobijenih ljudi. Taj novac zarađen je na žrtvi Bleiburga, Macelja, Jazovke, Kevine jame, Golubinčine, Cerovice i nizu od 600 dokumentiranih i obilježenih jama i rudnika.

Ne obaziru se kreatori tog brenda na nikakve Deklaracije ni Rezolucije o osudi zločina komunizma. Partizanski zločinci nagrađivani su u Jugoslaviji za počinjene zločine sa dobro plaćenim radnim mjestima, stanovima, vilama i raznim drugim beneficijama. Živjeli su dobro na otimačini, nacionalizaciji i eksproprijaciji tuđe imovine.

Nitko nikada nije odgovarao za te zločine, a kamo li bio osuđen. I upravo zato nakon propasti Jugoslavije. opet u krvi hrvatskog naroda, koji se oslobodio agresije JNA i jugo-srpskih -četnika, i dalje hoće dobro živjeti i kapitalizirati zločin u turistički brand! Morbidno i jezivo! Bez imalo ljudskosti, bez imalo morala! Gdje je nestao ČOVJEK? Sa brandom u komunističkoj ideologiji!

Lili Benčik /hrvatskepravice

20230520a_Bencik_Raditi_turisticki_brend_od_zlocinackog_komunistickog-rezima_i_njegova_predsjednika.docm

2023-05-20

„*Lili Benčik /hrvatskepravice*“

Gospođa Lili Benčik je objavila kratko ali zanimljivo procjeno na slučaj kako je ovdje gore čitavi taj prilog (vidjeti i ovaj naslov ispod), u kojem se je autorica dotaknula i prigodno koristila neke poveznice sa mojeg portala na tematiku počinjenih masovnih zločina zapravo iza WW2 a to su strašni pokolji procjene planiranog genocida nad hrvatskim narodom svih vrsta one 1945.g. Stavljena poveznica sa Web stranice „PIETETA“, koja je tu ispod još jednom priložena. Ti objavljeni ili oni koji su bili do 2006.g. već prilično obrađeni razni podavi, javni pa i mnogo mojeg.

To je vremensko razdoblje čitavih 17 godina, u kojem vremenu su sakupljeno i sređeno mnogo raznih podataka. Sakupljanje podataka i onda uz to i mukotrpan svakodnevna obrada tih podataka tražilo je na hiljade sati. Tako je napravljena posebna „**digitalna baza stratišta**“ sa pratećim na stotine obrađenih i kartiranih lokacija na digitalnoj karti. Za takav pothvat potrebno je imati za to alat i dobro stručno tehničko znanje (*ja sam projektant već od 1970.g., a to je punih 58 godina*) uz veliko zalaganje imam ovo što mogu sada pokazati javnosti.

Web stranica „PIETETA“ bila je postavljena 2002.g. a je sada već 21 godina postojanja i aktivna.

„*Raditi turistički brand od zločinačkog komunističkog režima i njegova predsjednika, znači podržavati i propagirati zločin*“

http://www.safaric-safaric.si/dogrpz_vz/2009_dogrpz_vz/2009_dogrpz_vz.htm

Ovo su poveznice koje su vezane na ovaj moj komentar ili obrazloženje nekih detalja.

<http://www.safaric-safaric.si/>

http://safaric-safaric.si/katas_katas.htm

http://www.safaric-safaric.si/katas_cro_sfsn/2008_SFSN_Dokumenti_o_partizanskim_zlocinima.htm

http://www.safaric-safaric.si/you_balkan/you_1944-1947-sfsn/Cro_SFSN_000_Zupanije.jpg

http://www.safaric-safaric.si/e-katas_yu_kmz/katas_YU_KMZ.htm

Da bi stvorio ovakvo tabelo, koja je ispod priložena, je bilo potrebo skoro godinu dana aktivno raditi na tome.

To je rezultat poglavlja „SFSN“, koje vojno (*ili zločinačko*) izvješće koje sam dobio 2008.g. u jako neprikladnom obliku, koju masu podataka je bilo potrebno obraditi identično s originalom. Htio sam istražiti presude i osude pa i one na smrt osuđenih (***dokumenti od 200 stranica***), koja su područja gdje je to bilo najveći broj takvih primjera. Rezultat je prikazan na preglednoj tabeli, sve podijeljeno po sadašnjim županijama, sa brojevima koliko je ljudi u županiji prema popisu i koliko ima kvadratnih kilometara pojedina županija. Rezultati dobivenih brojeva su baš zastrašujući, koja su to bila područja kao sadašnje županije sa najviše(?) postupaka. Gore zadnja poveznica klikom će se prikazati prilično loša karta a kada dodatno kliknete tu kartu ona će se jako povećati. Tkoja pak je to naseljena(!?) uz Mađarsku granicu neka pokuša sam otkriti i tko ih je tamo naselio. Germanska populacija na tim područjima pak je negdje(?) nestala !!!

Tu je i karta kao rezultat skinutih 12 detalja sa ekrana i sastavljeno kao jedna karta. Priložene su i dodatne uvećane karte nekih područja gdje se može prilično dobro vidjeti pojedini rezultati tih „digitalnih“ oznaka. Te oznake moraju biti što kraće i takve, da se prepozna oznaka i klikom (*naravno na digitalnoj Google karti*) na „marker“, tada se prikaže novi prozorčić u kojem su ugrađeni neki podaci lokacije sa imenima. Najveći učinak pak su u mnogim tim „**markerima**“ u

kojima smještene poveznice vezane sa sadržajem baš za tu lokaciju, sa klikom na poveznicu otvaraju se ti prilozi.

Na žalost taj dio „**digitalna baza**“ nije nikome(!) dostupna osim ono što se može vidjeti na tim skinutim kartama s ekrana. Napominjem, da je priložena jedna karta za čitavo „Yugo“, što pak predstavlja oko 8 hiljada razno raznih markera (*mnogi se prekrivaju*) na karti, koje su još dodatno priložene i za pojedina sadašnje Yu države kakve su danas. Različite boje tih markera i njihov oblik su samo u pomoć zbog lakšeg pregleda kojoj grupi ili autoru(!) pripada, zbog toga je nešto više ili mnogo lokacija (u knjigama) u tom „**šumarcu**“!

Digitalni sistem dopušta pravi raskoš, jer je tako priređen da se mogu pojedini izvori „paliti – ugasiti“ što omogućuje način kako je priređena čitava baza. Jednostavno rečeno, za izabranu područje ili izvor podataka se može otvoriti u više varijacija, ili i tako da se može otvoriti, tako može biti na karti samo jedna sama lokacija od bilo koga. To je raskoš!

Sve što je tu prikazano nisu još sva stratišta za „Yugo“, tvrdim, da su u tom mojem prikazu uz spomenutu brojku oko 8 hiljada lokacija, još ne zabilježeno koju hiljadu za dodati, ima još toliko pa i previše „**MASOVNIH STRATIŠTA**“ !!!

Slovenija je za sada „posijana“ po jedinici sa najvećem brojem, to je samo zbog područja gdje sam uspio i osobno pridobiti mnogo podataka. Komunističko-četnički zločinci (*ubojice*) koristili su se „memoranduma“ ono poznato „**NAČRTANIJE**“, poubijati sve oko sebe a tome je naslov pod oznakom „**GENOCID**“ !

HALO komunisti, kako kaže niste još dovoljno uspjeli, kakav vam je plan za budućnost ???

Karta oznakom „SFSN“ je prikaz rasporeda prema dole dodatnoj tabeli.

Sve te tabele mogu se puno povećati sa korištenjem dvije tipke istovremeno „**Ctrl** i dodatno **+**“.

Izvadio sam dio područja užeg dijela oko Celja, pak se može to i izbrojati koliko je lokacija.

Digitalna tehnika na Google omogućuje povećanje „svjetskog“ zemljovida od Google do sitnice sa jako dobrim rubovima ili rezoluciju šahta na cesti ili lonac cvijeća na dvorištu. **Da, to je to !**

Uz to moram napomenuti da se klikom na neku točku bilježe koordinate uz vidi nadmorska visina bilježena kao geodetski podatak. Taj postupak ili tehnika „izlučuje“ slučajno grešku „**dva zapisa**“! Ako se dobiju dva podatka iz raznih izvora opisa, onda je moguće to udružiti ili poduprti podatak.

Razvikana poznata „**reklama**“ o **600** stratišta za Sloveniju je osnovnoškolska igra prema istini.

Mala općina Šoštanj ima u samo jednom kanalu 800 žrtava pobijeni poslije potpisa kapitulacije njemačke vojske sa povijesnim datumom 9.svibanj 1945.g. u Topolšici, udaljeno samo 3,5km.

Brojka o 800 pobijenih je 50 slovenskih ljudi ostalo 750 pak drugi ili Hrvati. U noćnoj tami od grada udaljeno kojih 100 metara, norma ubojica je bila oko 100 žrtava obraditi u jednoj noći. Kod ove „**robote**“ ili „**krvarine**“ bili iz neke Sisačke brigade 85% koljača srpske nacionalnosti !!!!!

Još nemam podatak lokacije o 170 pobijenih njemačkih oficira uz sam gradić-naselja Topolšica.

Kako lustracija tako i demokracija su obično sranje – dragutin

PODRUČJE CELJE

KLIKNI ISPOD „SFSN“

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/@21_komuni-02/Cro_SFSN_211_Pregledna_tabela_sudenim.jpg

http://www.safaric-safaric.si/yu_balkan/yu_1944-1947-sfsn/Cro_SFSN_211b_Pregledna_tabela_sudenim.jpg

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1.	Zagrebačka	3.060	317.606	74	2,42	54	3	17	0	4	70	0	0
2.	Krapinsko Zagorska	1.229	132.892	14	1,14	7	4	3	0	5	9	0	0
3.	Sisačko - moslavačka	4.468	172.439	43	0,96	36	0	7	1	3	40	0	0
4.	Karlovačka	3.626	128.899	19	0,52	10	1	8	0	1	18	0	0
5.	Vardubinska	1.262	175.951	33	2,61	22	1	10	1	1	31	0	0
6.	Koprivničko - križevačka	1.748	115.584	745	42,62	563	8	173	4	37	707	0	1
7.	Bjelovarsko - bilogorska	2.640	119.764	620	23,48	450	11	159	0	74	546	0	0
8.	Primorsko - goranska	3.588	296.195	27	0,75	12	5	10	0	3	24	0	2
9.	Ličko - senjska	5.353	50.927	20	0,37	14	0	6	0	0	20	0	0
10.	Virovitičko - podravska	2.025	84.836	80	3,95	58	3	19	0	7	73	0	0
11.	Požbeško - slavonska	1.815	78.034	54	2,98	7	0	47	0	0	54	0	0
12.	Brodsko - posavska	2.034	158.375	10	0,49	4	0	6	0	0	10	0	0
13.	Zadarska	3.646	170.017	7	0,19	4	0	3	0	0	7	0	0
14.	Opatkovo - banijska	4.155	305.032	47	1,13	9	2	36	0	2	45	0	0
15.	Šibensko - knižinska	2.984	109.375	5	0,17	3	0	2	0	2	3	0	0
16.	Vukovarsko - srijemska	2.448	180.117	22	0,90	1	2	19	0	1	21	0	1
17.	Špišinsko - dalmatinska	4.540	454.798	127	2,80	13	11	103	0	13	114	0	5
18.	Istarska	2.813	208.055	7	0,25	4	2	1	0	2	5	0	0
19.	Dubrovačko - neretvanska	1.782	122.870	83	4,66	0	3	80	0	2	81	0	5
20.	Međimurska	729	113.804	14	1,92	5	0	9	0	1	13	0	0
21.	Grad Zagreb	803	1.476.280	93	11,58	9	28	56	0	26	67	0	0
sumi	R.Hrvatska	56.748	4.971.850	2.144	3,78	1.285	84	774	6	184	1.958	0	14

[20230728_Pecaric_Dvije_Godine_bez_ODGOVORA_Predsjednik-Sabor-Vlada.docm](#)

2023-07-28

DVIJE GODINE BEZ ODGOVORA
OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,
 Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,
 Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja "antifašističkog ustanka" u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima "očistiti" te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem
 Ivan Aralica, akademik
 Josip Pečarić, akademik
 Vlado Košić, sisački biskup
 Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik
 Kuzma Kovačić, akademik
 dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU
 dr. sc. Mato Artuković, povjesničar
 prof. dr. sc. Marin Čikeš
 dr. sc. Ante Čuvalo
 prof. dr. sc. Neven Elezović
 dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.
 dr. sc. Stipe Kutleša
 dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
 prof. dr. sc. Ivan Petrović
 dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar
 dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč
 dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a
 prof. emer. Dr. sc. Zvonimir Šeparović
 dr. art. Ivana Tanovitski
 red. prof. art. Đuro Tikvica
 dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus
 Dusko Abramovic, Toronto
 Nevena Abramovic, Toronto
 don Miljenko Babaić
 Marijan Babić, dipl.oec
 Ante Babić, dipl.oec
 Nevenka Babić
 Marijana Babić, prof.
 Iva Babić, dipl. teolog

Marija Sara Babić, student
 Ilija Bagarić, dr. med., Požega
 Zdravko Ban
 Ana Barišić
 Ivo Barišić
 Vladimir Biondić
 Vide Blažević stroj.teh. Dubrovnik – umirovljenik
 Damir Borovčak, dipl.ing., povijesni istraživač i publicist, Zagreb
 Ivan Bradvica, književnik
 don Lazar Čibarić
 Ružica Ćavar, oec
 don Ivan Delić
 Zvonimir R. Došen
 Tomislav Držić
 Marija Dubravac
 Ante Dujmić, umirovljeni HRVI
 Vera Đurenec
 Mladen Galić, umirovljeni HRVI Domovinskog rata
 Petar Gelo
 Danica Glavaš
 Vlado Glavaš
 Krunoslav Gliha , umirovljenik
 Vinko Grgić, prof.
 Nikola Grubisic, Zagreb
 Branko Haubrich, iur.
 Stjepan Hodak Sesvete
 Branko Hrkač, dragovoljac Dom. obrambenoga rata
 Josip Jović, publicist
 Zaviša Kačić, prof.
 don Anđelko Kaćunko
 ing. Kokan Mijo (Mile), Split
 Ljudevit Kotnik, dipl.ing., u miru, hrvatski branitelj, dragovoljac, časnik HV- a
 Ivana Krišto, mag.oec
 fra Ante Kukavica, kapucin
 Mladen Leko, Canberra, Australija
 Ive Livljanić, veleposlanik u miru
 Anda Luburic
 Ivana Madunić, oec
 Mijo Maljković, inovator iz Požege
 Ankica Mandarić, dipl ECC u mirovini, Mostar
 Stipe Marić, Mostar
 Marija Markić, CTC
 Marinko Markic, Toronto
 Slobodan Markić, P. Eng.
 Josip Maršić
 Mirko Mihalj
 Jelena Mikulić, dipl.oec
 Tomislav Mikulić
 Marko Milić, mag. prava
 Ružica Milić, mag. primarne edukacije
 Milivoj Mlikota, Split
 Ivan Mrčela, umirovljenik, Zagreb

Mladen Pavković, novinar i publicist
 Stipan Perić dipl.oec
 Demokrita Perić
 Danijela Perković, oec
 Alojzije Petracić
 Dubravko Pižeta, ing. el.
 Vera Primorac, književnica
 Branko Reić, dipl. ing. građ.
 Božidar Ručević, diplomirani inženjer u miru
 Milivoj Raboteg, Kučić
 Marija Senjić
 Niko Senjić
 Elvira Skelin
 Dominik Stamać, dipl.ing.prom.
 Mirko Strabić
 Ante Šare, dipl. ing.
 Stanko Šarić
 Dobroslav Šimović
 Ivica Škiljo, dipl.inž.
 Nikola Štedul, diplomirani profesor filozofije i političkih znanosti
 Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., književnik iz Knina
 Ruža Tomić,
 Goran Trdin
 Zvonimir Josip Tumbri, dipl.ing.građ.
 Damir Tučkar, dipl ing., Zagreb
 Stjepan Tuđman
 mr. sci. Gordana Turić, dipl. inž.
 Vera Uglešić, prof.
 Mislav Vedriš
 Miljenko Žagar, prof. saborski zastupnik i veleposlanik u miru
 Kata Žarko
 Nediljko Žarko
 Marko Žarko
 Mijo Žarko
 Luka Žarko
 Matej Žarko

**AKADEMICI, GENERAL I BISKUP U PISMU MILANOVIĆU, JANDROKOVIĆU I
 PLENKOVIĆU: UBOJICE U SRBU SU BILI ČETNICI I KOMUNISTI, ZAUSTAVITE
 VELIČANJE ZLOČINA**

- 28. srpnja 2021.

"Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja "antifašističkog ustanka" u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora.", stoji u pismu premijeru Andreju Plenkoviću, predsjedniku Sabora Gordanu Jandrokoviću i predsjedniku RH Zoranu Milanoviću kojeg su poslali akademici **Ivan Aralica i Josip Pečarić** te sisački biskup **Vlado Košić** i general HV **Ivan Tolj**.

> [Što se točno dogodilo u Srbu i kako Plenkovićev koalicijski partner četnički pokolj i dalje naziva – antifašizmom?](#)

> [Pupovac ili Keleminec: Ustanak u Srbu i kako odabrati stranu](#)

Njihovo pismo donosimo u cijelosti:

(Dan je tekst Pisma)

Što označava 'ustanak' u Srbu?

Podsjetimo, već desetljećima se **27. srpnja u ličkom mjestu Srbu u organizaciji Saveza antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske i Srpskog narodnog vijeća** organizira obilježavanje nekadašnjeg praznika u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, **Dana ustanka naroda Hrvatske u spomen na dan kada je 1941. godine omasovljen oružani otpor protiv Nezavisne Države Hrvatske.** U samostalnoj Hrvatskoj taj je datum zamijenjen **22. 6. koji se obilježava kao Dan antifašističke borbe** u spomen na osnivanje sisačkog partizanskog odreda. Iako je činjenica da **niti jedna europska država osim Ruske Federacije ne slavi pobjedu komunizma nad fašizmom** i da sve europske države pobjedu nad fašizmom slave u svibnju kada se ona i dogodila 1945., **proslava bilo kojega od ovih dvaju datuma problematična je**, ako se i prihvati hipoteza da je nacionalno komemoriranje antifašističke borbe nužno.

Problematičnost svrhovitosti odabira 22.6. leži u njegovoj apokrifnosti i činjenici da se **22.6.1941. zapravo nije dogodilo ništa značajnije od ladanjskog okupljanja manje grupe sisačkih komunista** uznemirenih zbog iznenadnog prekidanja savezništva između Hitlerove Njemačke i Staljinova Sovjetskog Saveza, a **problematika obilježavanja 27.7. višestruka je.** Toga dana **doista je počeo ponešto masovnija pobuna srpskoga stanovništva protiv vlasti NDH, kojom su, između ostalog, pod kontrolu stavljeni Lapac i Srb, a ustanak se s ličkog proširio i na dijelove dalmatinskoga zaleđa i jugoistočne Bosne.** Iako se kasnije nastojalo prikazati drugačije, Komunistička partija Hrvatske, iako prisutna, još nije imala dominantan utjecaj na podizanje ustanka, a istraživanja ukazuju na činjenicu da su ustanici činili heterogene grupacije srpskog pučanstva očigledno revoltiranog progonima Srba od strane ustaških vlasti. No, iako je represija nad Srbima u prvim mjesecima NDH doista bila brutalna, također je jasno da **27.7. nije počeo ustanak naroda u množini, već samo srpskog pučanstva.**

Antifašistički karakter ovoga ustanka također je upitan budući da su nakon samo nekoliko dana **predstavnici dijela ustanika pozvali talijanske fašističke vlasti da zauzmu ustanički prostor kako se ne bi vratili pod okrilje hrvatskih vlasti**, a valja napomenuti i da su se **ustaničke postrojbe, koje su se pobunile 27.7. većim dijelom u nadolazećim mjesecima formirale u četničke postrojbe, najvjernije suradnike talijanske fašističke vojske.** No, najveću ljagu na 27.7. svakako baca činjenica da je u ovom „antifašističkom“ ustanku **počinjeno etničko čišćenje hrvatskog pučanstva u selima Brotinja i Boričevac.** U potonjem je **ubijeno 55 žena, djece i staraca** koji se s ostalim stanovništvom sela nisu ranije evakuirali. Tim su činom **proklamirani antifašisti na samom početku rata**, a ne kako vlada rašireno mišljenje tek na kraju, **pokazali pravo lice navodnog pokreta za slobodu.**

Milorad Pupovac uoči ovogodišnjeg obilježavanja Dana ustanka, zaprijetio je prosvjednicima koji se protive obilježavanju ovoga dana porukom da: „**Ustaše neće u Srb**“. I tako 80 godina poslije ustanka, uočavamo uporabu iste parole koja je tim više uznemirujuća ako ju sagledavamo u kontekstu događaja koji su se zbili prije 30 godina i **Srb promatramo kao jedno od mjesta u kojima je započela Balvan revolucija.** Predsjednik SNV-a odlučniji je no ikad u želji da se spriječi Dražena Keleminca i njegove pristaše iz stanke A-HSP da **pokvare romantičnu proslavu davno pobijenih propagandnih mitova iza kojih se kriju zločini, stradanja i kolaboracija.** Iako je Milorad Pupovac **prije nekoliko tjedana pamfletistički pozivao da prestanemo s vraćanjima u prošlost i okrenemo se herojima mira**, upravo je on taj koji ponovno pokreće bespredmetne rasprave i po tko zna koji put nastupa s toliko izlizanim **frazama o srpskoj ugroženosti**, pa su tako gotovo groteskne njegove izjave da **psi Dražena Keleminca plaše stanovnike Srba. Ništa bolji i suvremeniji nije niti Keleminac** koji protiv ujedinjene kokarde i petokrake kakve su nosili ustanici u Srbu, **nastupa s ustaškim znakovljem prijeteći, vrijeđajući i psujući.**

Baš kao što je nehumano zatvarati oči pred partizansko-četničkim zločinima, jednako je nehumano isto činiti i za one ustaške. Problem **promatrača ovih događaja jest u činjenici da u ovoj priči želi odabrati stranu, utvrditi tko su naši, a tko njihovi.** Za bilo kojeg žitelja suvremene liberalne demokracije odgovor bi trebao biti sasvim jasan, **niti jedni niti drugi.**

Jedina **razlika ovih dvaju karikaturnih političkih aktera je što Keleminac uživa političku zastupljenost recipročnu svojoj potpori unutar biračkog tijela, odnosno ne uživa ju, a Pupovac**

na osnovi minorne potpore u biračkom tijelu čini jezičac na vagi vladajuće većine u Hrvatskom saboru.

<https://narod.hr/hrvatska/akademici-general-i-biskup-uputili-pismo-milanovicu-jandrokovicu-i-plenkovicu-ubojice-u-srbu-su-bili-cetnici-i-komunisti-ucinite-nesto-da-se-zaustavi-velicanje-zlocina>

[Prethodno možete naći npr. u knjizi:](#)

J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>

DANAS

ANTE PRKAČIN UŽIVO IZ SRBA: ČETNICI SU 1941. ODLUČILI POKLATI SVE ŠTO JE ŽIVO HRVATSKO!

27. srpnja 2023. u 22:30

Saborski zastupnik Ante Prkačin odlučio je ove godine iznijeti hrvatskoj javnosti istinu o tzv. antifašističkom ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. godine. U Jugoslaviji se taj dan zvao 'Dan ustanka naroda SR Hrvatske', te se svečano slavio kao komunistički i antifašistički ustanak. Isti dan se slavio i u Bosni i Hercegovini, u obližnjem Drvaru.

U to vrijeme su Srb i Drvar bili mjesta u jednoj državi, Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, te se u stvarnosti radilo o istom događaju.

Pola stoljeća sustavnih laži o Srbu

Hrvatski narod je sustavno lagan o događajima u Srbu pola stoljeća (i ne samo o tome) i tek je 1990. godine počeo shvaćati da 27. srpnja 1941. godine nije bilo nikakvog antifašističkog ustanka, nego da su stvarnosti radilo četničkom pokolju.

Taj pokolj izvršen je isključivo od strane srpskih jedinica i paravojnih milicija, ponajviše četničkih, ali i pojedinaca iz partizansko-komunističkih i drugih oružanih skupina – koje su bile isključivo sastavljene od Srba. A žrtve su bile isključivo Hrvati (i muslimani, danas Bošnjaci).

Bio je to pokolj isključivo na etničkoj osnovi, na sličan način kao u Domovinskom ratu, a nikakav oružani ustanak u NDH. U monstruoznim zločinima i pokoljima Hrvata sudjelovali su mnoga poznata imena tog vremena, ali i nekoliko svećenika i osoba iz Srpske pravoslavne crkve.

Obraćanje Ante Prkačina u Srbu

"Tada su oni krenuli poklati sve što je živo hrvatsko", rekao je u obraćanju javnosti general HOS-a Ante Prkačin.

Poslušajte što je rekao saborski zastupnik Ante Prkačin u Srbu, na mjestu zločina nad Hrvatima 27. srpnja 1941. godine:

Ante Prkačin je rođen je 14. studenog 1953. u Slavonskom Brodu. S početkom srpske agresije kao saborski zastupnik aktivno se uključuje u obranu Hrvatske. Godine 1991. priključuje se Hrvatskoj stranci prava. Imenovan je načelnikom Glavnog stožera HOS-a.

Sudjelovao je u borbama za Bosanski Brod kada je 3. ožujka 1992. sa skupinom svojih pristaša spriječio da snage bosanskih Srba tada preuzmu taj grad.

Danas je zastupnik u Hrvatskom Saboru.

<https://narod.hr/hrvatska/video-ante-prkacin-uzivo-iz-srba-cetnici-su-1941-odlucili-poklati-sve-sto-je-zivo-hrvatsko>

KAKO SE I DANAS LAVI POKOLJ HRVATA:

FOTO: PROSLAVA U SRBU NIKAD MIRNIJA Keleminec i 20 njegovih pravaša nisu omeli 77. obljetnicu Ustanka naroda Like

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/foto-proslava-u-srbu-nikad-mirnija-keleminec-i-20-njegovih-pravasa-nisu-omeli-77-obljetnicu-ustanka-naroda-like-7664667>

Svećenik JURAJ GOSPODNETIĆ je u tom četničkom ustanku koji se i danas slavi u RH nabili na ražanj i ispekli pa oni zapravo slave to i danas.
Gospodnetićev portret dan je u *Hrvatskom tjedniku* od 27. 7. 2023.

Josip Pečarić

[20230916_Krsnik_Americki_Kongres_KORUPCIJA_Plenkovic_odgovor.docm](#)

2023-09-18

Vjekoslav Krsnik

Neovisni politički savjetnik

I.B. Mažuranić 60/IV, 10000 ZAGREB, Croatia

Tel 385 1 560-2793, mob 098 910 0170, E-mail: vjekoslav.krsnik2@inet.hr

16. rujna 2023.

Američki kongresnik traži od Plenkovića odgovore o masovnoj korupciji u Hrvatskoj

Ne treba se nimalo čuditi da je ovih dana pismo što ga je američki kongresnik Doug Lamborn (republikanac) uputio premijeru Andreju Plenkoviću, ali i američkom državnim tajniku Anthonyju Blinkenu u kojemu zahtijeva odgovore o blokiranim američkim investicijama i masovnoj korupciji u Hrvatskoj prošlo u vodećim medijima, prije svega u javnim HTV-u i HR-u potpuno nezapaženo. Te dvije vodeće javne medijske kuće uz naravno profesionalno korumpirane komercijalne tiskovne i elektroničke medije dio su sustavne kampanje u kojoj se godinama, dakle od samog početka prikriva masovna korupcija kao najveći problem hrvatske države i društva.

Prije nego što navedemo ozbiljna upozorenja što ih je zastupnik u Predstavničkom domu američkog kongresa Doug Lamborn uputio premijeru Plenkoviću i američkom državnim tajniku Blinkenu treba podsjetiti na poznate činjenice o masovnoj korupciji koja vlada u hrvatskoj državi od samog njenog stvaranja. Između ostalog ona je bila način na temelju kojega je hercegovački tajkun Miroslav Kutle u jednom trenutku stekao vlasništvo nad 200 privatiziranih poduzeća naslijeđenih iz socijalističke Hrvatske, dok je zagrebačka pretvorbena mafija zagospodarila najvećim bankama prodajući ih za bagatelnu stranu bankama. Prema procjenama CIA-e u prvih deset godina hrvatske nezavisnosti iz zemlje je opljačkano 10 milijardi dolara. Tadašnji američki veleposlanik u Zagrebu William Montgomery kad je na vlast došla Mesić-Račanova garnitura ponudio je novoj vladi jednu američku agenciju koja se bavi povratom opljačkano novca. U susretu s njima u Zagrebu jugokomunistički aparatčik Ivica Račan nakon što je izdao nacionalne interese ustupanjem oružja teritorijalne obrane JNA počinio je još jedan veleizdajnički čin, jer je odbio njihovu ponudu navodno zbog visoke provizije. Korupcija je tako postala prevladavajući društveni pojava s kojom se ni jedna politička struktura ne samo da nije uhvatila u koštac nego se u nju jednostavno uključila, što je otkriveno u nekim od velikih korupcijskih afera od kojih je najistaknutija bila ona Ive Sanadera. On međutim nije sam odstupio s mjesta premijera, nego je na to bio prisiljen pod pritiskom moćnog vanjskog faktora. U izvješću 2020. godine jednog agenta CIA-e koji je pratio tu problematiku u Hrvatskoj navedeno je da u Hrvatskoj postoji korupcijski udruženi zločinački pothvat tajkuna i političara. On je naveo: "Nimalo opravdano gašenje proizvodnje radi tuđeg privatnog interesa, uništavanje energetske neovisnosti jedne države, ugrožavanje egzistencije tisuća radnika i članova njihovih obitelji te tjeranje tih ljudi u egzodus - to je veleizdaja!" On je podsjetio da je prema analizi američke institucije sa sjedištem u Washingtonu koja se na globalnoj razini bavi pranjem novca "Global financial Integrity" iz Hrvatske po raznim osnovama od 2004. do 2020. godine opljačkano više od 54 milijarde dolara.

Ništa se nije promijenilo ni za mandata Andreja Plenkovića a najočigledniji je dokaz niz ministarskih ostavki koje su podnesene zbog korupcije u koju je uvučen i sam premijer što je njegov "modus operandi". Kongresnik Doug Lamborn uputio je pismo premijeru Plenkoviću i državnom tajniku Blinkenu ponukan i odnosom hrvatskih vlasti prema američkim investitorima. To nije novost jer takav odnos postoji već godinama. Podsjetit ću na ponudu koju je prilikom njihovog boravka u Washingtonu u kolovozu 2000. godine dao predsjednik Clinton predsjedniku Mesiću i premijeru Račanu. Zahvaljujući Hrvatskoj što je učinila za američke interese na Balkanu on je predložio da jedna jaka poslovno-vladina delegacija do kraja rujna 2000. godine posjeti SAD kako bi s velikim američkim biznisom razmotrila jačanje američkih investicija u Hrvatskoj. Ivica Račan je zanemario tu ponudu i umjesto da vodi takvu delegaciju u Ameriku otišao je u rujnu na kongres britanskih laburista

Kongresnik Doug Lamborn u pismu premijeru Plenkoviću i državnom tajniku Blinkenu ukazuje na prepreke s kojim se suočavaju američki ulagači u Hrvatskoj kao i na posvemašnju korupciju koja "dopušta prodor ruskog utjecaja na našeg regionalnog saveznika". On podsjeća da Hrvatska "kao članica Europske unije i Sjevernoatlantskog saveza služi kao neprocjenjiv regionalni partner Sjedinjenim Američkim Državama u jugoistočnoj Europi i regiji Balkana". On podsjeća na ruski utjecaj na hrvatsko gospodarstvo, spominjući grupu "Fortenova" i Sberbanku kojom upravlja Kremlj, a posebno se osvrće na prorusku politiku predsjednika Milanovića koji se usprotivio obuci ukrajinskih vojnika u Hrvatskoj i protivnik je priključenja Švedske i Finske NATO savezu. U pismu se spominje i naklonost bivše predsjednice Kolinde Grabar Kitarović prema ruskim investicijama kao i činjenica da ruski oligarsi koji su pod američkim sankcijama imaju nekretnine u Hrvatskoj. Podsjeća da američki porezni obveznici preko USAID-a, Svjetske banke, MMF-a EBRD-a indirektno sudjeluju u investiranju u hrvatsku infrastrukturu, dok je američkim privatnim ulagačima blokirano ulaganje pod jednakim uvjetima. Konkretno navodi da američki porezni obveznici financiraju servisiranje američkih ratnih brodova u brodogradilištu Viktor Lenac jačajući gospodarstvo grada Rijeke dok s druge strane lokalni političari blokiraju američke privatne investicije u tom gradu.

Da ne bi samo ostalo na konstatacijama o korupciji koja pogađa američke investitore kongresnik Doug Lamborn postavio je premijeru Plenkoviću šest pitanja na koja očekuje odgovor do kraja rujna. Kao prvo pita kad će Hrvatske ukloniti barijere američkim privatnim investitorima koji ne daju mito. Zašto Hrvatska a posebno grad Rijeka koriste praksu iznuđivanja prema ulagačima iz SAD, čime se krši ugovor između dvije države potpisan još 2001. godine. Postavlja se i pitanje "Zašto USKOK i hrvatski pravosudni sustav odbacuju kaznene prijave i odbijaju istraživati ozbiljne optužbe međunarodnog pranja novca u gradu Rijeci i Hrvatskoj?". Kongresnika Lamborna zanima i odgovor na pitanje zašto hrvatske vlasti nisu zatražile pomoć od američkih vlasti u sumnjivim slučajevima međunarodnog pranja novca u Hrvatskoj novcem koji potječe iz Irana, Nigerije, Rusije, Lihtenštajna, Češke i Kine. Njega zanima i tko su stvarni vlasnici strateških poduzeća na području grada Rijeke, što uključuje Luku Rijeka, kontejnerski terminal Zagreb Deep Sea, tvrtku "Gasfin", građevinsku tvrtku "GP Krk" koja je dobila svaki ugovor o izgradnji objekata što financiraju američki porezni obveznici, te brodogradilište Viktor Lenac koje servisira američke ratne brodove. I konačno zašto je Hrvatska dopustila da luksuzna jahta "Irina Vu" u vlasništvu uzbekistanskog oligarha bliskog prijatelja Vladimira Putina dok je bila pod međunarodnim sankcijama napusti marinu Murter. Sve su to pitanja koja ne zanimaju samo američkog kongresnika nego i širu hrvatsku javnost kojom manipulira uspostavljajući cenzuru nad vodećim medijima sam predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković.